

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Şubat 1995 – Sayı 180 – 3,- DM

8-27 Ocak 1995 tarihleri arasında PKK 5. Kongresi Kürdistan'da yapıldı

Mezopotamya'yı insanlık adına yeniden fethetmenin **FIRTINA MİLİTANLARI OLALIM!**

PKK 5. KONGRESİ

başarı ve zaferin güvencesidir

Partimizin 5. Kongresi, uzun bir hazırlıktan sonra özgür Kürdistan toprakları üzerinde 8-27 Ocak 1995 tarihleri arasında yapıldı. Ülkemizin bütün eyaletlerinden ve yurt dışındaki her çalışma alanından gelen 231'i söz ve oy, 86'sı ise sadece söz

hakkına sahip 317 delegenin katılımıyla ve tam bir temsil gücüne sahip olarak toplanan kongre, yirmi gün boyunca sürdürdüğü yoğun çalışmalar içinde ele aldığı çok değerli ve zengin materyalleriyle, dünyada ve Kürdistan'da yaşanan bütün temel sorunları

gündemleştirme, tartışma ve hepsine açık devrimci çözümler üretme gücüyle yirmi yıllık parti tarihimizin en kapsamlı ve en büyük zirvesi oldu.

Bir önceki kongreden günümüze kadar geçen dört yıl içinde dünyada yaşanan köklü değişiklik-

leri ve Kürdistan tarihinde ilk defa ortaya çıkan büyük siyasal ve askeri gelişmeleri değerlendiren 5. Kongremiz, emperyalizm ve gericiliğin bütün demagogik iddialarının aksine dünyadaki gelişmenin yönünün devrimden yana olduğunu

Devamı 15. sayfada

✓ PKK 5. Kongresi, partimizde bir yenilenme ve reform kongresi oldu.

✓ 5. Kongremiz, önümüzdeki bir yılda yaygın ve aktif bir tarzda sürdürülmek üzere temel partileşme hamlesi başlattı.

✓ PKK 5. Kongresi, büyük bir yargılama ve adalet kongresi oldu.

✓ “Halk İktidarlaşması Kongresi” şiarıyla toplanan Parti 5. Kongremiz, aldığı kararlarla Kürdistan devriminin ve halkının geleceğini çizdi.

✓ Önümüzdeki süreçte gerillayla birlikte yarı düzenli birlikleri de içeren bir Ulusal Ordu'nun kurulması karar altına alındı.

✓ PKK 5. Kongresi'nde kapsamlı bir savaş planı ortaya çıkarıldı.

✓ PKK 5. Kongresi, Parti Genel Başkanlığı'nı ve Merkez Komitesi'ni siyasal çözüm arayışları için yetkili ve görevli kıldı.

✓ PKK 5. Kongresi, Kürdistan Ulusal Meclisi'nin toplanmasını ve devrim hükümetinin ilan edilmesini karar altına aldı.

✓ 63 kadın delegenin katıldığı 5. Kongre, kadın kongresinin toplanmasını karar altına aldı.

✓ Devrimci sosyalist enternasyonalin geliştirilmesi için çalışılması karar altına alındı.

✓ Parti 5. Kongremiz oybirliğiyle kabul edilen Parti Tüzüğü'ne uygun olarak yapılan Parti Genel Başkanlığı, Merkez Komitesi ve Merkez Disiplin Kurulu seçimleriyle, başarı ve zafer kazanma andıyla sonuçlandı.

Genel Başkan Abdullah ÖCALAN değerlendiriyor

Halkın yeni demokratik iktidar sürecinin gelişim durumu

“Halkın üstündeki PKK değil, halkın hizmetindeki PKK; halkın hakimi olan PKK'li değil hizmetçisi olan PKK'li. PKK'yi işte böyle anlayacaksınız.”

Yazısı 12. sayfada

**Direnış
kahramanlarımız**

Ama henüz tam anlamıyla profesyonel değildim. Arkadaşlara büyük bir hayranlık duyuyordum, hep onlarla birlikte olmak istiyordum. Birkaç defa yoldaşları alıp evimize götürdüm. Bu arkadaşlardan biri de **Delil DOĞAN**'dı. Gecenin geç saatlerine kadar babamla o dönemde grevde olan Diyarbakır belediye işçilerin alternatif bir sendikada örgütlenmesi, partimizin Hilvan-Siverek ve Batman'da yerel işbirlikçi-feodal çetelere karşı verdiği mücadele ve mücadelenin daha sonra izleyeceği doğrultu konuşuldu. Babam yılların özlemiyle olacak ki, gecenin geç saatlerine kadar arkadaşları tutuyordu. Ve her eve dönüşümde arkadaşları beraberimde niye getirmediyimi sorardı. Gerçekten babam gün geçtikçe canlanıyor, adeta yeniden gençleşiyordu.

Bu döneme ilişkin hiç unutmayacağım bir anım daha var. O dönemde

nerallerinin ve hain işbirlikçilerinin kafalarıydı. Her vurduğumda öyle sevinirdim ki, adeta ülkemin ufak bir parçasını bu insanlık düşmanlarından temizliyor hissinin duyuyordum.

Mermiler bittikten sonra tabancayı temizlemek istedim. Usulüne göre silahı sökmediğim ve zorladığım için emniyet pimini kırdım. İşte ilk kez orada bir suçluluk duygusunu yaşadım. Halkımın ve partinin bana teslim ettiği silahı habersiz kullanmış ve sonunda kırmıştım. Bu suçluluk duygusuyla parçaları toplayarak tanıdığım bir radyo tamircisine gittim. Aslında beni çok seven ağabeyim de radyo tamircisiydi. Ama ona gitmedim. Gitseydim tüm aile duyurdu ve babam ne pahasına olursa olsun bir silah alıp arkadaşlara vermek isteyecekti. Arkadaşların bu olay vesilesiyle silahı almayacaklarını biliyordum. Bu olaydan sonra kendime il-

dürdük. Ancak daha sonra Asker yoldaş bir talihsizlik sonucu yakalandı, bir PKK'liye yaraşır şekilde kahramanca soruşturmada direndi ve daha sonra tutuklanıp cezaevine gönderildi. Ancak kısa bir süre sonra cezaevinde işkence ile katledildi.

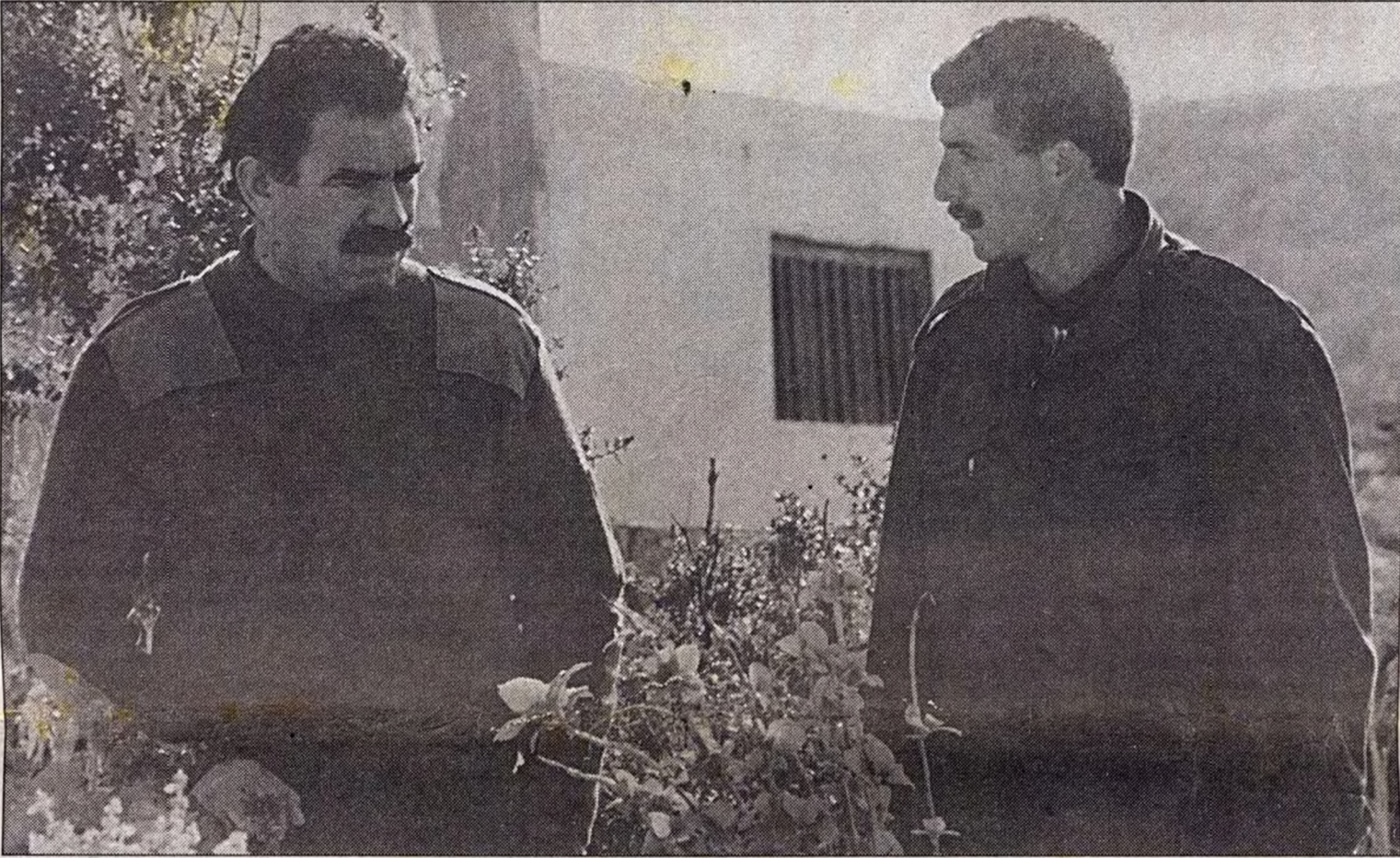
Deşifre olmuşum, artık eskisi gibi rahat hareket edemiyordum. Diyarbakır önemliydi mücadelemiz için. Altı bine yakın arkadaş burada esaret altındaydı. Her ne pahasına olursa olsun bu alan boş bırakılmamalıydı. Parti Önderliğimiz de bu yönlü talimatlar veriyordu. Tek olsam da, hareket alanım çok daralmış olsa da bir süre daha cevap olmaya çalıştım.

Ancak düşman faşist çemberini gün gün daraltıyordu. Böyle günleri yaşarken bir haber ulaşmıştı bizlere. Başkan APO büyük olanaksızlıklara rağmen yeniden, güçlü başlangıçlar yap-

diyardayız. Onların misafirleriyiz iki gün boyunca. Buradan da yola koyulduk; bu kez Suriye üzerinden Lübnan'adır yürüyüşümüz. Bu arada bir anımı daha paylaşmak istiyorum sizlerle.

Haftaları alan yürüyüşümüz sonunda Lübnan sahasına girmiştik. Orada Parti Önderliği'ni ve nice yoldaşları görecektim. Öyle heyecanlıyım ki sormayın. Tam da gitmekte olduğumuz kampa ikiyüz-üçyüz metre gibi kısa bir mesafe kala, yürümekten kesildim. Yürümek istiyordum ama, bacak ve ayaklarım verilen komutu almıyordu. Bayan yoldaşlara siz gidin, ben biraz dinlenip sonra gelirim, dedim. Ama ne çare ki, arkadaşlar gitmiyorlar ve beni taşımak istiyorlardı. Kabul etmedim, kendimi bayan yoldaşlara taşıtmamak için ayağa kalkıyor ama tüm zorlanma rağmen ayakta duramıyordum.

Tüm karşı ısrarlarıma rağmen bayan arkadaşlar kollarına girerek kampa kadar taşıdılar. Bu durumu gören istisnasız herkes güldü. Hatta birkaç gün bayan arkadaşlar tarafından taşınan arkadaş olarak anıldım. Bu anı benim için adeta bir devrim gibidir. Söylem düzeyinde her ne kadar bayan ve erkeklerin ayrımı olmadığını söylüyorsam da içten içe de bayanları zayıf ve dayanıksız buluyordum. Bu nedenle yürüyüşümüz boyunca kendimi yalnız ve arkadaşların koruması olarak düşünmüştüm. Oysa sonuçta arkadaşlar benden daha dayanıklı çıktılar. Ve böylece daha önceki şartlanmamın temelsiz olduğunu bu anı vesilesiyle yaşayarak öğrenmiş oluyordum. Yoldaşlar, eğer hala buna benzer düşünce kalıntıları varsa sizler de, bunu yaşayan biri olarak diyorum

Yeryüzü cenneti, insanlığın ilk gözağrısı, Kawa'nın göz yaşıyla sulanan diyarı, Ahmedê Xane'nin özlemi, Mem û Zin'in sevdâ yatağı, Mazlum'un yurdu, Mahsum'un karargahı güzel, emsalsiz ülke Kürdistan. Sevdalıyım sana, hem de ölesiye...

Dostlar, yoldaşlar sizlere birkaç sözüm var. Sakın bu sözlerimden dolayı çok görmeyin bu coşkumun, sevinçimin ve mutluluğumun kaynağı olan sevdamı. Vampirler nesli düşman, sen de bil. Eğer bu bir ilan ise ilan ediyorum; sevdam dünya kadardır. Hayata gözlerimi açtığım ilk günden beri sevdam Kürdistan'dır.

Babam da Kürdistan'a sevdalıydı. Bu nedenle az çektiirmemişlerdi ona, sevmeyi bilemeyen at sırtındaki barbarlık geleneğinin son temsilcileri. Onu sürmüşlerdi ülkemin kalbi Diyarbakır'a. Hep anlatırdı 1960 darbesini. O, bir Kürdistan yurtseveriydi. Bunun için umut olur diye bir an duraklamaksızın kardeşini uğurlamıştı Güney

“Dicle'nin kıyısına ineceğim, kendimi çamurun içine atacağım ondan sonra onun dağlardan alıp getirdiği kar suyunda yıkanacağım”

Kürdistan'a. İşte tam da bu yıllarda (1963) ülkemin Amed şehrinde merhaba diyordum aileme, halkıma ve ülkem Kürdistan'a.

Birkaç gün sonra babam o büyük sevdasıyla Celal (**Celal ÖZALP**) diye seslendi kulağıma. Ve bilirsiniz Celal, kahramanlık, büyüklük ve ulu kişilik demektir. Halkımız, ülkemiz kahramanlara, büyük kişiliklere ve ulu kişiliklere susamıştır. Toprak bir yudum suya hasret. Azıcık olsa da bu hasretlerine kavuşma umudu olarak görmüş olacaklar ki, Celal ismini aldım.

İkinci bir ismim daha var. Sabredin hemen söylemeyeceğim. Onyediyı yaşında PKK sempatisini bir Kürdistan genci idim. Diyarbakır lisesinde okuyor ve çeşitli eylemlere katılıyordum.

Apocuyuz diye teslimiyetçi küçük-burjuva reformistleri bizleri okula sokmuyorlardı. Ve her fırsatta rahatsız ediyorlardı. Yönetim tutuklanmamız için ortam hazırlama peşindeydi. Korunmamız için içinde **Şehmus YİĞİT** (Harun) yoldaşın da bulunduğu yoldaşlar okula geliyorlardı. Arkadaşlar geldiklerinde hemen onlara sokuluyor, silahlarını istiyordum. Silaha oldukça meraklıydım. İşte yine böylesine arkadaşların okula geldikleri sırada bir günlüğüne onlardan bir silah istedim. Silahı bir gün sonra geri vermemek için birkaç gün okula gitmedim. Uygun bir yere giderek iki şarjördeki tüm mermileri nişan olarak seçtiğim taş parçasına sığdım. Taş parçası o an sanki bir taş parçası değildi; düşmanın apoletli ge-

ke edindim. Bana ait olmayan hiçbir silaha dokunmayacaktım.

Günler, haftalar ve aylar ilerledikçe tanıdığım arkadaşlar yakalanıyor, deşifre olanlar ise teker teker ülkenin başka alanlarına gidiyorlardı. Gün geçtikçe mücadeleye katılımını artırıyor ve bir profesyonel gibi çalışmaların içinde yer alıyordum. 12 Eylül karanlığında ülkem kalbinin attığı Diyarbakır'dayım. Zindandaki yoldaşların seslerini duyabilecek bir mesafedeyim. Ulaşmak istiyordum ama tüm yollar kapatılmış, çaresizlik beni yiyor, bir şey yapamamanın acısını her an yüreğimde yaşıyorum. Diyarbakır'a gelen **Asker DEMİR** yoldaşla çalışmalara yüklenerek sürece cevap olmaya çalışıyoruz. Bir süre çalışmaları böyle sür-

manın zeminini yaratmıştı ve bizleri yurt dışına çağırıyordu.

Üç bayan arkadaşla Karacadağ üzeri Diyarbakır'dan çıkış yaptık. İlk kez Diyarbakır'dan ayrılıyordum. O zamanki duygularımı anlatamam. Ama oldukça kararlıydım. Bir gün mutlaka dönecek ve düşmana anlattığı dilde karşılık vermeye gücüm olacaktı. Binbir duygularla kahramanların şahadete ulaştıkları Şikestun civarındaki buluşma noktasına vardık. Bu benim ilk uzun yürüyüşümdü. Zorlanmadım diyemem. Ama sonunda başarmıştım. Gizliden gizliye “başardım” diyordum kendi kendime. Evet **Ahmet KURT** (Kemal), **Mehmet KURT** (Cemal) ve **Selman DOĞRU** yoldaşların kahramanca direnerek şehit oldukları

ki, o düşüncelerin altına dinamit yerleştirin ve yok edin.

İşte böyle varmıştık Parti Önderliği'nin sahasına. Eksiklerimizi tamamlayacak, yeni baştan kendimizi donatarak ülkeye dönüşü yapacaktık.

Bekle Karacadağ geliyorum sana. Ah bir kez daha ulaşabilsem sana. Bir bir soracağım, göreceğim ihanetin hesabını. İlk önce ihanetle hesaplaşacağım. Bundan sonra düşmanla hesaplaşmak işten bile değildir. Evet her şeyden önce atasözümüzde de söylendiği gibi bünyemizdeki kurtları öldürmeliyiz, işte bu kurtlar ihanettir. Bu duygularla ve geri dönüşün azmiyle, kararlılığıyla doluyordum.

Bu çalışmalarla yüklüyüz. İhtiyacı-
Devamı 27. sayfada

Berxwedan

Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb

Avustralya 4.00 \$ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.00 DM	6 ay 72.00 DM
12 ay 66.00 DM	12 ay 130.00 DM

Büyük iktidar kongresi

Kendimizi, güneşin ve ateş ülkesinin çocukları olarak yeniden yaratıyoruz. Kendini yeniden yeniden yapma insanın özelliğidir. Ulusal ve siyasal düzeyimiz kadar dünyada insanlık düzeyini ortaya çıkarıyoruz. Kürdistan halkı bunu yaratacak düzeye gelmiştir. Bu temelde Parti 5. Kongresi'ne her zamandan çok anlam biçeceği de açıktır.

Öncülükte teminat altına alınmayı, başka örgütlenme düzeyinde garantiye almak ve kurtuluşa bağlamak mümkün değil. Bu açıdan PKK önderliği ve öncülüğü hep bir güneş gibi Kürdistan ve dünyanın üzerine ışık saçmıştır. Karanlıkları yırtmış, aydınlatmış, ulus ve halk güçlerimizin önünü açmıştır.

Büyüyen bir hareketin, büyük bir ulusal kurtuluş savaşının zirvede seyreden büyük bir zafer kongresi gerçekleşti ve başarıyla sonuçlandı.

PKK 5. Zafer Kongresi, denilebilir ki, parti tarihinin en büyük ve en kapsamlı kongresi olmuştur. Sadece Kürdistan değil, dünya ve insanlığın sorunlarını Genel Başkan APO çözümlemiş, kongrede bu temelde güçlü çözümlere ve kararlaştırmalara ulaşmıştır.

PKK 1. Kongresi; programa kavuşmak, örgütlenmeye cesaret etmek ve politik mücadele sahasına atılmaktı. Bunun yoğunluğu ve sorunları ile sürece yüklenmiştir. 2. Kongre 12 Eylül faşist rejimine, düşürülmeye ve hayvanlaştırılmaya güçlü cevap olduğu kadar, ülkeye dönüş, kaçışı durdurmak, gerilla savaşını başlatmaya cesaret etmektir. Ve bunun pratiğine 15 Ağustos Atılımı'yla girişmektir. 3. Kongre, çözümlemelerle ortamı netleştirmek; netleşen parti, cephe ve ordu güçlerimizin gerilla kongresi biçiminde geçmiştir. Sonrasında gerilla geliştirilmiş, ülke sahasına yayılmış, serhildanlarla kucaklaşmıştır. 4. Kongre; ordulaşma kongresidir. Halkın mücadeleye atılışı ile gerilla ordumuzun savaşımı güçlü bir halk hareketi ortaya çıkarmıştır. İkili iktidar durumu yakalanmıştır. Kuzey, Güney, Doğu ve Batı ile Kürdistan birleştirilmiş, ulusal birliğin temeli her alanda atılmıştır. Başkan APO'nun önderliği Kürdistan sınırlarını aşmış, dünyada da kabul görmüştür.

Son dört yıllık pratik ve koşullar dev gibi ve oldukça uygun fırsatları ortaya çıkarmıştır. Başkan APO, artık kurtuluş sürecine girildiğini ilan etmiştir. Parti, cephe ve ordumuz kendisini kurtuluşa göre ayarlamayı başlamıştır.

5. Kongre bu temelde **zafer ve iktidarlaşma kongresi** olmuştur. Daha somut iktidara yürümek, parça parça iktidarı almak, her düzeyde meclisleşmek temel görev ve güncel sloganımızdır.

Öncülük düzeyi tutturulmuştur. Önderlik gerçeği, tarzı ve temposunun kazandırdığı görülmüş ve kanıtlanmıştır. Bunun ışığında partileşme, merkezden tutalım en alta kadar netleşme ve yeniden düzenleme sağlanmıştır. Ordulaşma ve savaş hazırlıkları yoğun sürmektedir. 5. Kongre'de kapsamlı bir savaş planı çıkarılarak savaşa

amansızca yüklenilecektir. Her alanda kesin yüklenme olacaktır. Artık büyük bir savaş ve bunun içine herkesin katılımıyla zaferin kazanılacağı uygulama alanına daha fazla konulmaktadır. Bu noktada ERNK'de daha fazla rolünü oynamakla yüz yüzedir. Halkın ve cephemizin savaşın sorunları üzerinde yoğunlaşması ve geniş halk yığınlarının doğrudan savaşa, direnişe ve mücadeleye yoğunca katılmanın tam zamanıdır.

İktidarlaşmak; savaşı ve ulusal örgütlenmeyi daha fazla geliştirmektir. Bu kadar mücadele, kan ve şehitlerin kahramanlığı temelinde iktidarlaşma yatmaktadır.

5. Kongre bildirisi yayınlandı. Sonuçları yakında herkese ulaşacaktır. Cephemizinde kongreden çıkaracağı epey sonuç var.

ERNK ve halkımız kendisini uluslaştırır, siyasallaştırır ve toplumsallaştırırken, ulusal örgütlenmeyi genişletmeyi ve ulaşılmayan kitlelere ulaşmayı önüne koymuştur.

Halkın eğitimi bu kez, iktidarlaşma,

katılmalıdır. Ulusal örgütlenmenin ve meclisleşmenin temeli yoğun bir kurtuluş savaşı yürütülerek atıldı. Artık herkes savaşın ve iktidarın içindedir. Yürüttüğümüz, olanak dahiline giren zaferin savaşıdır. Zafer ve iktidar birbirinden ayrılmaz. Başka bir deyişle iktidarlaşma zaferi kazanmaktır. Kongrenin emrettiği ve yaşamsal olarak önümüze koyduğu görev budur.

Gücümüzü toparlıyoruz. Yönetme, yürütme ve politikayı uygulama sanatını netleştiriyoruz. Bu anlamda daha çok pratikleşme, yoğun bir denetim ve ilgilenme, kazanılanı savaştırma, savaşan düzeyine yükseltme, dışarıda olanı kazanma sürecine yüklenmeliyiz.

Birliklerimizin hepsi güçlü bir örgüt düzenlenmesine kavuşacaktır. Ulusal Meclisleşmenin çatısı atılırken, bunun alt örgütlenmelerini yaygınlaştırmalıyız. Hedef; örgütsüz halk kitleleri ve bireyleri kalmıyacaktır.

Hedef; savaşın bütün halkın topyekün savaşı ve direnişi sloganını daha ileriye götürmektir. Düşman özel savaşı ve tahribatıyla hala bizi yok etmekten vazgeçmiyor. Buraya kadar taşıdığımız mücadeleye, yaratılan ulusal, siyasal ve toplumsal kazanımlara sahip çıkacağız. Yarattığımız özgür uluslaşmayı ve insanlaşmayı, özgür yaşamı ve onurlu kimliği, iktidar örgütlenmesi ile birleştirmektir.

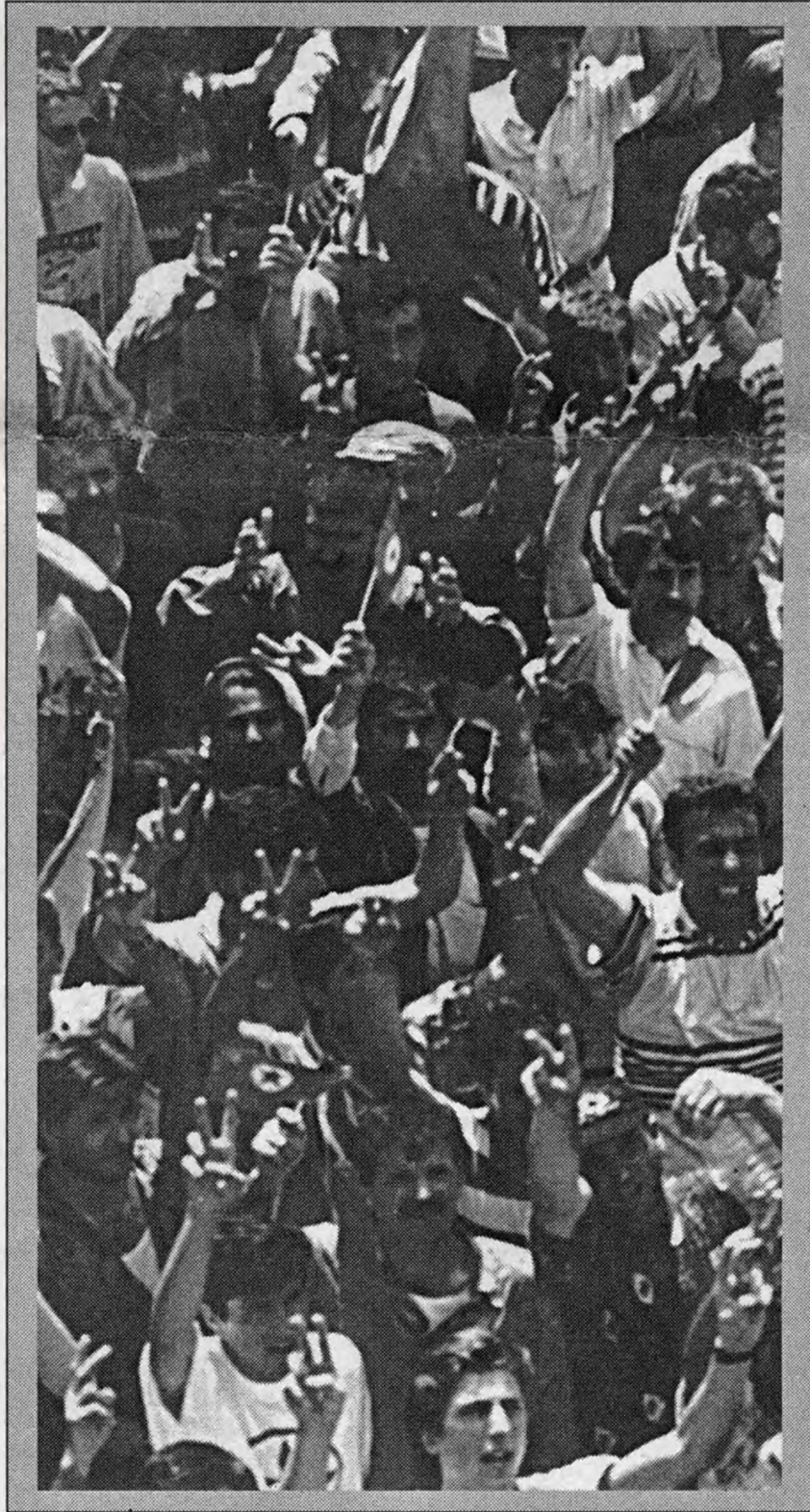
Hedef; Kürdistan vatandaşlığı ile vatan ve ulusa karşı yükümlülükleri yerine getirmektir. Güzelleşen, bir Kürdistan yaratmaktır. Burada halkın demokrasisi ile her kesim ve tabakanın, ulusal ve dini azınlıkların özgür gelişmesini daha fazla ortaya çıkarmaktır. Her ailenin oğulları ve kızlarından birini cepheye göndermesidir.

İktidar, her şeyini ortaya koymaktır. Uygun mücadele, direnme ve savaş tarzı ile düşmanı yere sermedir. Herkesin gönlünde yatan özgür, ulusal-demokratik bir toplum kurmadır. Halkımız buna layık olmasını bilir. Bizzat kendi gücü, çabası, emeği ve fedakarlığı ile yaratacağını bilir. Kendimizi, güneşin ve ateş ülkesinin çocukları olarak yeniden yaratıyoruz. Kendini yeniden yeniden yapma insanın özelliğidir. Ulusal

ve siyasal düzeyimiz kadar dünyada insanlık düzeyini ortaya çıkarıyoruz. Kürdistan halkı bunu yaratacak düzeye gelmiştir. Bu temelde Parti 5. Kongresi'ne her zamandan çok anlam biçeceği de açıktır

70 yıllık vahşet ve hayvanlaştırma rejimine, demokrasinin, insanlaşmanın ve iktidarlaşmanın ne olduğunu gösterelim.

İktidarlaşalım! Örgütlenelim! Her şeyimizi ortaya koyalım. Ve savaş kazanalım!

yönetme ve güçlü halk temsilcileri çıkarma yönünde yoğunlaşacaktır. İktidarı kazanmak; özgür yaşamı, kimliği ve vatani kazanmaktır.

İktidar kişiliğine ulaşalım! İktidar örgütlenmesine kavuşalım! Halkın siyasal, ulusal ve askeri ordulaşmasını, örgütlenmesini her tarafa yayalım!

Savaşın yükünü ordumuzla birlikte paylaşalım!

İktidarın kuruluşuna, halk demokrasisinin geliştirilmesine herkes

ARGK'nin 49 no'lu açıklaması

Ordumuz ARGK'nin 1995 yılı Ocak ayında sömürgeci-faşist TC ordusuna ve onun işbirlikçilerine karşı gerçekleştirdiği eylemliliklerin ve vurulan darbelerin bilançosunu basına ve kamuoyuna açıklıyoruz:

1- Bu ay içerisinde toplam **56** ayrı noktada askeri eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylemlerde **11'i** rütbeli olmak üzere toplam **69** asker öldürülmüş; **2'si** rütbeli olmak üzere toplam **52** asker de yaralanmıştır. Verilen bu sayılara çatışma ve eylemlerde devletin kayıplarını gizlemesi sonucu öğrenilemeyen ölü ve yaralı sayısı dahil olmayıp, verilen sayılar bizzat gerillalarımızca tespit edilen ve görülenlerdir. Ayrıca **49** korucu öldürülmüş, **24** korucu da yaralanmıştır. Kontra, faşist vb. toplam **7** kişi de öldürülmüştür.

2- Bu ay içerisinde toplam **29** ARGK gerillası şehit düşmüş, toplam **7** ARGK gerillası da yaralanmıştır. Yaralanan gerillalarımız ordumuzun tıbbi olanakları dahilinde tedavi altına alınmıştır.

3- Bu eylem ve çatışmalarda Türk ordu güçlerinden ve onun işbirlikçilerinden alınan malzemeler şunlardır: **7** kalaşnikof silahı, **5** av tüfeği, **2** G-3 silahı, **1200** G-3 mermisi, **6** bombaatar mermisi, **20** BKC mermisi, **11** kalaşnikof şarjörü, **7** G-3 şarjörü, **6** el bombası, **5** B-7 roketi, **1** 60'lık havan roketi, **2** MG-3 yedek namlusu, **1** akü, **10** askeri çanta, **9** askeri çadır, **4** askeri yelek vs.

4- Bu ay içerisinde düşmana ve düşmanın işbirlikçilerine ait **10** cemse, **1** jip, **1** dozer, **2** traktör, **2** helikopter, **1** otobüs, **2** panzer gerillalarca ağır silahlarla vurulmuş, yakılmış, darbelenmiş ve savaş dışı bırakılmıştır. Yine ARGK gerillaları tarafından **3** petrol boru hattı, **1** elektrik trafosu, **7** telefon direği yakılmış, imha edilmiş ve kullanılmaz hale getirilmiştir.

5- ARGK gerillalarının gerçekleştirdiği bu eylemler sayesinde korkan, içinde bulundukları ihaneti bilince çıkaran korucular birçok alanda silah bırakmışlardır.

Begalta korucuları TC'nin katliamından kaçtılar

ŞEMDİNLİ: Yıl 1988. TC, Kürdistan'da köyleri koruculaştırma politikasını kurumlaştırmaya çalışıyor. Bunun için tüm Kürdistan'da baskı ve zor politikasını uyguluyor. Bu zor ve baskıya maruz kalıp zorla koruculaştırılan köylerden biri de Hakkari-Şemdinli'ye bağlı Begalta (Ormanca) köyüdür. Begalta, TC-Irak sınırına 20 km uzaklıkta, 60 haneli ve yaklaşık 450 nüfuslu bir köydür. Aşiretçiliğin etkilerinin çok büyük olduğu bir bölgededir. Begalta köyü Herki aşiretine bağlıdır. 1986'da Begalta köyünde bir de karakol kurulur. Bu karakol 1992'de kaldırılır.

Zorla koruculaştırılan 30 kadar Begalta köylüsü köyün ve karakolun çevresinde gece-gündüz nöbet tutarlar. Operasyonlara katılırlar. Operasyonlarda devamlı askerlerin önünde olurlar. Ancak üzerinde taşıdıkları ilkel milliyetçiliğin de etkisiyle çatışmalarda geri planda kalmayı yeğlerler. 1992 yılında yaşanan Güney Savaşı sırasında etkin bir rol oynamadıkları için 6 Kasım 1992'de köye yakın olan zomlar TC savaş uçakları tarafından bombalanır. İki saat kadar süren bombardımanda **Millet Samur (14), Ahmet, İkmal Samur (18), Beysi, Gülsüme Samur (4), Xamo, Reber Samur (5 aylık)** ölürken, 18 kişi de çeşitli yerlerinden yaralanır. Yaralananlardan çoğu sakat kalır.

Köylüler bombardıman sonrasında Rubarok tabur komutanı ile görüşerek bombardımanın sebebini sorduklarında "**yanlışlık olmuştur**" yanıtını alırlar. Fakat daha sonra köylüler bunun yanlışlık olmadığını ve bilinçli olarak bombalandıklarını anlarlar. Çünkü bombardımanın nedenini öğrenmek için tabura giden köylüler daha sonra Rubarok karakoluna götürülerek işkenceye alınırlar. Bunun nedeni de Güney Savaşı sırasında TC'nin istediği şekilde savaşmamalarıdır. 22 gün devamlı işkence gören köylülerden **Xoste Şengül**

Çelebi (48) ve **Şahin Selvi Cabbar (19)** 5 ay sonra ölürler. TC, zorla koruculaştırdığı Begalta köylülerini bir yandan korucu oldukları için operasyonlara ve çatışmalara götürür, diğer yandan da köylülere güvenmediği için işkenceden geçirir, hava ve kara bombardımanlarına tabi tutar.

Köylüler devletin gerçek yüzünü anlayınca topluca Şemdinli'ye göç etmek isterler. Fakat TC bunu engeller. Bir yandan da onları devamlı operasyonlara çıkartarak gerilla ile karşı karşıya getirmeye çalışır. Türk ordusu 1994 yılında geliştirdiği kapsamlı operasyonlarına korucuları da etkin bir şekilde katmak ister. Bu nedenle de Begalte köyü korucularını, Güney'de geliştirecekleri operasyonlara katılmalarını isterler. Ancak korucular bunu reddederler. Bunun üzerine TC ordusunun Güney'e geçiş yerlerinden olan bir yerin güvenliğini sağlama görevi Begalta köyü korucularına verilir. 23 Temmuz 1994 tarihinde Girê Xabuşte'ye (Çiçek Tepesi) çıkan 8 korucu buraya daha önce yerleşmiş olan ARGK gerillaları tarafından yakalanırlar. Aynı gün öğleden sonra köyden 2 korucuyu yanlarına alarak tepeye çıkan Türk ordu birlikleri, ARGK gerillalarının pususuna düşerler. Çatışmada 42 asker ve 1 korucu öldürülür. Çatışma akşama kadar devam eder. Korucular köyün çevresinde sabaha dek nöbet tutarlar.

Rubarok karakolu gece boyunca hem Girê Xabuşte'yi, hem de Begalta köyünün çevresini havan atışına tutar. 24 Temmuz günü öğleye doğru köye Rubarok taburundan 2 bölüklük asker iner. Muhtara tüm korucuları toplamasını ve operasyona çıkacaklarını söylerler. Muhtar köydeki 20 korucuyu toplar. Komutan silahlarını kenara bırakmalarını ve toplantı yapacaklarını söyler. Silahlarını bırakan korucular toplantının yapılacağı alana gittiklerinde, komutan Rubarok

tugay komutanına telsizle durumu bildirir. Rubarok karakol komutanı tüm evlerin yakılması ve korucuların taranması emrini verir. Bunu duyan korucular neye uğradıklarını şaşırırlar. Bir anda çevreleri askerler tarafından sarılır. Birkaç tim de köye dalarak, evlerde bulunan ihtiyar, kadın ve çocukları köyün dışındaki bir dere yatağına götürürler. Kadınlar silah seslerini duyunca evlerinde beşikteki çocuklarını bıraktıklarını ve gidip onları almak istediklerini söylerlerse de askerler onları dinlemezler. Kadın ve çocuklar yere yatırılarak, çevrelerine ağır silahlar yerleştirilir. 45 yaşındaki Hacı Aşur Şişkin'e hemen orada işkence yapılmaya başlanır. Askerler kadınların boynundaki altınları, kollarındaki bilezikleri alırlar. Evlere dalan askerler kıymetli eşyaların hepsini aldıktan sonra evleri ateşe verirler. 5 aylık Zemine, 7 aylık Hakim, 6 aylık Murat, 3 aylık Ömer ve daha isimleri konmayan 1'er aylık 3 bebek olmak üzere toplam 7 çocuk evlerde vahşice yakılarak katledilirler.

Toplanan halk ve korucular, MG-3 ve G-3 silahlarıyla taranırlar. Birçok kişi yaralanır. Köydeki 12 araç yakılır. Katırlar ve inekler silahlarla taranarak telef edilir. Askerler köylülerin içinden seçtikleri Hacı Aşur Şişkin'i hemen orada işkence ederek öldürürler. Salih Şengül (36), Naci Şengül (30), Reşit Selvi (34), Cabbar Selvi (49), Kemal İzci (39) ve Yusuf Çelik (29) ile 1500 koyunu ve 20 milyar TL kadar parayı da alarak "**kimse yerinden kıpırdamasın, birazdan yine geleceğiz**" dedikten sonra köyden ayrılırlar. Yolda Şemdinli'den dönen 10 köylüyü arabalardan indirdikten sonra 2 taksiyi yakarlar. Burada da Kasım Çelik (43), Hurşit Taşkın (39), Abdulaziz İnan (27), Sıddık Şengül (39), Hayrettin Öztürk (35) ve Mirhaç Çelik (38)'i yanlarına alan askerler 2 ihtiyar köylüyle 2 çocuğu köyü hemen

terk etmek şartıyla bırakırlar.

Begalta köylülerinin 50'ye yakın yaralıları vardır. Erkekler hemen kadın ve çocukları da alarak yalın ayak, kanlar içerisinde köyden kaçmaya başlarlar. Tüm evler alev alev yanmaktadır. Yanan evlerde çocukları kalan anaların çığlıkları yeri-göğü inletmektedir. Erkekler yaralıları sırtlarına alırlar. Daha köyden çıkmamışlardır ki askerler tarafından köye havan atışları yapılmaya başlanır. Yaklaşık 1000 havan mermisi köye düşer. Atılan bombaların kimyasal etkisi nedeniyle kusmalar başlar. Yanlarına hiçbir şey alamayan köylüler dağları aşarak Güney Kürdistan'a geçerler. Üç gün boyunca açlıkla savaşırlar. Gündüzleri Türk savaş uçakları peşlerini bırakmaz. Bu nedenle gündüz saklanıp, gece de yürürler. Üç gün sonra Güney Kürdistanlı köylüler tarafından kendilerine bir miktar yiyecek verilir.

Yürüyüşlerine devam eden köylüler Çamcudâ'ya 5 gün sonra ulaşırlar. Yaralıları hastaneye yatırır. Bir hafta sonra BM yetkilileri gelip kendileri ile görüşür ve onlara bir miktar yardım gönderilir.

Gerillalar tarafından yakalanan 8 korucu serbest bırakıldıktan sonra ailelerinin yanlarına giderler. Fakat askerler tarafından götürülen 12 köylü hakkında hala hiçbir haber alınamaz.

Köylerini terk ederek Güney Kürdistan'a göç eden Begaltalıları geç de olsa kendi kendilerine sıktıkları kurşunların farkına varmışlardır. ARGK gerillalarının yardımları onlar için adeta yeni yaşamın ilk adımlarını atmalarının dayanağı olmuştur. Begaltalıları şunu söylüyorlar: **"Bizim durumumuz koruculara ders olsun. Onlar kimlerin yanında olduklarını iyi düşünsünler. TC er-geç bizlere yaptıklarını onlara da yapacaklardır."**

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

1 995 yılını iktidarlaşma süreci olarak hedefleyen partimizin bu yönlü hazırlıkları en kapsamlı bir şekilde devam ederken, ordumuz ARGK'nin eylemlilikleri de bu doğrultuda yoğunlaşarak, sömürgeciliğin Kürdistan'daki tüm dayanaklarını sarsmaktadır. Sömürgeci-faşist TC'nin halkımıza ve onun öncüsü partimize karşı sürdürdüğü kirli savaşta tüm uluslararası savaş kurallarını çiğnemesine karşın partimizin gerçekleştirdiği bütün eylemliliklerde bu kurallara bağlı kaldığı ve yine TC'yi bu sınırsız vahşetinden vazgeçirmeye çalıştığı bilinen bir gerçekliktir.

Devrimci mücadelemiz, faşizmin baskı ve katliamlarına karşı tüm ülke sathında şiddetlenerek yanıt verirken, bütün zorluklara rağmen inanç ve kararlılıkla kendilerini siper eden gerillalarımızın eylemlilikleri, **"bir parça özgür vatan"** için halkımızın umut ve beklentilerine cevap olmaktadır. 1995 yılına 5. Zafer Kongresi'yle giren partimizin yükselen kararlılık gücü, mücadelemizin bütün alanlarında düşmana vurulacak güçlü darbelerle somutlaşacak ve kızıl iktidarlara zirveleşecektir.

Yeni mücadele sürecine böyle güçlü bir giriş yapan partimizin çalışmaları yalnız ordumuzun giderek büyüyen ve sağlamlaşan bünyesinde değil, cephemiz ERNK'nin gerçekleştirdiği çalışmalarla da yoğunlaşmaktadır. Avrupa'da hazırlıkları büyük bir tempoyla devam ettirilen Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nun kuruluşu, ulusal kurtuluş mücadelemizi uluslararası alanda gündemleştirecek ve bu yönlü siyasal faaliyetlerin de dikkate alınmasını zorunlu bırakacak bir atılım olacaktır. Bununla beraber devrimci mücadelemizi dünya halklarına hiçbir çarpıtmaya izin vermeden aktarmayı amaçlayan partimizin böyle bir bağı sağlamaya yönelik çalışmaları da sonuçlanmaya doğru gitmektedir.

Bunlardan da anlaşılacağı gibi, düşman tarafından halkımıza yönelik gerçekleştirilen katliam, baskı, zulüm, sürgün, vb. insanlık dışı kirli savaşa partimiz PKK, ulusal kurtuluş savaşımızda ifadesini bulan insanlık çıkarlarını büyük bir tutku ve inançla cevap vereceği kesindir.

Artêşa Zarokên

Çocuk, her yerde çocuk değildir. Olağandışı koşulları yaşayan bir toplumda çocuğun çocukça hareket etmesi, çocukça düşünmesi mümkün mü? Elbette ki her çocuk, çocukluğunu yaşamak ister. Acaba dünyada kaç insan çocukluğunu doyasıya yaşayabildi? Vietnam kurtuluş savaşını yaşayan çocuk, Filistinli çocuk, Güney Afrikalı siyah çocuk, çocukluklarını ne kadar yaşayabildi? Kürdistanlı çocuklar ne kadar çocuk-tur?

Kürdistan'da on yıldır sürdürülen silahlı mücadele çocukları da çok yakından etkiledi. Serhildanlarda anne-babalarıyla birlikte en önde yürüdüler. Gerilla ile halk arasında kuryelik yaptılar. Şehit verdiler. Daha 12'sine gelmeden gerilla saflarına katılan **Agitler, Cumalar, Mervanlar, Şahinler** ve daha niceleri inandıkları kut-sal davaları uğruna şehit düştüler.

Bugün de gerilla saflarında 10-11-12'sindeki çocuklara rastlamak mümkün. Artık Kürdistanlı çocuklar büyü-

meye fırsat bulamadan gerilla saflarına katılıyorlar. Hepsinin gönlünde bir an önce dağlarda savaşmak yatıyor. Gelenlerin içinde evinden kaçanlar da var. Onlar özgür bir Kürdistan yaratmanın tek çaresinin gerilla saflarına katılarak savaşmak olduğunun bilincindeler. Geleceğin umutları, geleceğin kahramanları gerillada yerlerini alıyorlar.

Bugün Kürdistan'ın köylerinde, şehirlerinde çocuk komiteleri var. Onlar da tüm Kürdistan halkı gibi kendi öz örgütlerini oluşturuyorlar. Bugün yeni bir örgütlenmenin eşiğine gelen çocuklar, ülkelerindeki ulusal kurtuluş mücadelesine daha iyi hizmet etmek için askeri örgütlenmeye geçiyorlar. Kuzey Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a geçen göçmen çocukları bunun öncülüğünü yapıyorlar ve tabur düzeyinde örgütlülüklerini sağlıyorlar. Yaptıkları toplantılar sonucunda **"askeri örgütlenmenin gerekliliğine inanarak"** örgütlenmeye başladılar. Üç bölükten oluşan **"Çocuklar Tabu-**

ru"nun ismi ise **"Tabura Zarokên Şehit Agit"**tir. Bu tabur üç bölükten oluşuyor. İki bölük erkek, bir bölük ise kız çocuklarından oluşuyor.

1994'ün son günlerinde gerçekleştirilen toplantıya 7-14 yaş grubundan 1000'in üzerinde çocuk katıldı. Toplantıda ortaklaşa aldıkları kararla askeri örgütlenmeye geçen **"çocuk komiteleri"** örgütlenmelerinin gerilla örgütlenmesine benzer olacağını ve şimdilik eğitim görevlerini, 14 yaşından sonra ise **"gönüllüler"** olarak gerilla saflarına gideceklerini söylüyorlar. **"Tabura Zarokên Şehit Agit"** yönetiminde yer alan Hawar, toplantıda yaptığı konuşmada şöyle diyordu: **"Biz 14 yaşından küçükler şimdiden gerilla için hazırlık yapmalıyız. Daha önce köylerimizde komitelerimiz vardı. Fakat Kürdistan ulusal kurtuluş savaş gün be gün büyüyor. Biz de bu savaşla birlikte büyüyörüz. Gelecekte özgür bir Kürdistan'da yaşamak istiyorsak, bu savaşın yükünü biz de taşımalıyız. Gerilla bugün her yerde savaşımı**

sürdürüyor. Biz de savaş alanının çok yakınında, hat-ta içindeyiz. O halde biz de askerleşmeliyiz. Çocuklar ordusunu kuralmalıyız. Baş-kan APO, 'Çocuklar ordusu da kurulmalıdır' diyor. Biz bunun öncüleriyiz. Şehitlerimizin yolunda yürüyecek, onların silahlarını yerde bırakmayacağız." Hawar'ın uzun süren konuşmasının ardından, **"Biji Serok APO; Biji Kurdistan; Biji Artêşa Zarokên"** sloganları atıldı.

Çocuklar taburunun yönetimi beş kişiden oluşuyor. Hawar 12 yaşında, Uludere'nin Siriş köyünden. 4 ay gerillaların yanında kalmış, daha sonra ailesiyle birlikte o da Güney Kürdistan'a gitmiş. Canşer 12 yaşında, Uludere'nin Zıravık köyünden. Bir ağabeyi gerilla saflarında. 1 yıldan fazla Zelê ve Haftanın kamplarında gerillalarla birlikte kalmış. Ali 8 yaşında, Şırnak'a bağlı Şex köyünden. 4 ay Cudi Dağı'nda gerillaların yanında kalmış. Naciye 12 yaşında, Uludere'nin Zıravık köyünden. Cuma 10 yaşında, Bilehli köyünden.

Gabar'da düşmana büyük darbe

30 Ocak 1995 tarihinde Gabar'a bağlı Ovebeynat mıntıkasında Türk ordu güçleri, ARGK gerillalarına karşı geniş çaplı bir operasyon başlattılar. Zeve alanında ARGK güçleri operasyona çıkan düşman ordusuna düzenlediği saldırıda 5 asker ve 1 uzman çavuş öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı.

1 Şubat 1995 tarihinde Gabar Meydan karakoluna gerillalar tarafından baskın düzenlendi. İki ayrı koldan baskın düzenlenen baskında 20 düşman askeri öldürüldü, 3 gerilla da yaralandı. Eylemde askerlerin konumlandığı tepenin ele geçirilmesi sonucu askerler mevzilerini terk ederek kaçtılar.

Mardin'de düşman operasyonu fiyasko

Mardin'e bağlı Habispina mıntıkasında Türk ordu güçleri ARGK gerillalarının saldırısına uğradı. Operasyona çıkan Türk ordu güçlerine gerillalar tarafından 4 Şubat 1994 tarihinde 3 ayrı koldan baskın düzenlendi. Baskında 1'i subay olmak üzere toplam 16 asker öldürüldü. 6 Şubat 1994 tarihinde ise tekrar çıkan çatışmalarda 5 asker öldürüldü.

Benim ülkemin çocukları pek konuşmaz / dillerine kelepçe vurulmuş
ellerine zincir / Benim ülkemin çocukları öyle gülmez / gözlerinde bir öfke durur
Gözleri çocuklarımızın / yıldızlar kadar temiz ve güzel olur / yanık türküler söyler
tatlı bakarlar insana / Benim ülkemin çocukları diyorum
gidin katilin kavgaya...

Melle Sadık, PKK'yi tanıyana kadar etkinliği olan bir tarikatın şeyhidir. Tarikatının ve kendisinin haksızlıklara, yoz yaşama vb. kötü alışkanlıklara karşı olduğu tüm yöredeki insanlar tarafından bilinmektedir. Melle Sadık ve tarikatı, bütün çabalarına rağmen köyündeki insanları kötü alışkanlıklarından vazgeçiremezler. Ne zaman ki PKK'nin ideolojisi köylerine girer, o zaman insanlar kötü alışkanlıkları terk ederek, ulusal kurtuluş için mücadele etmeye başlarlar.

PKK düşüncesinin köylerine girişinden kısa bir süre sonra Şeyh Sadık, üç bin müridi ile birlikte ERNK çalışmalarına katılır. Bir süre sonra ise Melle Sadık Kürdistan Dindarlar Birliği'nin aktif bir üyesi olur. Yaklaşık üç yıl cephe faaliyetlerinde aktif olarak çalıştıktan sonra ARGK saflarına katılır.

43 yaşında olan Melle Sadık, evli ve 4 çocuk babasıdır. Temel isteğinin gerilla saflarında, Kürdistan'ı parçalayan düşmanlara karşı sürekli savaşmak olduğunu belirten Melle Sadık; **"Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı inşaallah göreceğim"** diyor. Her Müslümanın öncelikle kendi ülkesini, halkını özgürleştirmesi gerektiğini; ülkesi özgür olmayanın dini ibadetinin Allah katında hiçbir şey ifade etmediğini ve İslamiyette vatanı için ölenlere bu nedenle **"şehit"** denildiğini belirtiyor.

Onunla bir görüşme yaptık.

– **Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?**

– Gerilla saflarındaki ismim Melle Sadık'tır. Botan Eyaleti Hareketli Taburu'na bağlı hareketli bölük içerisinde savaşçı olarak bulunuyorum. Yaklaşık bir yıllık gerillayım.

– **"PKK İslamiyette savunulan doğruları, güzellikleri ve iyilikleri pratikte uyguluyor"**

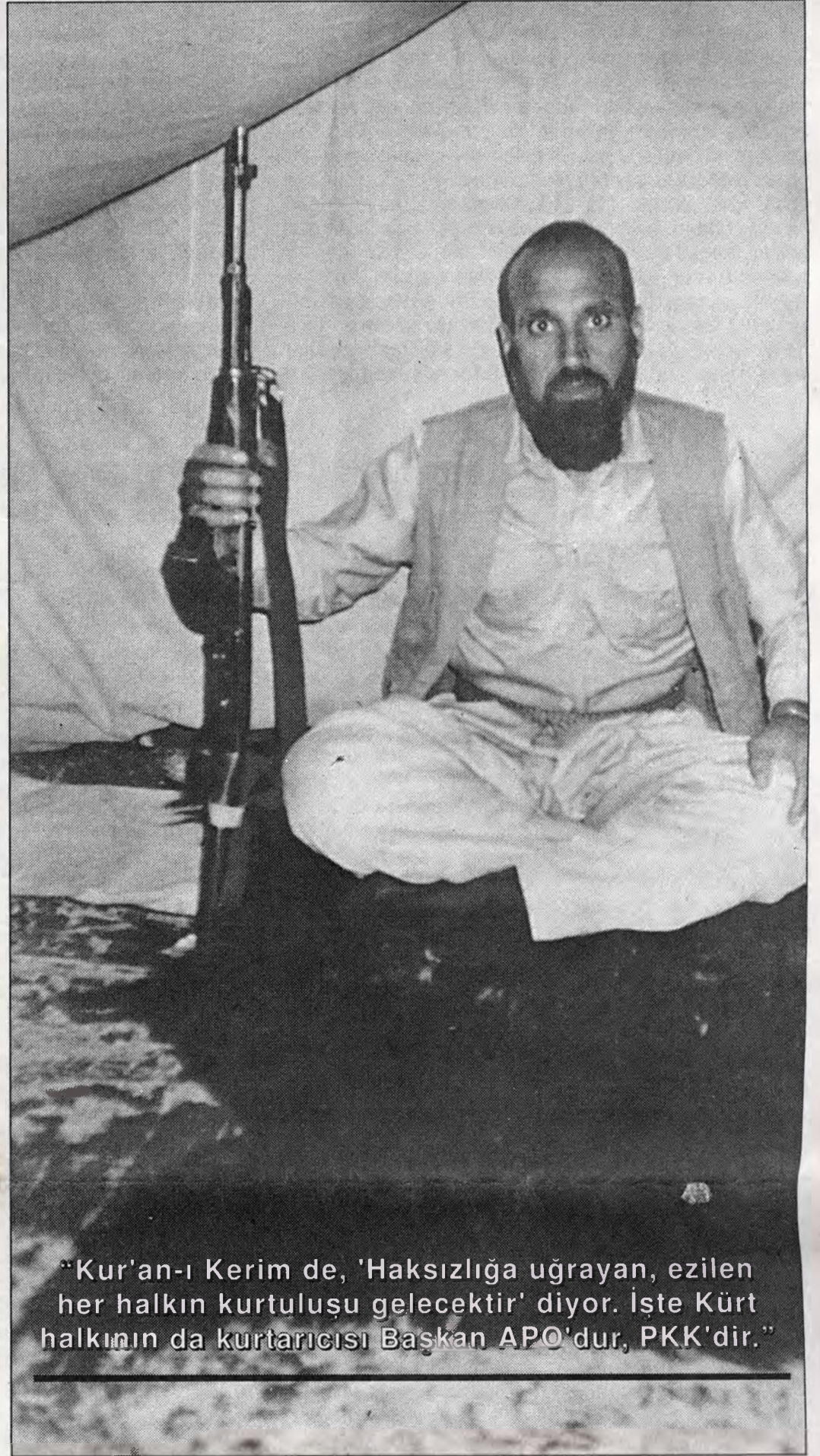
– **Bize gerilla saflarına katılışınızı anlatır mısınız?**

– Gerillaya katılmadan önce 5 yıl

tanımadığım binlerce arkadaşım **"şehit"** düştü. Ben kahraman şehitlerimizin silahını yerden kaldırıp, azgın düşmana karşı savaşmak ve hesap sormak istiyordum. Bunu Parti Önderliği'ne yazdığım raporumda da belirttim. Daha sonra önderlik alanında Parti Önderliği'ne dağlarda savaşmak istediğimi belirttim. Parti Önderliği; **"Savaş yalnız dağda elde silahla olmuyor. Kürdistan için yapılan her çalışma savaşın bir parçasıdır. Yürüttüğün faaliyetlerle zaten bu savaşa katkılarını sunuyorsun"** dedi. Ancak ben gerilla saflarına gitmek istediğimi belirtince, **"Tamam madem o kadar çok istiyorsun, o zaman gidebilirsin"** dedi. Bir süre sonra Botan Eyaleti'ne gittim.

– **Tarikat şeyhliğinden PKK saflarına sizi çeken neydi?**

– Babam tarikat şeyhiydi. O, Allah'ın rahmetine kavuştuktan sonra ben tarikatın şeyhi oldum. Yaklaşık üç bin müridimiz vardı. Tarikatımız İslamiyetin doğrularını, gerçeklerini savunuyordu. Bu doğrultuda gerçek bir yaşamın oturtulması için çaba harcıyorduk. Ancak köyümüzde içki, kumar, hırsızlık, zina, fitne-fesat bir türlü son bulmuyordu. Fakat köyümüze partili arkadaşların gelmesiyle birlikte halk partiyi tanımaya başladı. İşte o zaman İslamiyetin **"Haram"** saydığı bu kötü şeyler ortadan kalkmaya başladı. Bütün bunlar PKK ideolojisinin doğruluğunu gösteriyordu. PKK'yi daha yakından tanımaya çalıştım. İslam dininde savunulan gerçek doğruları, güzellikleri, iyilikleri PKK hem savunuyor, hem de pratikte uyguluyordu. İşte onların bu yanını tanıdıktan sonra yurtseverliğin ne anlama geldiğini, Kürt halkının yaşadığı zulmü ve insanlar için iyi şeylerin yapılması gerektiğini daha iyi anladım. Daha önceleri **"Fâkâ Mektebi"**nde Melle Abdullah, Melle Abdurrahman, Melle Faik vd. bize bunları anlatıyordu. Ancak biz kurtuluşu İslam dinine bağlanmakta arıyorduk. PKK'yi tanıyınca gerçek kurtuluşun Başkan

"Kur'an-ı Kerim de, 'Haksızlığa uğrayan, ezilen her halkın kurtuluşu gelecektir' diyor. İşte Kürt halkının da kurtarıcısı Başkan APO'dur, PKK'dir."

Tarikat şeyhliğinden gerillacılığa

boyunca Kürdistan Dindarlar Birliği içerisinde faaliyet yürüttüm. Yaklaşık 6 yıldır partiye ilişkilerim var. Faaliyetlere başladıktan sonra hemen her raporumda gerilla saflarına katılmak istediğimi belirtiyordum. Çünkü ülkem düşmanlar tarafından parçalanmış ve en azgın düşmanımız olan Türk devletine karşı açık bir savaş sürdürülüyor. Bu savaşta tanıdığım,

APO'nun gösterdiği yolda olduğunu anladım ve böylece partiye katılmaya karar verdim. Benimle birlikte birçok tarikat müridi de partiye katıldı.

"Her beş vakit namazda Allah'a şükrediyorum ki, bu silahı elime aldım"

– **Yani siz PKK'nin düşüncelerini**

anlayınca İslam dininde belirtilen "doğru yol"u bulduğunuza inanıyor musunuz?

– Evet. Zaten **"Tarikat"** kelimesi Arapça'dır. Türkçe'de de **"doğru yol"** anlamına geliyor. Eğer bu davaya, partiye ve Parti Önderliği'ne inanmasaydım, buralarda olmazdım. Partimiz PKK, doğrudan, iyiden, güzelden yanadır. İslam dini

de bunları savunur. Başkan APO her konuşmasında bunlara değinmektedir. İnsanların daha iyi, daha güzel, daha özgür ve bağımsız yaşamaları için mücadele etmek gerektiğini belirtiyor. Ben de Allah'a her gün beş vakit şükrediyorum ki, bu silahı elime aldım. Halkım için, insanlık için, vatanım için Başkan APO'nun gösterdiği doğru yolda sa-

“Tüm Kürt dindarlarının en önemli görevi, Kürdistan İslam Hareketi içinde örgütlenmeleri ve ülkelerinin kurtuluşu için çalışmalarıdır. Bağımsız bir Kürdistan ve gelecek nesillerin özgür bir yaşam sürdürmeleri için PKK'nin sürdürdüğü savaşta daha fazla güç ve destek verilmelidir. Bu destek maddi olabilir, manevi olabilir.”

yaşıyorum. Ülkemi işgal eden faşist Türk devletinin köleleştiriciliğine, zorbalığına, vahşetine ve zulmüne karşı savaşıyorum. Bu dağlarda özgür olarak elimde silahımla yaşıyorum. İslam dininde de, **“Bir günlük özgürlük, bin günlük kölelikten daha iyidir”** der. İşte bunun için her gün Allah'a şükretmekteyim. Başkan APO'nun ve şehitlerimizin yaşamlarını öğrendikçe partiye daha çok bağlanıyorum. Onların mücadeleleri bana büyük bir kuvvet veriyor. Şehitlerimizin yolunda da her zaman ölmeye hazırım.

– **Dağ yaşamı, yani gerilla yaşamı size zor geliyor mu?**

– Hayır. İnsan bir şeye inanıyor ve inancı uğruna savaşıyorsa hiçbir şey zor gelmez. İlk geldiğimde fiziksel olarak biraz zorlandım. Ancak bunlar çok kısa sürdü. Gerillada büyük bir sevgi ve saygı bağı vardır. İşte bu sevgi, saygı ve inanç kısa sürede buradaki yaşama adapte olmamı sağladı.

“Hem savaşıyorum, hem de ibadetimi yapıyorum”

– **Dini ibadetlerinizi gerçekleştirmede zorlanıyor musunuz?**

– Arkadaşlar benim dindar olduğumu biliyorlar. Bu konuda ve diğer ibadetlerimi yerine getirmem konusunda bana hiçbir kısıtlama getirilmedi. Aksine arkadaşlar teşvik ediyor. Örneğin suya çok uzak olduğumuzda dahi arkadaşlar benim abdest almam için su getirirler, yine namaz vakti nöbette veya görevdeysen hemen benim yerime bir başka arkadaş gelir ve ibadetimi yerine getirmem söylenir. Bildiğiniz gibi bugün ARGK saflarında değişik din ve uluslardan birçok arkadaş var. Bu arkadaşlar da bana aynı şekilde davranıyorlar. Yani aramızdaki sevgi ve saygı bağı güçlü olduğu için herhangi bir zorluk çekmiyorum. Arkadaşlardan her konuda sürekli yardım görüyorum.

– **Kürdistan'ın dört Müslüman devlet tarafından sömürülmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

– Bugün dünyada 41 Müslüman devlet var. Fakat Kürt halkının herhangi bir devleti yok. Bize devlet kurma hakkı tanınmadı. Büyük çoğunluğu Müslüman olan Kürt halkının ülkesi, **“Müslümanım”** diyen

Türkiye, Irak, İran ve Suriye arasında parçalanıp bölünmüş ve sömürge durumuna getirilmiştir. İslam dininde insan insanı, halk halkı ezmez. Ancak Emevilerin halifeliği ele geçirmelerinden sonra İslamiyet devlet dini oldu ve ondan sonraki süreçte insan insanı sömürür bir duruma geldi. Osmanlı hanedanlığı İslam dinini kötü bir şekilde kullanarak, 600 yıldan fazla halklar üzerinde saltanatını sürdürmüştür. TC de Osmanlının devamıdır. Yine diğer devletler de aynı şekilde dini Kürt halkına karşı tarih boyunca kullanmışlardır.

“Allah u Taalâ Başkan APO'ya büyük güç ve akıl vermiştir”

Fakat en önemlisi Kürt halkının bugüne kadar güçlü bir önderliğe sahip olmamasıdır. Kürt halkını yüzyıllardır hem de dini de kullanarak kendi egemenlikleri altında tutan devletler, onun öndersiz kalmasını sağladılar. Çıkan önderleri de çeşitli biçimlerde imha ettiler. Şimdi ise halkımızın Abdullah Öcalan gibi bir önderi var. Allah-u Taalâ ona büyük bir güç ve akıl vermiştir. O da gücünü ve aklını, Kürt halkı ve insanlığın hizmetine sunmuştur. Her şeyiyle insanlığın kurtuluşu için çalışmaktadır. Kur'an-ı Kerim de, **“Haksızlığa uğrayan, ezilen her halkın kurtuluşu gelecektir”** diyor. İşte Kürt halkının da kurtarıcısı Başkan APO'dur, PKK'dir.

– **Türk devleti halkımıza karşı dini nasıl kullandı?**

– Türk devleti kurulduğundan bugüne kadar İslam dinini halkımıza karşı hep kullanmıştır. Aynı şeyi Os-

manlı devleti de yapmıştı. TC kurulduktan sonra, bunu daha sistemli ve gizli yapmaya başladı. Dini bir özel savaş aracı olarak halkımıza karşı kullandı. 1925'te Kürt halkının önderlerinden olan Şeyh Sait ve 40 arkadaşı Diyarbakır'da asılarak katledildi. Daha sonra da Kürtçe dini eğitim veren **“Fâkâ Mektepleri”**ni kapatarak yasakladı. Böylece Kürtleri dini ibadetlerinden uzaklaştırmak istiyordu. Fakat Kürt halkı dinine bağlı olduğundan TC'nin bu dayatmalarını kabul etmedi. Daha sonra Türk sömürgeciliği din yoluyla halkımızı kandırmanın yollarına başvurdu. Aslında bunda başarı da sağladı. Örneğin 1936-1938'de Dersim'de Seyit Rıza önderliğindeki ayaklanmaya, **“Alevilerin-Kızılbaşların ayaklanması”** denilerek Sünni ve Alevi Kürtler arasında düşmanlık geliştirildi. Sadece TC değil, Kürdistan'ı egemenlikleri altında tutan Araplar, Farslar da egemenliklerini sürdürmek için İslamiyeti bir kalkan gibi kullandılar. Hala da kullanıyorlar. İslam dini hiçbir devletin oyuncağı olamaz. Buna en başta İslamiyetin kendisi karşıdır. Fakat ne yazık ki, Emevi hanedanlığından bu yana halifeliği ele geçirenler İslamiyeti mazumlara karşı hep kullanmışlardır.

Türk devleti, kötülüklerin, fitnenin, fesadın, yalanın, haksızlığın temsili ni; partimiz PKK ise iyinin, doğrunun, güzelin, insanlığın temsili ni yapmaktadır.

“PKK de harama ve küfre karşı mücadele veriyor”

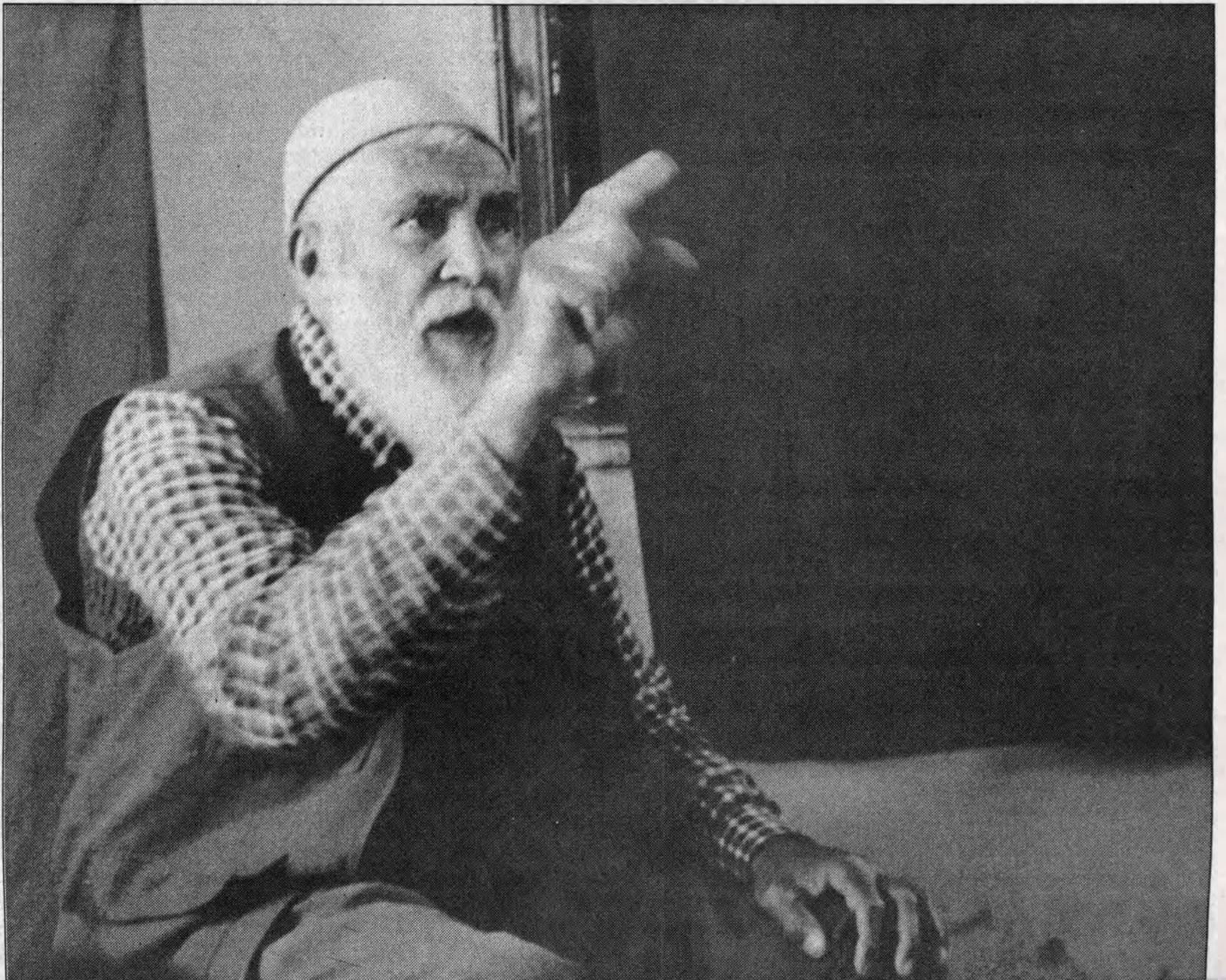
– **Kürt dindarlarına bir çağrınız var mı?**

– Tüm Kürt dindarlarının en önemli görevi, Kürdistan İslam Hareketi içinde örgütlenmeleri ve ülkelerinin kurtuluşu için çalışmalarıdır. Bağımsız bir Kürdistan ve

gelecek nesillerin özgür bir yaşam sürdürmeleri için PKK'nin sürdürdüğü savaşa daha fazla güç ve destek verilmelidir. Bu destek maddi olabilir, manevi olabilir. **“Vatanı özgür olmayan hiç kimsenin ibadeti kabul olmaz.”** Peygamberimizin bu sözünü asla unutmamak gerekir.

Tüm İslam alemi, Müslüman Türk, Arap ve Fars halklarının, kardeş halkları olan Kürt halkının özgürlük mücadelesine destek vermesi gerekir. İslam alimleri, müftüleri, imamları PKK'yi iyi tanımalı ve anlamalıdır. PKK yalnız Kürt halkı için değil, tüm insanlık için özgürlük istiyor ve insanlığı temsil ediyor. Peygamberimiz Hz. Muhammed'in **“Haram”** saydığı şeyleri, PKK de kabul etmiyor ve harama, küfre karşı mücadele ediyor. Peygamberimizin **“Helal”** dediklerini ise tüm insanlar için istiyor. İnsanlığa inanan herkesi mücadelemize destek olmaya çağırıyorum. Özgürlük savaşında yalnız Kürt halkının değil, insanlığın da kurtuluşunu görüyorum.

“Başkan APO'nun gösterdiği doğru yolda savaşıyorum. Ülkemi işgal eden faşist Türk devletinin köleleştiriciliğine, zorbalığına, vahşetine ve zulmüne karşı savaşıyorum. Bu dağlarda özgür olarak elimde silahımla yaşıyorum.”

■ **A. Kadir Konuk:** Brüksel Konferansı'yla barış çağrılarınız dış kamuoyunda daha ciddi bir biçimde tartışılır oldu. Son çağrınız ise Batı basınında, barıştan yana olduğunuz, ama Çiller'in sorunu silahla çözmeyle yeğlediği şeklinde yorumların yer almasına neden oldu.

A. Öcalan: Evet, Brüksel'deki Kürt Konferansı yoluyla olsun, yine çeşitli görüşmecilerin ısrarlı soruları karşısında olsun barıştan ne anladığımızı ortaya koyduk. Çok mütevazı haklar peşinde olduğumuzu, bunun siyasi görüşme yoluyla da gerçekleştirebileceğini, söylendiği gibi ille de ayrılıkçılık gibi bir dayatmamızın olmadığını açıkça ortaya koyduk. Bu durumun tersine,

bir dilek gibi taşımak değil de sorumlu bir vatandaş davranışını gösterecek seviyeye getirmek gerekir. Başta aydınlar olmak üzere çok ciddi bir biçimde bir denemeyi başlatmaları gerekir. Dediğim gibi hükümet son derece özel savaşın çeşitli numaralarını geliştirmekle meşguldür.

Her gün yeni bir gündem icat ederek kirli savaşı gizliyor ama, "biraz halktan yanayım, görevim halkımı aydınlatmaktır" diyenin bir-iki cesur adım atmayı becermesi gerekir. Gelin bizimle görüşün, konuşun, bizi sorgulayın, bizi dinleyin,

sınlar. Evet, Türk halkının çıkarlarına uygun buldukları önerileri bize sunsunlar. Hani biraz da politikacıları var ya, güveniyorlarsa onlar düşüncelerini açsınlar. O çok söyledikleri "bin yıldır kardeşiz" söylemini dile getiriyorlar. Kardeşlik nedir, onu da tartışırız. Kardeşler birbirlerine ne yapmalı, kardeşlerin hukuku nedir, bunları tartışırız ve sanırım kısa bir süre içinde de anlaşmaya varabiliriz. Eğer bu konuda bizden bir esneklik, olumlu bir yaklaşım göremezlerse bize her türlü kötülüğü yapmaya ve kendi hükümetlerinin politikasına sonuna kadar bağlı

görmezlikten geleceksin. Tuhaf-tır. Dünyanın hemen her köşesine ilişkin kapsamlı incelemeler yapılmış, ciltler dolusu kitaplar yazılmıştır. Ama bin yıldır birlikte yaşanan gerçekliğin en akıl almaz ölçüde tahribatı söz konusudur ve bu konuda ciddi bir tarih yazımı yoktur.

Türk aydını bunu nasıl izah edecek? Şimdi bilim çevreleri (ki ben çok değerli birkaç kişiyi bunun dışında tutuyorum), yarın bu tutumlarını kendi halklarına karşı nasıl

"çakıl taşı edebiyatı" yapmıyor. Son derece güç dengesizliği olduğu halde sorunun siyasi temelde çözümü için görüşüyorlar. Bunu Filistin-İsrail ilişkilerinde de görmek olanaklı. Bosna'da da çözüm siyasi temelde gelişmektedir. Yine Çeçenistan'da her gün siyasi çözüm diye yalvaran Rus hükümetidir. Biz Kürdistan'da

gildir.

Aslında PKK'nin büyük kitleselleştiği 1990'lı yıllarda kitelerin hızla geliştiği ve düzen partilerinden koptukları bir gerçek. Kürdistan'ın kitlesi koptuğu gibi, Türkiye'nin emekçi kitlesi de kopmak üzereydi. Bunu kontrol altına almak, devlet partisi halinde örgütlemek isteyenler oldu. Biz eğer kurulacak partiler böyle olarsa desteklemeyeceğimizi de belirttik. Etkili olan biz olduğumuz için bunlar devlet partisi durumuna sokulamadı. İçlerinden bazı işbirlikçiler gittiler ve devlet partileriyle bütünleştiler. Hatta özel savaş hükümeti partileriyle birleşenler oldu. Fakat yeni kurulan partilerin ağırlıklı kesimi tüm ısrarlı baskılara karşın devlet partilerine ya-

Kapatılan Özgür Ülke gazetesinde yayınlanan röportajın son bölümü

"TC kendine güveniyorsa siyasal imkan hazırlasın"

ayrılıkçılığa sürükleyen TC'nin resmi politikası ve politikacılarının olduğu ve bunu da çok demagojik bir biçimde, "bir çakıl taşı veremeyiz", bilmem "bir karış yer bırakmayız", "Türkiye bölünüyor, parçalanıyor", "bunların istediği toprak ve bayraktır" söylemleriyle dile getirdiklerini belirttik. Bu kesinlikle, kendilerinin tükenişe giden, dar görüşlülük de demeyeceğim, başta Türk halkı olmak üzere halkların çıkarlarına zarar veren tutumlarını gizlemek için gerçekleştirdikleri ideolojik saldırının yürütülmesidir. Biz bu ideolojik saldırının durdurulması açısından sorunun özünün konulmasına özen gösterdik. Ve bunu çok net ana başlıklarla formüle ettik. Karşı tarafın buna verdiği karşılık "çakıl taşı veremeyiz, her şeyi ayrılıkçılıkla" şeklinde olmuştur. Kamuoyunun da beyni şovenizmle her gün sürekli yıkandığı için mevcut hükümet politikalarını, özel savaş uygulamalarını örtbas etmekle bu söylemi kullanıyorlar. Bunu boş çıkarmak hala çok önemlidir.

■ **Y. Küçük:** Sayın Başbakanım, tam da bu noktada bu uygulamaları boş çıkarmada beklentiniz hangi kesimlerdenidir? Yani devletin bu çağrınıza olumsuz yaklaşımlarına karşılık neler yapılabilir?

A. Öcalan: Özellikle başta aydınlar olmak üzere, bu savaştan hayli zarar görmüş bütün kesimlerin gerçekleri görmeleri açısından tekrar vurguluyorum ki, kendilerine güveniyorlarsa bir siyasal imkan hazırlasınlar. Kimin birlik istediğini, kimin ayrılık istediğini, yine kimin savaşı ısrarla sürdürmek istediğini, kimin barış ortamında siyasal yöntemlerle bir sonuca gitmek istediğini kamuoyu görsün ve karar versin. Benim burada ısrarla vurgulamak istediğim şu: Gerçekten bu savaştan çıkarılmayanları, tam tersine zarar olanları ve yine barış isteyenleri, bunu içinde

uzaktan önyargılarla karar vermeyin. Yaşar Kemalleri, Aziz Nesinleri, Orhan Pamukları yani tüm sanatçı, yazar, politikacı, parti yöneticileri, kısacası dediğim gibi, "görevim halkımı aydınlatmaktır" diyen herkesi davet ediyoruz. Tüm demokratik çevreler, "siz ne istiyorsunuz, derdiniz nedir" desinler. Eğer uygun bulmadıkları düşünceler varsa bizi reddetsinler. Eğer bazı doğrularımız varsa bunları kendi halklarına gösterme olgunluğunu göster-sinler. Bu, insan olmanın, hatta vatandaşlık hukukuna bağlı olmanın (tabii biraz halka bağlılık varsa) vazgeçilmez gereğidir.

■ **Y. Küçük:** Bunun yeterince olmadığını söylüyorsunuz.

A. Öcalan: Maalesef bu konuda bir laubalilik, bir gayri ciddilik görüyoruz. Sanki özel savaş politikasının gözlerine serptiği külle gözleri hep yaşıyor, bir türlü net göremiyorlar. Ben yine iddia ediyorum ki, özellikle yeni yıla girdiğimiz şu günlerde Türk demokratik kamuoyu, kendine güvenen bütün aydınlar, siyasi, hatta dini çevreler gelsin bizi sorgulasın. Biz bütün görüş ve uygulamalarımızı onlara açabiliriz. Bununla da yetinmesinler, kendi önerilerini de bize dayat-

kalma-ya hakları vardır. Yok eğer bizden iyilik görüyorlarsa, gerçekten halkların kardeşliğine, bin yıldır birlikte yaşamının gereklerine uygun olan ve oldukça halkı zenginleştiren (ki bu zenginlik özgürlük ve eşitliğin geliştirilmesiyle bağlantılıdır), buna hizmet eden yaklaşımlarımızı değerlendirsiner. Ayrılık şurada kalsın gelişkin, onuru zenginleştiren bir birlik için eğer çaba içindeyseniz, bunu tespit etsinler ve durumun nasıl olduğunu Türkiye halkına yansıtınlar. Bunu istemek fazla ileri bir istem değildir.

■ **A. Kadir Konuk:** Aydın çevrelerin yanında özellikle bu dönemde Türkiye devrimci hareketlerine yönelik bir çağrınız var mı?

A. Öcalan: Evet. Bu arada kendilerine sosyalistim, demokratım, komünistim diyenlere de açıkça söylüyorum: Bu kavramların sıradan vatandaş olmaktan öteye insandan istediği bazı çabalar, hatta mücadeleler vardır. Belki de dünyanın hiçbir ülkesinde görülmemiş bir kirli savaş yürütülüyor. Lafta birkaç deyimde bulunacaksınız ama pratikte karınca adımı değerinde bile bir yol almayacaksınız! Bu büyük tutarsızlıktır. Yine geçmişte dünyanın en ufak bir köşesinde hak arayışına yönelik yapılan baskı olayına karşı her türlü tepkiyi göstereceksin, ama senin hayatına bu kadar girmiş bir savaş

açıklayacaklar? Bir gün o çok sayıdaki bilim adamları, aydınları halkın karşısına çıkacaklar. Bunları tehdit olsun diye söylemiyorum. Biz Türkiye halkını da az çok gerçekleri görme noktasına getireceğiz. O zaman karşı karşıya geldiklerinde utanıp yerin dibine batmamaları için mutlaka bugünden bir şeyler yapmaları gerekir. Özel savaşın karanlık çevreleri kendi işlerini yürütmesini bilirler. Ama bunlar şimdiden önemli oranda ortalıkta kalmışlardır. Halklar hesap sormaya başladıklarında gerçekten acımasız sorarlar. Bu açıdan aydınlar, demokrata, sosyaliste düşen görevler vardır. En başta bizi de, hükümeti de sorgulamaları gerekir. Kim barıştan kaçıyor; kim siyasi çözümünden kaçıyor; kim birlikten kaçıyor; kim halkların kanını boş yere akıtıyor; kim bu kadar gözyaşını döktürüyor; kim yoksullaşmaya yol açıyor? Bunları tespit etsinler ve varsa bazı önerileri sunsunlar. İşte ben asıl bunlara açıklık kazandırmak için bu çağrılarımı sık sık yineliyorum.

■ **Y. Küçük:** TC yöneticileri bu çağrılarını etkisiz kılmak için elden geleni yapıyorlar, sol çevreler ise çağrılara olumlu bir yanıt vermeyerek duyarsızlıklarını sürdürüyorlar, diyorsunuz.

A. Öcalan: Hükümetin ve en yüksek askeri yöneticilerin yanıtı her zamanki gibi, "görmedim, duymadım, bilmiyorum" oluyor. Bir tek çakıl taşı vermeyeceklerini söylüyorlar. Bu politika mıdır? Dünyanın herhangi bir ülkesinde böyle politika yaşanıyor mu? İngiltere bile IRA'ya karşı

Çeçenistan'dan daha fazla bir statü istemiyoruz. Niye bunu doğru bir şekilde görmek ve göstermek istemiyorlar? Bunları oldukça aydınlatmak gerekiyor.

Biz 1995 yılında bu yönlü gerçekçi davranışlara ihtiyaç olduğu kanısındayız. Bu çağrılarını, söylendiği gibi savaşta zorlandığımızdan, gücümüzün tükeniğinden değil, ahlaki anlayışımızın gereği olarak, yine her zaman siyasetin askeri sonuçlardan daha elverişli sonuçlar vereceğine inandığımızdan dolayı yapıyoruz.

■ **Y. Küçük:** DEP milletvekillerinin ceza alması nedeniyle Avrupa kamuoyunda büyük tepkiler oluştu. Devlet, DEP'i kapatmaya ve cezalandırmaya gerekçe olarak sizlerle görüş-tüklerini ileri sürdü. Milletvekilleri de görüştiklerini kabul ettiler. Hatta devlet yöneticilerinin istemiyle bu görüşmeyi yaptıklarını belirtenler de oldu. Sizce DEP davasının arkasında yatan gerçeklik nedir?

A. Öcalan: Bilindiği gibi HEP ve daha sonra kurulan DEP konusunda PKK'nin yaklaşımını şöyle belirtmiş-tik: Eğer bu partiler gerçekten söylendiği gibi demokratikleşse ve ulusal sorunu da siyasi kanallara akıtmakta iddialıysa biz bunlara destek oluruz. Ben bunu gerek DEP'in kuruluş döneminde gerekse seçimlere girilirken açıkça söyledim. Bu temelde ilişkiler de oldu. Bunun yadırganacak bir yönü yoktur. Herkesle bu tür ilişkiler oldu. Ayrıca ilişki oldu diye bunların PKK'ileştiklerini kimse iddia edemez. HEP ya da DEP, PKK'nin bir legal örgütü de değildir. Olsalardı biz bunu açıkça söyler, ona göre de önlemlerimizi alırdık. Durum böyle de-

naşmadılar ve dürüst bir yol tuttular. Ondan sonra çığlıklar atılmaya, "DEP" in hain olduğu söylenmeye ve parlamentodan atılması için oyunlar oynanmaya başlandı. Ve devlet kendi hukukunu da çiğneyerek DEP'lileri parlamento dışına çıkardı. Elbette TC'nin Avrupa ile ilişkileri var ve Avrupa onun bu hukuksuzluğunu kabul edemezdi. Sonuçta başlarına koskoca bir sorun açmış oldular. DEP'in parlamento dışına atılması kendileri için pek de akıllıca bir davranış olmadı. Düzenin bu davranışı yüzünden nasıl yoğun bir şekilde sıkıntı yaşadığını biliyoruz. Bu partilerden istenilen şey şuydu: PKK'yi eleştirin, suçlayın, ona karşı durun! PKK'nin karşısında durmak bütün düzen partilerinin esas aldığı bir konumdur. Bunlar da dursalardı aynı partilerin cephesinde yer almış olacaktı.

Sözde bir yargılama geliştirildi ve bilinen cezalar verildi. Tekrar vurguluyorum, bunlar ne PKK'nin siyasi platformudurlar, ne de işbirlikçileridirler. Onlar, "biz PKK'ye savaş açmayacağız, bu devletin görevidir" dedikleri için suçlandılar. Kaldı ki daha çok destekleyen biziz. Ayrıca biz bu oluşumların bizi desteklemesine de karşı çıkmıyoruz. Ama onların bizi öyle fazla destekleyecek ne güçleri, ne de gelişmeleri söz konusudur. Tabii onlar yeni bir söylemle sorunun barışçıl, sistematik ve siyasal yöntemlerle çözüm bulmasını istedikleri için suçlandılar. Devlet buna açık olmadığı için onları cezalandırdı. Avrupa'nın buna tepki göstermesi doğaldı ama bu tepkilerin yeterli olduğunu kimse iddia edemez. Şimdi onlar yukarıda da belirtildiği gibi farklı konumda ve siyasetten kopmadıklarını da gösteriyorlar.

■ **A. Kadir Konuk-Y. Küçük:** Bize böyle güzel bir söyleşi olanağını verdiğiniz için size teşekkür ediyoruz.

İtirafçılık, komplo ve Almanya

Selim Ferat

Selim Çürükkaya üzerine yazıldı. Çürükkaya'nın devrimin işine yaramadığı, karşı cepheye yer almak için uzun nefesli planlar hazırladığı, mapusluk yaşamından sonra, Bekaa'da PKK'nin profesyonel devrimci yaşamında ikna olmadığı (!) halde PKK'ye "evet" diyerek kendisine ve sahip olduğunu ifade ettiği devrim mücadelesine ihanet ettiği, Avrupa'da kaldığı müddet zarfında, devrimden kaçma planları yaptığı ve Ortadoğu'ya ikinci seferinde PKK'ye döneklik ettiği ortaya çıkıyor.

Çürükkaya, birinci olarak kendisine ihanet ediyor, kendisine ihaneti, PKK'ye "evet" diyerek yapıyor. Çünkü ikna olmamış ve PKK ruhunu taşıyor. PKK'li "olunca", kendisine ihanetin icraasını yapınca da, her geçen gün PKK'ye karşı duruyor. Son gidişinde de PKK'ye yeniden "evet" diyor ve Kürt halkının özgürlük mücadelesine döneklik ediyor.

Selim Çürükkaya'nın "son" ihanetini ilk önce Alman gizli servisi haber alıyor. Çürükkaya, "İkinci PKK davası"nda (birincisi 1994 yılında sonuçlanan Düsseldorf davasıydı), itirafçı şahit olmak üzere Almanya'ya götürülüyor. Çürükkaya, Ortadoğu'ya Almanya'dan aldığı mültecisi pasaportuyla gidiyor. Alman yabancılar yasasının 9. maddesinin 2. fıkrasına göre bir yabancıya altı ay aşkın Almanya dışında kalması, Almanya'da bulunan tüm haklarını kaybetmesine neden oluyor. Bu, mültecilik hakkı alanlar için de geçerli olmaktadır. Böylece, Çürükkaya Lübnan'da, Beyrut'a "kaçınca" Almanya'da bulunan tüm haklarını kaybeden biri durumundadır.

Çürükkaya'nın ilk işi, kaçışını Alman gizli servislerine bildirmek oluyor. Önce, Hüseyin Erdem'e haber verdiğini yazıyor. Daha sonra, kendi belirlemesine göre, 14 Ağustos 1993 tarihinde, Kızıl Haç'a sığınıyor. Kızıl Haç, Alman dışişleriyle görüşünce, Alman gizli teşkilatıyla ilişki de kurulmuş oluyor. Almanya'dan "destur" alınıyor ve Alman Gizli Haberalma Teşkilatı mensuplarıyla Çürükkaya ilişkisi kurulmuş oluyor. Muhtemelen Beyrut'a giden Alman haberalma servisinin

yetkilileri, 7 Kasım 1993 tarihinde Almanya'da saklanan PKK'ye karşı yeni bir itirafçı bulmak arayışında başarılı oluyorlar. Selim Çürükkaya Almanya'ya giriş izni istiyor, onlar, Çürükkaya'nın beynini istiyorlar. Çürükkaya her şeyi kabul edince, Almanya'da hukuki haklarını kaybeden Çürükkaya'ya mültecilik hakkının yeniden verilmesi kabul ediliyor. Alman polisinin koruması vaat ediliyor. Para, yeni "kimlik", ömür boyu yaşam garantisi (buna, ömür boyu Kürt halkından uzak yaşam da denebilir) varılan anlaşmanın şartları olarak kabul ediliyor. Çürükkaya yeni bir kimliğe, paraya evet diyor. Hem eski, hem de yeni Çürükkaya olmaktan vazgeçiyor, kendisine karşı bir adam olarak "yaşamaya" karar veriyor.

Almanya yakasını ele veren Çürükkaya'nın boğazına yapıyor ve devamlı sıkıyor. "Kitap" yazıyor, Milliyet'in ilk sayfasında alt sütunlara fotoğrafları yerleştiriliyor, pazarlanıyor. Çürükkaya güzel bakmayı unutuyor. Fotoğraflarda çirkince bakmayı öğretiyorlar. O da yayınlanan fotoğraflarında Edip Bucak gibi bakmasını öğrenince boğazını daha çok sıkıyorlar.

Çürükkaya, Almanya'da tersine düşünmekte ürün verme çabasını yoğunlaştırıyor. Alman gizli servisleriyle program yapıyor: Bu plana göre, Londra'da alkonulan ERNK Avrupa Sözcüsü Kani Yılmaz ve Almanya'da tutuklanan ERNK kadroları ve taraftarlarına karşı açılacak yeni bir "Düsseldorf davası"ndan daha kapsamlı bir dava için Çürükkaya'ya itirafçı şahit olma işi düşüyor. Almanya, birinci PKK davasında bir itirafçı şahide sahipti. Bu, öngörülen planın başarısı için yeterli olmamıştı. Planlanan yeni dava için Hamburg'dan bir itirafçı kazanılıyor. Baş itirafçı olma işi 1. Çürükkaya Selim'e, yedek baş itirafçı olma işleviye, adını Selim Çürükkaya'nın itiraf ettiği ikinci döneğe veriliyor: Çürük-

kaya Aysel'e.

Neyi itiraf edecekler? Plan yapılmaya başlanıyor. Çürükkayalar, eğer plan uygulamaya konabilir ve ikinci PKK davası başlatılırsa, bildikleri tüm isimleri, bir zamanlar "sevdikleri"(!) her şeyi kendilerine sunulan dosyalara "kusacaklar." Beyinlerini yiycekler ve duruşmayı izleyen her Kürt Çürükkayaları izleyerek:

"Bu adam sattı arkadaşını; sattı altın bir tepside arkadaşının kanlı kesik başını..."

Bu adamın ayaklarında dolaşiyor, korku, gölgesi gibi" (Nazım)

diyecekler.

"En büyüğünden en küçüğüne tüm hayvanlar yakalanınca, tırnaklarıyla, boyunlarıyla, ayaklarıyla, gagalarıyla öylesine büyük bir direnç gösterirler ki, bu da kaybettikleri şeyin onlar için ne derece değerli olduğunu kanıtlar." (La Boetie, Fransız düşünürü) Çürükkaya bir şey kaybetmiyor, ancak bir şeyi satıyor. Direnç göstermiyor, direnenlerin karşısında gönüllüleşiyor.

İkinci PKK davası başlatılır mı? Bu başlı başına bir soru. Cevabı TC'nin 1995 bahar politikasında ve Alman devletinin, uluslararası işbölümünde Kürdistan halkının mücadelesine karşı alacağı pozisyona ve gerillaya bağlı. Eğer ikinci PKK davası başlarsa, nasıl sonuçlanır? Bunun cevabını Birinci PKK davasındaki itirafçı şahit Ali Çetiner ile yapılan "ittifak"ın yenilgisinde aramak gerekli.

Kısa da olsa, tarihe bir göz atalım:

Türkiye, 1984 yılında Hollanda, Fransa, Danimarka, İsveç, Norveç'le gizli görüşmeler yaparak, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu nezdinde Türkiye'yle ilgili yapılan şikayetlerin temize çıkarılmasını talep ediyordu. Bunun karşılığında, Türkiye ekonomik projeler konusunda adı geçen ülkelere pazar açmayı vaat ediyordu.

26 Mayıs 1986 tarihinde, Alman Cumhurbaşkanı Weitzacker, 12 Eylül'den sonra Batı dünyasının ilk devlet başkanı olarak Türkiye'yi ziyaret ediyordu. Bu dönemde Almanya, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun Türkiye'yle yaptığı ticaretin % 50'sini gerçekleştiriyordu. Dönemin Batı Alman Cumhuriyeti, "NATO yar-dımı" çerçevesinde 18 ayda bir Türkiye'ye 130 milyon mark yardımda bulunuyordu. Almanya'nın Türk ordusunun modernleştirilmesi için Türkiye'ye yaptığı yar-dım 1980-87 arası 740 milyon Alman markıydı.

PKK'nin Türkiye'ye karşı önemli bir tehlike olduğunun tespit edilmesi, Almanya'yı harekete geçiriyor, parlamenter ve Alman sosyal demokratlarının NATO politika komisyonu sözcüsü Peter Corterier, NATO'nun manevra alanının genişletilmesi gerektiğine işaret ediyordu (15 Kasım 1986). Aynı dönemde, ABD 1 milyar dolarlık bir projeye Piriçlik Üs-sü'nün genişletilmesi için harekete geçiyordu.

Alman Haberalma Servisi (BND) ve MIT, Hamburg'da ortaklaşa bir komplo düzenliyorlar. Tren garındaki dolaplardan birine bir "bomba" konuyor. Dolabın anahtarı "PKK der-neği"nden Faruk Bozkurt'a postalanıyor. "Si-yasi" bir üslupla emane-tin alınması isteniyor. Faruk Bozkurt dolabı açınca polis tarafından tutuklanıyor. Alman günlük gazeteleri; "Kürtlerin gizli planı, daha ne kadar bomba?", "Kürt partisinin terörü" vb. manşetler atıyorlar. Olay fiyaskoyla sonuçlanınca da, Alman basını susuyor! Alman basını ve Türk medyası 1986-87 yıllarında ortaklaşa çalışıyorlar. Hamburger Morgenpost gazetesi 16 Mayıs 1987 tarihli sayısında; "PKK ölüm listelerinde Hamburg'da görev yapan sosyal danışmanların isimlerinin bulunduğunu" yazıyor. Neue Osnabrücker Zeitung; "PKK üyelerinin üzerinde bulunan isim listelerinde 60 kişinin ismi çıktı" haberini veriyordu.

Böylece ileride PKK'ye karşı yapılacak devletler-arası saldırının psikolojik altyapısı oluşturulmaya çalışılıyordu.

İlk saldırılar 13-14 Mayıs 1987 tarihinde Bayern ve Hamburg'da başlatılıyordu. Evler aranıyor, Kürtler gözaltına alınıyordu. 4 Ocak 1988 günü Paris'te Alman Büyükelçiliği çalışanlarından Siegfried Wielpuld öldürülüyordu. Cebinde ERNK'ye ait bir bildiri çıktığı iddia ediliyordu. Tercüman gazetesi 6 Ocak 1988 tarihli sayısında "PKK bir Alman'ı öldürdü" manşetini atıyordu.

5 Şubat 1988 günü, Diyarbakır Askeri Mahkemesi 20 PKK üyesiyle ilgili ölüm cezası veriyor. 5 ve 12 Şubat günlerinde, aynı tarihlerde, iki itirafçı (Nusret Aslan ve Hasan Doğan) Köln kentinde polise sığınıyorlar. Böylece dönemin Alman başsavcısı Kurt Rebmann Alman tarihinin en kapsamlı davasının açılması için ilk adımını bu tarihte atıyordu ve 20 Kürt politikacısı terörizm yasası 129-a'dan dolayı tutuklanıyorlardı.

Daha sonra İsveç gizli servisi SÄPO, Ali Çetiner'in PKK'den "kaçtığı" öğreniyor (!). Böylece Ali Çetiner'in itirafçılık tarihi başlıyor. Ali Çetiner, "PKK'den kaçıp" İsveç'e gidince, SÄPO Ali Çetiner'e Palme cinayetini PKK'ye yüklemeye görevini veriyor. Kısa bir zaman diliminde yalancı şahit olduğu ortaya çıkan Ali Çetiner, İsveç polis şefi ve adalet bakanının istifasına vesile oluyor.

Almanya Federal Savcılığı, Ali Çetiner'i Stockholm'de buluyor. İlk planda Berlin'e yapılan uçak yolculuğu esnasında, Alman başsavcı, Ali Çetiner'e yeni bir kimlik, estetik ameliyat, 1 milyon DM para ve yaşam boyu garanti vaat ediyor. 5 yıla yakın süren Düsseldorf davasında PKK diri çıkıyor. Karar gerekçesinde, mahkeme başkanı Becker,

"Böyle bir dava bir kez daha Alman hukuk tarihinde tekrar etmemelidir" diyerek, "PKK Düsseldorf davası, Alman hukuk tarihinde önemli yaralar açacaktır" diyen PKK davasının mimarı Dr. Kurt Rebmann'ı haklı çıkarıyordu.

Almanya, ikinci kez hukuk tarihinde derin yaralar açmaya hazırlanıyor. Birincisinde, Kürt mücadelesi yükseliyordu. Onu önlemek için Ali Çetiner sahneye çıkartıldı. İkincisinde, Kürt mücadelesi zafere yaklaşıyor. İkinci itirafçı Çürükkaya çifti bir anlamda geç kalmış oluyor. Belki de seçtikleri görevin icraasına gerek kalmayacak.

Kürt halkının kurtuluşu birçok şeyin sonunu, yeni bir yaşamın başlangıcını da birlikte getirecek. Ancak, bir şey çok açık; Kürt halkının özgürlük halayına birçoğları katılamayacaklar. Çürükkayalar, Kürt halkının bayramını izleyemeyecek kadar büyük suçlar işliyorlar.

Tiranlara sığınıyorlar. Tiranlarsa, "odundan çıkardıkları yontayı kullanmaktadır." "Tiranla yaklaşmak, özgürlükten biraz daha uzaklaşmak ve kulluğa dört elle sarılmaktan başka bir şey olabilir mi?"

"Kendilerine ait hiçbir şeye sahip olmaya-rak ve rahatlığını, özgürlüğünü, bedenini ve yaşamını başkasının ellerine vererek yaşamaktan daha sefil bir durum olabilir mi?" (La Boetie)

"Kürt halkının kurtuluşu birçok şeyin sonunu, yeni bir yaşamın başlangıcını da birlikte getirecek. Ancak, bir şey çok açık; Kürt halkının özgürlük halayına birçoğları katılamayacaklar."

İktidarlaşalım savaşı kazanalım

ERNK Avrupa Temsilcisi Ali Garzan'la ERNK Avrupa Örgütü'nün çalışmaları ve 5. Kongre'nin Avrupa'ya taşırılması üzerine yaptığımız röportaj

– *Parti değerlendirmelerinde, ERNK'nin açıklamalarında 5. Kongre ruhuyla yeni bir sürecin başlatıldığı belirtiliyor. Bunun iktidarlaşma biçiminde somutlaştırılacağı vurgulanıyor. Bu çalışmalara, tempoya, tarza ve yaşama nasıl yansıtılacaktır? Beklenti nedir?*

– 5. Kongre, PKK'nin en olgun ve zirvede seyreden kongresi olmuştur. İlk dört kongreye nazaran daha uzun bir sürece sığdırıldı. Her sorun enine boyuna tartışıldı ve güçlü bir iradeye ve çözüme dönüştürüldü. Uygulaması güçlü yapılacaktır.

Geçen yıl, “PKK'lileşelim Savaş Kazanalım” diyorduk. 1994 yılı bu anlayış ve pratikle kazanıldı; zafer sürecine girildi. Genel Başkanımız Abdullah Öcalan'ın önümüze koyduğu bu slogan bu yıl fazlasıyla gerçelidir. 5. Zafer ve Kurtuluş Kongresi ışığında bu sloganı daha ileriye taşıma vardır; “PKK'lileşelim iktidarı kazanalım” demektedir.

İktidarlaşıyoruz, iktidarlaştıkça savaşıyoruz ve kurtuluşa gidiyoruz

5. Kongre ve Genel Başkanımız; “**iktidarlaşan kişilik**”, dolayısıyla iktidarlaşan örgütlenmeleri önümüze hedef koymaktadır. Temel görev budur. Partimiz iktidarlaşmaktadır. Cephemiz iktidarlaşmaktadır ve halk demokrasisinin uygulamasını, otoritesini ve düzenlemesini geliştirmektedir. Ordumuz iktidarı almak için savaşı çok yönlü geliştirmekte ve derinleştirmektedir.

Yüksek bir ideolojik ve politik düzey dayatılmaktadır. Yüksek ve temposu artan ulusal örgütlenme ve kurumlaşma geliştirilmektedir. Ana Karargah bünyesine dayalı yüksek bir koordineli hareketli ve gerilla savaşı hazırlıkları tamamlanmış ve uygulamasına geçilecektir. Savaşan halk gerçekliği ve her düzeyde halkın siyasi, askeri ordulaşması kapsamlı hale getirilmektedir.

Ulusal kurtuluş savaşına, halkın her düzeyde katılımını sağlayarak büyütüyoruz. Bu temelde ERNK iktidarlaşmaktadır. Cephemiz, ulusal ve siyasi örgütlemesini üst ulusal otorite geliştirme yönünde biçimlendirmektedir.

20 yıllık bir mücadele, örgütlenme ve savaş deneyimiz var. TC'nin zayıflatığımız otoritesi yerine, mutalaka kendi cephe, dolayısıyla halk otoritesini koyacağız. ERNK'liler artık iktidar istemektedir. İstemekte öteye iktidarı kurmaya girişmişlerdir. Zaten savaşımız iktidarlaşmak içindir. Kongre düzenlemeleri kesinlikle iktidarı kazanmaya yöneliktir. Kısa sürede ve bu yıl parçalı olarak iktidarlaşıyoruz, iktidarlaştıkça savaşıyoruz ve bu şekilde kesin kurtuluşa gidiyoruz.

Artık tarz, tempo, faaliyetlerinin temel yö-

nü, ve çalışmalarımızın ana eksen, ulusal ve siyasi örgütlenmeyi tamamlama ve meclisleşme biçimindedir.

Kazanan tarz, kazandıran tempo, kazandıran çalışmayı esas alıyoruz. Uygulama ve pratik sonuç alıcı kılınacaktır.

Savaşan iktidar kadrosu yaratılıyor

– *Hedeflere ulaşan, koparıcılığı başaran kişilik özelliklerini yakalamak için “kendi kendini yargılama”dan anlaşılması gereken nedir? '95 veya iktidarlaşma kadrosu ve ça-*

“İktidarlaşıyoruz; devletleşiyoruz. Kaybettiren yönetim anlayışı ve tarzı yerden yere vuruluyor. 5. Kongre'nin yargılama esaslarını ERNK Avrupa Örgütü de kendisine uyguluyor.”

laşanını nasıl tarif etmek gerekiyor?

– Genel Başkan APO'nun kapsamlı çözümlemelerinde birçok uygun koşul ve fırsatı yeterince değerlendiremediğimizi gördük. Komuta ve yönetim düzeyi olarak, PKK, ERNK ve ARGK'leşmeye yeterli cevap verseydik, kesinlikle gelişme ve iktidarlaşmanın düzeyi daha ileri bir seviyede olurdu. Yargılama esasları yetersizlikleri ve kaybedilenleri mahkum etmek içindir.

İktidarlaşıyoruz; devletleşiyoruz. Kaybettiren yönetim anlayışı ve tarzı yerden yere vuruluyor. 5. Kongre'nin yargılama esaslarını ERNK Avrupa Örgütü de kendisine uyguluyor. Suç-ceza durumu netleştiriliyor; olumlu kazanım ve değerler üzerinde yürünecek, suç durumları üzerine ise gidilecektir. Sorun sadece cezalandırma değildir; bu işin tali yanısırdır. Asıl sorun yetmezlikleri, zaafı ve boşlukları görmek, kongre doğrultusu ve kararları ışığında kendimizi çözümlemek; iradesini ve uygulamasını iyi geliştirmektir. Kısaca, olumsuzlukları mahkum edeceğiz, iyi bir yönetim uygulaması ve pratiğine kavuşacağız ve güçlü yürüyeceğiz.

Halk doğruyu ve yanlışın ne olduğunu anlamıştır. Bu kez, doğru ve yanlış uygulamaların, ayrımı kadar, uygulamasının savaşan halk gerçekliğine göre ayarlanması üzerinde yoğunca durulmaktadır. Cephemiz bunu sağlamıştır. Adımlar ileriye atılmaktadır.

Elbette, savaşan bir iktidar kadrosu yaratılıyor. Ucuz yoldan iktidar kapmak isteyen, memur ve bürokrat olarak halkın tepesine dikilecekleri kabul etmiyoruz. Savaş içinden geçen bir halkız. Olağanüstü kişilikler, savaşan kişilikler, ulusun ve halkın çıkarları temelinde politika ustalığına ulaşan kadro ve kişilikleri tercih ediyor ve geliştiriyor. Halk önderleri ve temsilcileri emek harcayan, çaba sahibi olan, iyi ve kötü günde ülkesini ve halkını terk etmeyen, sonuna kadar bağlı olanlar olmalıdır.

Mücadele etmeyen, emek harcamayan ve halkın sorunlarını çözme gücü göstermeyen, hele bu yönlü hiç pratiği olmayanlar halk temsilcisi ve iktidarlaşma kadrosu olamazlar. Böylelerini ne örgüt, ne de halkımız kabul eder.

Avrupa'dan Kürdistan'a akan bir ırmak oluşturmuşuz

– *Bu yılın hedefleri kapsamlıdır. Umut da büyüktür. Her şeyden önce Avrupa'da biriken büyük bir güç var? Bunun ülkeye aktarılması gerektiği söyleniyor. Avrupa ve Kürdistan arasında bir köprü kuruldu mu?*

Bu köprü'nün geçiş yoğunluğu ne düzeydedir ve ne kadar hedefleniyor?

– Asıl iktidarı Kürdistan'da kazanacağız. ERNK Avrupa Örgütü'nün faaliyetleri ülkeye yöneliktir. Ülke ruhu, savaşan halk gerçekliği ve ülkedeki savaşı, iktidarlaşmayı güçlendirme temelinde yürütülmektedir.

Avrupa devrimciliğini, Avrupa'ya göre yurtseverliği kabul etmiyoruz. Devrimciliğimiz ve yurtseverliğimizin ölçüleri Kürdistan'a göredir. Bunun için ulusal örgütlenmeyi bütün kitleye yaymak, ulaşılmayan kitlelere ulaşmak, özellikle destekçiliği ve dayanışma anlayışını yıkmak için mücadele ediyoruz. Bu anlayış epey kırılmıştır. Eski-

den beri Kürdistan'a kurulan köprü vardır. Şimdiye kadar ülkeye güç, kadro ve savaşçı aktarma daha da artmıştır.

“**Cepheyi ülkeye aktaralım**” şiarı doğrultusunda, çalışmaların odağına ülke faaliyetlerini koymuşuz. Bu açıdan her alana güç aktarma sürekli yaşanmaktadır; oluşturulan cephe örgütlenmemiz ve birliklerimiz hem ülkeye hem de metropole kendisini taşımaktadır. Ülke ruhu, savaş anlayışı olmayan, örgütü ve dolayısıyla örgütü ülkeye taşırmayı esas almayan, cephe yönetimimizde yer almaz. Alması kabul edilemez.

Her saha ile ilişkilerimiz vardır. Hepsini besleme yönünde çabalar arttırılmaktadır.

Bütün kitemizin Kürdistan ve Türkiye-metropol bağlantısı vardır. Örgütümüz ve kitle gücümüz büyümüştür. Bu güç Avrupa'ya göre fazladır; Kürdistan'a göre ise azdır. Kürdistan'daki savaşa bağlı olarak Avrupa'da kazanıyoruz; ve gücümüzü, örgütümüzü ülke sahasına ve savaşa aktardığımız için yaşıyoruz ve cephemizi yeniliyoruz.

Bir yerde biriken su, kanal açılmaz ve akıtılmazsa, çürür ve kokar. Akan ırmak ise hem berrak, hem net olur. Herkes gelip suyundan içer. Bizde, Avrupa'dan Kürdistan'a akan bir ırmak oluşturmuşuz. Herkes gelip bu sudan içiyor, günahlarından temizleniyor ve ülkeye dönüşe yöneliyor. Kürdistan'dan Avrupa'ya TC'nin kurduğu köprüyü tersine çevirmişiz. Vatansızlaştırmanın önüne geçme mücadelesi sürdürülmektedir. Bazı sonuçlar alınmıştır; ama henüz yapılması gereken epey iş var.

Ciddi hastalığı olmayan, 16 yaşını dolduran herkes savaşa gidebilir

– *Bir de ARGK'ye 500 savaşçı aktarma hedefi vardır. Bunun için gerekli olan nedir? Adaylar nasıl seçilecek, eğitimleri nasıl yapılacak? Bu konuda aşılması ve geliştirilmesi gereken nedir?*

– Ülkeye örgütü ve cepheyi aktarmanın bir hedefi de; bahara kadar 500 savaşçı adayının çıkarılıp ülkeye gönderilmesidir.

Herkesin ülkede savaşma özlemi ve isteğine cevap verilecektir. Daha şimdiden gönüllü ve gideceğim diyen epey insanımız vardır. Ordumuz büyümüştür. Savaşa aday olma ölçüleri bulunmaktadır. Bu ölçüleri

dikkate almazsak daha şimdiden bin savaşçı aday ülkeye gitmeye hazırdır. Cephemiz savaşma isteği olan her adayı güçlendirerek ve eğiterek savaş ortamına aktarmayı önüne görev koymuştur. Bu hedefi tutturmamız gerçekçidir. İyi çalışılırsa hedefi aşmamız gerçekleşebilir.

Ciddi hastalığı olmayan, 16 yaşını dolduran herkes ülkede savaşmaya gidebilir. Gerçekli ortamı, eğitimi cephe örgütümüz sağlayacaktır.

500 savaşçıyla baharı ülkede karşılayalım; savaşalım ve güzelleşelim diyen her insanımızı, gencimizi, bu kutsal vatan davası, ulusun ve insanlığın özgürlüğü için ülkede savaşmaya davet ediyoruz.

Halkın gücü ve otoritesine dayanan bir meclisleşme kesin başarıya ulaşır

– *Kürdistan Sürgün Parlamentosu çalışmalarında alınan mesafeyi öğrenmek istiyoruz. Bu çalışmanın ulusal ve uluslararası alanda uyandırdığı ilgi ne düzeydedir? Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nun başarı şansı nedir ve sorunun çözümüne katkısı ne olur?*

– Sürgün Parlamentosunun çalışmalarını Kürdistan Sürgün Parlamentosu Hazırlık Komisyonu sürdürmektedir. Halk toplantıları yapılmaktadır. Seçim kurulları oluşturulmuş ve delege başvuruları başlamıştır. Genelde siyasi ve diplomatik hareketliliği canlandırdığını söyleyebiliriz.

Bu parlamentonun oluşturulması, sürgündeki Kürdistanlıların meclisleşmesi için bütün gücümüzü ortaya koyuyoruz. Halka dayalı gelişmesi, halk temsilcilerinin çıkarılması yönünde ERNK bünyesindeki ve bağlı bütün halk kitlesi bu işin içindedir. Özcesi bu, Kürdistanlıların meclisleşmesidir.

Kürdistan'da eyalet meclisleri oluşturulurken, bunun dış boyutu da Sürgün Parlamentosudur. Kürdistan Sürgün Parlamentosu iktidarlaşmasını, ulusal örgütlenmesini Kürdistan'a taşıyacak niteliktedir. Zaten Sür-

“Avrupa devrimciliğini, Avrupa'ya göre yurtseverliği kabul etmiyoruz. Devrimciliğimiz ve yurtseverliğimizin ölçüleri Kürdistan'a göredir.”

gün Parlamentosu ülkedeki iktidarlaşmaya ve gelişen kurtuluş savaşına dayanmaktadır.

Ulusal ve uluslararası alanda olumlu etki yarattığı kesindir. Parlamenteoya halkın ilgisi yüksektir. Kuruluş çalışmalarını ilan ettiği gün, ABD'den tepki aldı, bu dikkate alındığını ve halk seçeneğinin ortaya çıkarıldığının kanıtıdır. Uluslararası alanda halkların ve demokratik kamuoyunun Kürdistan halkının iradesini sempatiyle karşıladığını görüyoruz. Devletler olumlu ve olumsuz yönde henüz bir tepki göstermediler. “**Bekle gör**” politikası izlemektedirler. Fakat, çeşitli milletvekili, parti grupları, kurum ve kişilerle yapılan görüşmelerde olumlu izlenim edinilmiştir. Kısa sürede resmi olarak tanınacağını (devletler tarafından) beklememek gerekiyor. Yarı-resmi bir statüye kavuşacak, resmiyet ve meşruiyetini kendisi kabul ettirecektir. Kürdistan'daki gelişmeler temel rol oynayacaktır.

Hiçbir sorunun kolay çözümü yoktur. Kürdistan Sürgün Parlamentosu da zorlukları, dayandığı halk gücü ve iradesi ile aşacaktır. Başarılı olacağına, halkın siyasi ve ulusal örgütlenmesinin önünü açacağına inanıyoruz. Bunun

“ERNK iktidarlaşmaktadır. Cephemiz, ulusal ve siyasi örgütlemesini üst ulusal otorite geliştirme yönünde biçimlendirmektedir.”

“Avrupa'dan Kürdistan'a akan bir ırmak oluşturmuşuz. Herkes gelip bu sudan içiyor, günahlarından temizleniyor ve ülkeye dönüşe yöneliyor.”

için güç veriyoruz. Halkın parlamentosudur; halkın gücü ve otoritesi-ne dayanan bir meclisleşme kesin başanya ulaşır.

Diplomatik alanda etkili rol oynayacaktır. Kürdistan sorunun uluslararasılaşmasını görerek, sorunun çözümü

yönünde hamleler geliştirilebilir. Ortak iradeyle dayalı bir diplomasi faaliyeti sürdürür.

Baş, diyalog, ateşkes, referandum; kısaca sorunun siyasi ve demokratik çözümünü istemeyen TC'dir. Kirli savaşta inat eden TC'dir. Buna karşı Kürdistan halkı kutsal bir direniş ve özgürleşme savaşı yürütmektedir. Kürdistan Sürgün Parlamentosu bu gerçekliğe göre hareket edebilir. TC'nin vahşet rejimi olugunu; dolayısıyla uluslararası alandaki teşhir ve tecritini yoğunlaştırabilir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kanallarını açacağı gibi, sorunun çözümüne katkı sunar ve kolaylaştırır.

Artık hiç kimse ateşimizi çalamaz

– *Bahar, Newroz geliyor. Bu hamleden beklentiler nedir?*

– Partimizin, cephemizin ve ordumuzun bahara yüklenmesi kapsamlıdır. Newroz, bu yıl çok görkemli kutlanacaktır.

Eskiden Newrozlar ölüm döşeginden kurtulmanın eylemlilik ve mücadele şiarıydı. Daha sonra dirilişin ve yenilenmenin, serhildan ve ordulaşmanın, bu temelde savaşmanın ve uluslaşmanın yeni yıllarını yaşadık. Bu kez zaferin ve kurtuluşun Newrozlarını yaşıyacağız.

Avrupa'da Newroz'u Kürdistan Sürgün Parlamentosu'yla karşıyoruz. Kürdistan'da

parçalı iktidarı, eyalet meclislerini geliştirerek kutlama yaşanacak. Kutsal vatan savaşımız Newroz'la bütünleşmeyi sürdürecektir, şehitlerin kanyla sulanan vatan topraklarında özgür alanlar büyütülecek. Ulusal demokratik devrimimizin altüst oluşları sürecektir. Savaşla iktidarlaşmak, orduyu geliştirmek, halkın kazanma azmini, halkın her düzeyde katıldığı bir mücadeleyle sürdürmek, bu Newroz'un vazgeçilmez koşulludur. Başarı için ne gerekiyorsa o yapılır. Halkımız ve ulusumuz savaşarak kendisini var etti. Yeniden yeniden yarattı. Önümüzdeki Newroz'un ateşi daha aydınlatıcı ve yaygındır.

Bedenlere düşen ateş özgür yaşamdır. Onurlu ve bağımsız kimliktir. Mezo-potamya'da insanlığı yaratmaktır. Genel Başkan APO'nun tarzını izleyerek yükleneceğiz. Düşmanı her cepheden vuracağız. 5. Zafer Kongresi bunun hazırlıklarını yaptı ve güçleri kapsamlı görevler üzerinde yoğunlaştırdı.

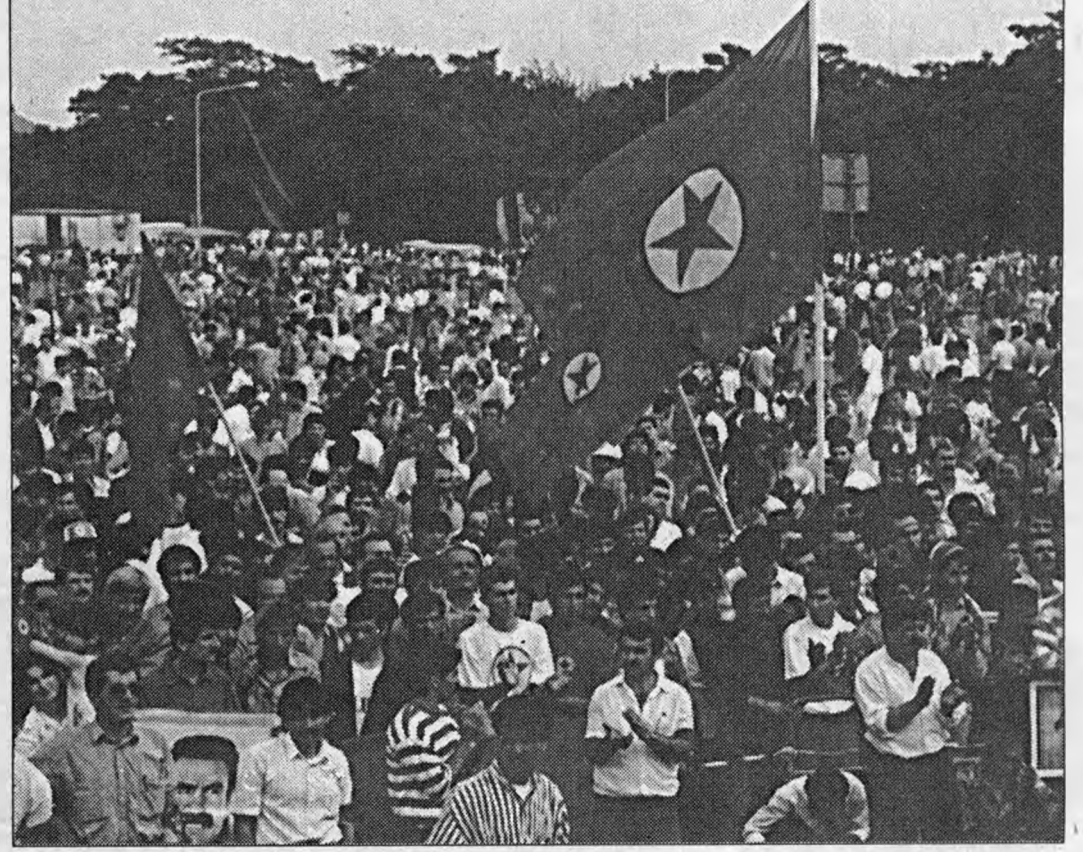
Artık hiç kimse ateşimizi, özgürlüğümüzü ve kimliğimizi çalamaz. Bundan sonra Kürdistan'da her gün Newroz'dur. 21 Mart ise Newrozlar içinde doruktur. PKK, ERNK, ARGK her alanda Newroz'u şanına yakıştır biçimde kutlayacaktır. Ordumuz savaşarak, düşmanı vurarak, cephemiz savaşı ve serhildanları, kitle eylemlilikleri ve etkinlikleri geliştirerek, özgür alanda ve düşmanın içinde amaca uygun yöntemlerle Newroz'u kutlayacaktır.

En önemlisi parlamento ve meclisleşme ile kutlayacak, ulus iradesini ortaya koyacaktır. Bu bağlamda kurtuluş kadar ulusal, siyasi ve toplumsal mücadelesini sürdürecektir.

ERNK Newroz'da kuruldu. Bu kez çok daha anlamlı bir biçimde cephemiz iktidarla Newroz'a giriyor. Yaratılmak istenen buydu. Bu, zafere kadar götürülecektir. Newrozlaşma ve Newroz'la kucaklaşmanın en doğru yolu ve bayramlaşma bu kapsamdadır. İktidarın Newroz'u; iktidar eylemleri ve etkinlikleri ile kutlanır.

İktidarın bayramı ve iktidarın savaşını yaşıyoruz. Bu denli görkemli ve yüceliğe ulaşmıştır. Layık olmak, dirmemek ve savaşmakta bu doğrultudadır. Savaşan halk ve ulus; özgürleşen, yaşayan, onurlu kimlikleşen Newroz'dur. Bu yıl, Newroz coşkusu ve zafer yeniliği ile tamamlanacaktır.

“Ucuz yoldan iktidar kapmak isteyen, memur ve bürokrat olarak halkın tepesine dikilecekleri kabul etmiyoruz.”

“Kürdistan'daki savaşa bağlı olarak Avrupa'da kazanıyoruz; ve gücümüzü, örgütümüzü ülke sahasına ve savaşa aktardığımız için yaşıyoruz ve cephemizi yeniliyoruz.”

ERNK Avrupa Temsilcisi Ali Garzan

Kampanya gönüllü seferberliktir

Kampanya, siyasi, manevi ve maddi seferberliktir. Otorite olmanın ve iktidarlaşmanın bir ifadesidir. Geniş bir kitle katılımına dayanmaktadır.

Kampanyaya parasal bir olay olarak bakmıyoruz. Bu, sadece işin görünen yanısıdır. Halkımız da böyle değerlendirmiyor. İktidara ve mücadeleye katılmanın, savaş ekonomisinin örgütlenmesi olarak görüyor.

Kampanya tahrip edilen Kürdistan'ı güzelleştirme, halkımızın çektiği acıları aşma, kirli savaşçıların soykırım ve yıkım uygulamalarından intikam alma hareketidir. Mücadeleyi kazanmak, kurtuluş, ulusal değerleri sağlamak, yeni yaşamı kurmak için atılması gereken temel adımlardan birisidir. ERNK sadece düzenlemesini yapıyor, katılan, toplayan, kampanyayı gerçekleştiren ve başanya sonuçlandıran halkın kendisidir. Bu açıdan gönüllü bir seferberliktir.

Eskiden kampanyaya gerillaya yardım olarak bakılırdı. Halk umudunu haklı olarak gerillaya bağlamıştı. Geline aşamada ise ulusal kurtuluş mücadelesi bir halkın topyekün direnişi ve savaşına dönüşmüştür. Kampanya da siyasi ve askeri ordulaşmayı, iktidarlaşmayı örgütlemektedir. Devletleşmenin bir gereği

olarak yapılmaktadır. Ulusal kurumlaşmadır. Her insanımız, kampanyaya katılımı özgürlük ve kurtuluş mücadelesine katılmaktadır.

TC ve bazı Avrupa devletleri PKK'nin halktan zorla para topladığı ve uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı şeklinde açıklamalarda bulunuyorlar. Bu, PKK'ye bir yakıştırmadır ve açık bir sapırmadır. Soyguncu düzeni kuran ve halkları, insanları her gün soyan onlardır. Haraç toplayan ve uyuşturucu ticaretinden para vuranlar, sözü edilen devletlerdir. PKK'nin halk üzerindeki etkinliğini zayıflatmak, dünya kamuoyu nezdindeki yükselişini baltalamak için böyleleri bayağı politikalara başvuruyorlar.

Halkımız, kamuoyu ve insanlık PKK'yi, ERNK'yi iyi tanıyor. Kesinlikle düşmüş, düşürülmüş ve kirli işlere bulaşan kişiliklere karşıyız. Devrim yapan bir toplumuz. Bunu da temiz ve yeni kişiliklerle yapıyoruz. PKK, kişilikleri temizleme ve günahlardan arındırma hareketidir. İnsanlığın lehine, yararına olan şeyleri yapıyoruz. Yükselen değerleri, kültürü ve yaşamı temsil ediyoruz.

Esrar-eroine ticaretini, şebekeciliği ve mafyacılığı kontracılar örgütlemektedir. TC'nin içinde

yuvalanmışlardır. Bunların bir kısmı cinayetlerde kullanılmışlardır. Birçoğu eski MHP'li faşistlerdir, komandoculuktan kontracı-burjuva olmaya yönelmişlerdir. Birçok işin mafyacılığını bunlar yapıyor. Örneğin Almanya bunları besliyor, kolaylıklar sağlıyor. Kontracıların eğitimini Almanya yapıyor. Şebekeler TC'nin yerlerinden-yurtlarından ettiği Kürtleri, Avrupa ve dünyanın çeşitli yerlerine taşıyor. Sağlanan kirli paraya kontracılar ortaktır ve bunu kirli savaşı finanse etmek için kullanıyorlar.

Kontracılık, şebekecilik ve uyuşturucu ticareti yapanların tepe noktasında yer alanların isimleri elimizdedir. PKK'ye yönelen Almanya gibi devletler de bunları koruyor. Bu tür ilişkileri açıkladığımızda yer yerinden oynar. Partimizi ve cephemizi töhmet altında bırakanları bir bir deşifre edeceğiz. Gücümüz ve ilişkilerimiz büyümüştür, bunu yapacak durumdayız.

Bu yıl kampanyanın çerçevesini, katılım düzeyini büyüttük. Öncelikle kampanya ile, ulaşılmayan kitlelere ulaşmayı, ilişki geliştirmeyi, eski kitlelerin konumunu pekiştirmeyi ve böylece örgütü büyütmeyi hedef olarak önümüze koymuştuk. Hedef kitle tespitini, bunun alanlara

göre planlamasını yapmıştık. Kampanya sadece bir araçtı. Her gidilen yeni aile, yeni kişi, yeni bir ilişkidir. Örgütü taşıdık ve bu temelde sadece var olan kitleye değil, ulaşamadığımız kitlelere de ulaştık. Bu aslında siyasi ve örgütsel bir çalışmaydı. Bu faaliyet için bütün komite, birim çalışanları harekete geçti. Örgütlü ERNK kitesinin hepsi bu çalışmanın içindedir. Hepsinin emeği geçmiştir.

Kampanya süreci ile Kürdistan vatandaşlık kavramını geliştirdik. Örgütlü olmayan Kürdistanlı bireyler, ülkeye ve halka bağlılığın bir gereği olarak kampanyaya katıldılar. Örgütlü, az örgütlü, örgütsüz veya kısmi ilişkide olanların bu kampanyaya katılması, Başkan APO'nun vatandaşlık çağrısına cevap verildiğinin bir göstergesidir.

Kampanyaya katılım sayısını katladığımızı söyleyebiliriz. Hatta yeni ulaşılan ve kampanyaya katılan kitle önemli güç katmıştır. Buna büyük değer biçiyoruz. Maddi rakamın düzeyi o kadar önemli ve belirleyici değildir. Kaldı ki rakamsal olarak belirlenen hedefe yaklaştığımızı da söyleyebiliriz.

Kitle baştan beri kampanyaya hazır, yaklaşım olgun ve seviyeliydi. Kürdistan'a dayatılan soykırım,

imha etme ve göç ettirme, köylerimizin ve yerleşim yerlerimizin yakılması, tahrip edilmesi kitlede büyük bir öfke patlamasına yol açmıştı. İntikam ve kazanma duyguları güçlüydü. Yasak ve engellemelere, hatta yüzlerce Kürt ailesinin evi basılmasına rağmen, maddi-manevi bir kayıp verilmeden kampanya sonuçlandırıldı.

Eylem ve etkinliklerden dolayı Almanya binlerce aileye para cezası verdi. Bu durum örgütlü kitlemizi maddi olarak zorladı, maddi katılımı biraz engelledi. Yine bütün yurtsever ailelerin Kürdistan'daki akrabaları, yakınları ve insanları maddiyat ve geçim açısından büyük zorluklar yaşıyor. Kürdistanlı ailelerin kardeşleri ve yakınlarına yardım sunma durumları vardır. Bütün bunlara rağmen kitle kampanyaya katılmıştır. Buna görev, sorumluluk ve yine asıl olarak Kürdistan'ı kazanmanın bir parçası olarak yaklaşmıştır.

Kitle kampanya faaliyetlerine örgütlü ve kurumsalaşmış bir ilişki olarak bakmaktadır. Kampanya seferberliği oturmuştur. Bu çalışma, bu yıl daha da pekiştirildi. Kürdistan halkı ulusal önderi Başkan APO'nun perspektiflerine kulak vererek, kurtuluş sürecine girmenin ruhuyla çalışmalara

yüklenmiştir; siyasi, örgütsel ve maddi açıdan sonuçlara ulaşmıştır. Uluslaşma, kurumlaşma ve iktidarlaşma, bu temelde kazanma bilinciyle hareket edilmiştir. Pratiğiyle de bunu göstermiştir.

Kampanyaya halkımızın dostları da katılmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesi ile dayanışmanın bir gereği olarak bunu yapmışlardır. Emeklerini Kürdistan halkının emeğiyle birleştirmişlerdir. Halkımız adına kendilerine teşekkür ediyoruz.

Her şey iktidar ve kazanmak içindir. 5. Zafer Kongresi bunun çözümünü sunmuştur. 1994 yılında yaratılan bütün değerleri, iktidar olmak ve amaca ulaşmak için partimiz, cephemiz ve ordumuz kullanacaktır. Bu doğrultuda halk iktidarını yaratacak, ulusal kurumlarını büyütecek, kendisini meclisleştirecektir.

Kampanya, örgütümüzü, cephemizi ve halkımızı büyütmüş, ülkeye akışı güçlendirmiştir. Ülkeye dönüş ruhu ve cepheyi ülkeye taşıma yönünde alınmıştır. Yaratılan bütün değerler ülkeye aktarılmaktadır. 5. Zafer Kongresi doğrultusunda yürüyüş sürdürülmektedir. ERNK Avrupa Örgütü olarak halkımızın çabası ve emeğine büyük değer biçiyoruz. Selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Genelde TC'ye karşı ve özel olarak da 12 Mart ve daha sonra 12 Eylül'e karşı nasıl bir direnme geliştirdiğimizi iyi biliyoruz. Bunları tekrarlamayacağız. Burada bilinmesi gereken şudur: Cumhuriyetin bütün zırhlarına, onun ideolojik, siyasi ve askeri egemenliğine rağmen, 1970'lerde başgösteren, ideolojik anlamda bir çatlaktı. Bu durum siyasi alanda da geliyordu. İşte bu ideolojik çatlaklıkta Kürt ulusal sorunu ve yine demokrasi sorunu ortaya çıkıyordu. Maalesef Türkiye solu bunları fazla örgütleyemedi ve direnişe dönüştüremedi, bu konuda bireysel kalmaktan kurtulamadı. Onların bu durumuna karşın, biz, bu çatlaklığı iyi değerlendirecek, bunun hem ulusal ve hem de demokratik yönde gelişmesi için büyük bir direnişe yol açtık. 12 Eylül'ün bütün karşı-devrimci çabaları başarılı olamadığı gibi, biz, 1980'lerin ortalarından itibaren bunu askeri bir çatlaklığa da dönüştürerek daha da katmerli hale getirdik. Genelde Türk egemenlik sistemi tarihinde, özelde ise Türkiye Cumhuriyeti tarihinde en kapsamlı ideolojik, siyasi ve askeri boyutu olan bir direnmeyi ortaya çıkarabildik.

Bu direnişin her bir boyutu üzerinde kapsamlıca durulabilir. Örneğin ideolojik düzeyi nasıl bu kadar geliştirdik? İşte bugün kemalist ideoloji tanınmaz hale getirilmiştir. Siyasi boyutu ne kadar geliştirdik? İşte bu sömürgeci partiler ve bu demagoglar rejimi de tanınmaz haldedir. Askeri alandaki çabalarımız da, TC ve rejimin esas güvencesi olan ordunun da fazla çare olamayacağını gösterdi. Bu vahşi ve insanlıktan çıkarma rejimine karşı bir insan olarak ayakta kalma direnişi anlamına geliyor. İnsan olmakta, insanlık değerlerine sahip çıkmakta ısrar, mümkünse insanı yeniden yapılandırmaktan tutalım onun ekonomik, sosyal, siyasal ve hatta askeri düzenlenişine kadar gidebilmektir. PKK direnişinin tanımı böyle yapılırsa yerindedir ve doğrudur.

Dikkat edilirse, burada salt ulusal baskıya karşı bir direnme, hatta demokratik bir savaşım da söz konusu değil, hayvanlaştırılmaya ve insanlıktan çıkarılmaya karşı insana ilgi, insanda ısrar ve insanı yeniden yaratmaya, yeni insanı oluşturmaya kadar giden anlamlı bir mücadele söz konusudur. PKK'de inşa edilen, ideolojik, siyasi, askeri vb. bütün yönleriyle geliştirilmek istenen yeni insan, aslında her bakımdan yeni insandır. Nasıl ki Türk egemenlik sistemi, tarihin derinliklerinden günümüze kadar özgür insana karşı ilan edilmiş bir savaşsa ve en sonunda onu maymunlaştırmakla tamamlamak istiyorsa, PKK'nin savaşımı da, en eski dönemlerden gelen, insanda özgürlük adına ne varsa onu esas almanın, bu özgürlüğü en yeni insana mal etmenin ve en kapsamlı özgür insanı ortaya çıkarmanın mücadelesidir. Zaten başka türlü de olamaz. Çünkü özel savaşın amacı mademki insanı maymunlaştırmaksa, yani en geri insana götürmekse, bizim direnişimiz de en yeni insanı, en gelişkin insanı ortaya çıkarmanın savaşı olacaktır. Nasıl ki Türk özel savaşı bütün kapitalist-empyralist sistemi

ve kendi tarihindeki köleleştirme politikasını arkasına alarak maymun insanı yaratmaya gidiyorsa, bizim de insanlık tarihinde özgürlük adına ne yapılmışsa, eşitlikten, adaletten, emekten, insandan yana olan ne varsa onu kendimize zemin yapıyoruz. Bu temelde yeni insanı, özgür insanı, evrensel çapta ortaya çıkarmamız o denli gerekli ve kaçınılmazdır. Biz bunu çok önceden düşünmesek de, uygulanan imha siyaseti ve hayvanlaştırma rejimi karşısında bunu geliştirmeye mecburuz. Çünkü insana uygulanan baskı düzeyini ve onun istediği durumu anlayamazsanız, zaten savaşı geliştiremezsiniz. İnsan nereye götürülmek isteniyor onu anlayamazsan, hayvanlaştırılan insanı göremezsen, o zaman yeni insanı yarataamazsın. Mevcut özel savaşın ekonomik sosyal alanda örgütlülük düzeyiyle ne anlama geldiğini göremezsen, yeni insanın alt ve üstyapısını oluşturamazsın. Yani halkın demokrasisini kuramazsın. Halkın demokrasisinden de önce halkın savaşımını ve direncini geliştiremezsin. Bunlar birbiriyle bu kadar bağlantılıdır.

Şimdi bu kadar geri bir insan topluluğu da demeyeyim, toplum olmaktan çıkarılmışlık durumları yaşıyor. Yine tamamen kurdun daldığı bir sürecin durumu yaşıyor. Eğer siz bu düzene karşıysanız o zaman bunu durdurmanın da ifadesi olacaksınız. İşte PKK budur. Her türlü hayvanlaşmaya karşı insanileşme, her türlü kurdun ağzında yem olmamak için direnme noktalarını oluşturmaktır. Yani bunu herhangi bir direnme ve herhangi bir direniş savaşı gibi ele almamalıyız. Biraz bu konuları iyi anlamanız lazım. Eğer iddialıysanız, zaten direnme biçiminde kendinizi doğru değerlendireceksiniz. Özellikle 5. Kongre sürecini veya bu yeni militanlaşma sürecini başlatırken, kendinizi bir insan olarak doğru tanımlamanız gerektiğini söyleyeceğim. Düzenin insanları gibi karşımıza çıkmanızın bir hayvan düzeyini ifade ettiğini hiç kulak ardı etmeyeceksiniz. Ben, insan olmanın kolay olmadığını söylerken ve hayvanlaştırılıyorsunuz derken de bunu kanıtıyorum. Zaten diğer yandan en büyük insanı yaratmaya da çalışıyoruz. İşte bu kadar açık. Doğru anlayacaksınız. Bunu anlamazlıktan gelmeye, sahte ve eksik anlamaya hiç kimsenin hakkı yok.

Genel Başkan Abdullah Öcalan'ın PKK 5

Halkın yeni iktidar sürecinin

Eğer insan olma kavgasında samimi ve insan kalmakta ısrarlıysanız, o zaman doğru anlayacaksınız. Böyle değilseniz ne işiniz var bizim yanımda? Örgütlenmeden anlamamanın, direnmeden anlamamanın sonucu hayvanlaşmaktır, maymunlaşmaktır, yutturulmaktır. Bunun neresi anlaşılmayacak? Her şey çok açık değil midir?

Şimdi biz bunu bütün topluma da yayacağız. Sen bir insan olarak yaşamak istiyorsan, **“ne bu halin, hayvanlardan daha beter edilmişsin”** diyeceğiz. Şimdi sen böyle doğru iki cümleyi halka söyle, o zaman halkın ayağa kalkmaması düşünülemez. Zaten bu kadar direnmesinin sebebi de budur. Biraz anlatanının bu kadar vahşiliğe karşı direnmesi, izahını burada bulur. Ama bizce tehlike biraz daha farklı. Biz hala dayatılan bu özel savaşımın halkı ve hatta içimizdeki insanı ne kadar hayvanlaştırdığını da tam bilemiyoruz. Hayvanlaştırmak derken, yani dört ayak üzerinde yürümekten bahsetmiyorum. Bazı iki ayaklı hayvanlar da var. Mesela, dört ayaklı hayvanlardan bir kuzu çok sevimli bir yaratıktır; bir kedi de sevimli bir ya-

ratık olarak değerlendirilebilir. Ama iki ayaklı olup da bir hayvandan beter olanın durumu fecidir. İşte böyle hayvanlar da ortada çok. Yalnız dışımızda değil, içimizde de epeyce var. Elbette hayvanlaştırmayı düşman yapmıştır. Çünkü karşıımızdaki rejim, hayvanlaştırma rejimidir, hayvanların rejimidir. Şimdi daha iyi anlayabilirsiniz insanlaşmakla PKK'nin ilişkisini; PKK devriminin bir insanlaşma devrimi olduğunu. Hiç kimse bunu öyle abartmalı bir propaganda değerlendirmesi olarak görmemelidir.

Gerçek bir hayvanlaşmanın için için işletildiğini ben görüyorum. Onun da en ciddi izahı sizin çaresizliğinizdir. Yani vuruluyorsunuz ama nasıl vurulduğunuzu bile kestiremiyorsunuz. Dağdaki gerilla bile nasıl vurulabileceğini, nasıl anlamsız kayıplara yol açabileceğini kestiremiyorsa orada hayvanlaşma var demektir. Düşmanın vurma gücünden çok, kendisinin bir kurbanlık koyundan daha beter olduğunu söylemek gerekir.

İşte içinde doğru dürüst kendini bile örgütlemeyen devrimciye biz ne diyeceğiz? Bu

hayvan değilse, nedir? Biz şimdi size hala teorik olarak mı yaklaşacağız? Hayır, teoriyi zaten açıkladık, ama buna rağmen hala kendinizi toparlayamıyorsanız, o zaman insan olma devasını siz çoktan kaybetmişsiniz demektir. Zaten durum biraz da bu noktada seyrediyor. Mevcut düşmana karşı durumunuza baktığımda, eğer gerçekten direnen insanlarsanız ve dolayısıyla **“örgütlüyüz”** diyorsanız, o zaman bin kat daha fazla iş yapmak tek seçeneğiniz olmalıdır. Tabii ki iddianızda samimiysetseniz ve lafazanlık düzeyinde kalmıyorsanız olması gereken budur.

Dikkat edilirse, bütün bu anlatımlarda normal siyasi terminolojiyi kullanmıyorum ve kullanma imkanı da yok. Çünkü yaşananlar çok farklı. Biz çok denedik. Yıllardır siyasi terminolojiyi kullanıyoruz, ama şimdi bakıyorum yetmiyor ve fazla gelişmeye de yol açmıyor bu deyimler. Meseleleri daha derinliğine işlemek gerekiyor. Bunu da böyle ele alıyoruz.

Şimdi halkımız için demok-rasi ne durumdadır? Şu **“demokrasi paketi”** denilen yaklaşımlar var ki, onlar tamamen

kurt tuzaklarıdır. Zaten öyle olduğu da açığa çıkmış durumdadır. Gerçekte ise günlük yaşanan katliamlar var. Belli ki o yaşam kurt kapanından başka bir şey değildir. İşte bizim de bazı yaşam kalıplarımız var. Biz diğerini hep tuzak olarak görüyoruz. Zaten kişi olarak benim o yaşamlara doğru dürüst tenezzül etmememin nedeni de, onları tuzak olarak görmemdir. Doğrunun da bu olduğu şimdi daha iyi anlaşılmıştır. Ben sizin gibi asla yaşamadım. Hala da sizler gibi yaşamaktan da nefret ediyorum. Neden? Çünkü o yaşam tuzaktır da ondan. Ne sizler gibi yemek yeriz, ne de sigara içeriz. Neden? Çünkü çoğunun içinde tehlike var. İnsanlarla ilişkilerimde ve günlük olarak bütün yaşamımda farklıyım ve ısrarla bu farkı daha da geliştiriyorum. Neden? Çünkü, bana göre, alışlagelmiş olan, toplumdaki ve düzenden katılmış olan kişiyi yer ve yutar, dirençsiz ve örgütsüz bırakır. Lafazan, demagogik ve bilinçsiz bırakır, kısacası sizin gibi bırakır. Bu da eşittir düzen karşısında günde bin defa yenilmiş insandır. Ben ne yapacağım böyle insanı? Niye öyle olayım?

Kongresi'ne sunduğu Politik Rapor'dan:

demokratik gelişim durumu

Ben kendi önderliğimi, kendi militanlığımı, kendi direnişçiliğimi neye borçluyum? İşte farkımızı sürekli böyle geliştirmeye borçluyum. Farklı düşünmek, farklı yaşamak, sizler gibi kolay kolay kurbanlık koyunlar, hatta balıklar haline kendimi getirmememi sağlamıştır. Biliyorsunuz, ufacak bir yem atarsın bütün balıklar üzerine üşüşürler. Tabii hepsi de ağa doldurulup çıkarılır. Şimdi siz de kendi örgüt anlayışınıza, yaşam anlayışınıza bakın. Bir tane kontra tuzak kursa hepinizi “rap” diye içine düşürür. Ama dikkat edin, düşman beni hala düşürmemiştir. Neden? Çünkü, sizlere hakim olan yaşam felsefesiyle, anlayışıyla benimki farklıdır. Benimki, kendini yetiştirmiş çok temkinli ve kolay kolay her yeme ağız atmaz, her yaşama ilgi duymaz. Çok planlıdır. Yutulmak için değil, yutmak için kendini ayarlayan özelliktedir. Biz karşıımızdaki hep böyle koparmaya çalışan durumundayız. Bunu artık sizlerin de anlaması gerekir. Başka türlü halk olarak insanileşme, özelde de PKK içinde direnen insan olma sağlanamaz. Böyle de olmazsa, o zaman sizleri ne

yapacağız? Bin defa yenilmiş insanı biz ne yapacağız? Zaten benim isyanım veya sizlere olan öfkem bu nedenledir.

Dikkat edin, bana hakim olan anlayışı sıradan bir anlayış olarak asla görmeyin. Bu anlayış yeni insanın, direnen insanın anlayışıdır. Her şeyden önce insan olmaktan direnme anlayışıdır. Öyküde kapsamlı olarak anlattım, kendimi yedi yaşından beri savunuyorum. Aileye karşı özgür bir çocuk olarak kalmak için nasıl politika yaptığımı ana hatlarıyla dile getirdim. Burjuva topluluğu içine girerken, kendimi özgür tutmak için gücüm oranında nasıl bir direnme tutturmuşsam, daha sonra devlete, emperyalizme ve geri tarihe karşı da öyle bir direnme içinde tutuyorum. Hala özgür bir insan olarak kendimi tutmakta kararlı olduğumu sizlere gösterebiliyorum. Siz ise, yedi yaşından beri nerede ve nasıl, hangi çağdışı veya dahilindeki güç tarafından, ideoloji, siyaset veya alışkanlık tarafından etkilenmiş, yenilmiş, yutulmuşsunuz, o bile belli değil. Zaten bunun açığa çıkması için bu kadar kapsamlı çözümleme yapmak zorunda kaldım. Başka türlü de

sizin derdinize deva olmak mümkün değil. Kendinizi böyle ortaya atmışsınız, adeta düşman vururken can havliyle kendinizi bizim saflara atmışsınız. Yoksa bir kurtuluşçu olarak gelmemişsiniz. Bunu özenle vurguladık. Siz bir kurtarmalık olarak gelmişsiniz. İşte bunu da dehşetle farkettiler. Saflarımıza gelenlerin genel olarak bir kurtuluş savaşçısı olarak değil de, “yandım Allah, beni kurtar” sloganı altında geldiklerini gördük. Ortaçağda da böyleleri vardı; fakat onlar da sizin gibi değillerdi, hiç olmazsa isyancıydılar. Sizdeki isyan duyguları da epeyce köreltilmiş. Ölgün, çoktan ölmüş, kendini zor kıyıya atmış balıklara benziyorsunuz.

Şimdi ben kendimi de ahım şahım bir direnişçi olarak görmüyorum, ama ayakta kalmış bir insan, bir direnişçi olarak değerlendiriyorum. Bütün çabalarım da bunu kesintisiz olarak sürdürebilmek içindir. Bundan çıkarılacak bazı anlamlar vardır. Halk gerçeğimize uygularsak, bu halkı insan olarak tutmakta ısrar etmeliyiz, hem de yeni insana doğru götürmeliyiz. Yeni insan demek, direnen insan demektir; direnen insan de-

mek direnen halk savaşı demektir. Halk savaşı da halkın demokrasisi demektir. Zaten bu dayatılan hayvanlaştırma, yutma, toptan insanlıktan çıkarma savaşına karşı geliştirilecek savaş, insan olmaktan direnen insana, direnen insandan savaştan insana, savaştan insandan savaştan partiye, savaştan partiden giderek savaştan halka, savaştan halktan kendini yeniden düzenlemeye ve demokrasisine kavuşmuş topluma doğru ilerlemek demektir. Şimdi bunun çabasını yürütüyoruz. Mademki özel savaş kriz masalarıyla, günlük operasyonlarla, yine “faili meçhul” cinayetlerinden tutalım köy imhalarına kadar her türlü katliamla günlük olarak kendini icra ediyorsa, o zaman insan olmak, direnmek, savaşmak, savaşı tümünden halka mal etmek, kendi iktidarıyla ve halk demokrasisiyle var olmak demektir. Kaldı ki bunların hepsi iç içedir. Nasıl ki düşman hepsini iç içe dayatıyorsa, bizim de her şeyi iç içe dayatmamız gerekir.

Özel savaşın toplumumuza nasıl bir yaşam dayattığı, onu teslim olmuş halde ve egemenlik altında tutabilmek için nasıl

bir sosyal geriliğe mahkum ettiği bellidir. Aslında insanımıza yaşam diye bir şey bırakmadığı halde, sahte bir biçimde onu günlük yaşam tutkusu içine, aile, ev-bark ortamına mahkum ettiği açıktır. Toplumumuzun bu darlaştırılmış, dağıtılmış, düşürülmüş, dirençsiz bırakılmış olmasında temel faktör, böyle bir yapı içine sokulmuş olmasıdır. Adeta koyun gibi yaratılan toplum düzeni, aynı şekilde güdülür olmuştur. Bunu ortaya çıkarmak, buna karşı olmak, buna karşı yeni ve direnişçi insanı yaratmak gibi bir gelişme partimizle olmuştur.

Biz bunu açığa çıkarabilmek için ciltler dolusu çözümleme yaptık. Toplum çözümlemesi yaptık, aile çözümlemesi yaptık, kadın çözümlemesi yaptık. Bütün bunlarla toplumumuza nasıl bir yaşamın reva görüldüğünü, insanımızın ne hale getirildiğini, buna karşı özgür ve yeni insana ulaşmanın giderek özgür toplum yaşamına varmanın nasıl sağlanacağını göstermeye çalıştık. Sömürgeci düzene karşı, teslim olmuş geleneksel-toplumsal değerlere, bunların belirlediği sosyal yaşam düzenine karşı yeni, özgür, direnişçi, dayanışmacı insan ve toplum yaşamını ortaya çıkardık.

Partimizin toplumumuza verdiği yeni yön, ona biçtiği yeni yaşam böyledir. Bunu iyi anlamak, partinin görüşlerini iyi inceleyip özümsemek ve günlük olarak yaşama geçirmek hayati önemdedir. Topluma çürümeyi dayatan özel savaşa karşı var olmak ve özgürleşmeyi dayatmak zorunludur. Bu da ancak parti tarzıyla mümkündür.

Şimdi bu noktada parti ile halk ilişkisinin nasıl olması gerektiği konusuna değinmek gerekir. Halk çok düşürüldüğü için, hatta halk olmaktan çıkarıldığı için öyle kendiliğinden direnecek bir konumda değildir. Zaten kendiliğinden isyanlar dönemi de kapanmıştır. Ortada kılını kıpırdatacak bir insan bile yok. Böyle bir ortamda toplumun direnir hale gelebilmesi için ilk olarak bir insanın direnmesi gerekmektedir. Dikkat edilirse, eğer ilk direnen insan yenilmemişse ve direnişini de zafere götürmek istiyorsa o zaman kendini tamamiyle bizim gibi ele alması gerekir. Böylele-

Hoca bile, bizi kastederek, “tek çare öyle bir kişiliği çoğaltmaktır, başka çare göremiyoruz” diyor. Bir bilim adamı olarak bunu görebiliyor ve bu doğrudur da. Benim gibi direnmeyi becermek, insan olarak ayakta kalmanıza yol açabilir. Başka çare yok. Bu özel savaşın aldığı tedbirler nedeniyle böyledir. Yani iğne ucu kadar bile fırsat bırakmamış ki, insan olarak ayakta kalasınız. El vurmamak, teslim alınmadık tek bir hücrenizi bile bırakmamıştır.

Peki ben nasıl becerdim? Bunun hikayesini de sizlere anlattım. Dikkat ederseniz, benim durumum öyle sıradan veya çağdaş bir siyasi partileşme, önderleşme durumuna benzemiyor. Benzemesi de mümkün değildir. Çünkü öyle bir topluluk yok. Ne öyle bir sınıf var, ne de öyle bir ulus var. Bütünüyle yenilmiş bir ulus ve sınıf gerçeği ortada. Tamamen teslim alınmış ve hatta kendisine karşı ihanet ettirilmiş, daha da ötesi hain gibi kendi kendisini vurur hale getirilmiştir. İhanet aile içine kadar, ezilen sınıfın içine kadar işlemiştir. İhanet kendini utanmazlığa kadar ilerletmiş, kendi kendini vurmaya kadar gitmiştir. Böyle bir toplumsal kimlik veya kimliksizlik, ya da hain kimlikli bir halk gerçeğini yaşarken, kim bir ulusal veya sınıfsal parti, cephe kurmaktan bahsedebilir ki. Örgütlerin böyle kurulamadığı da ortaya çıkmıştır. Kurulanların iki günde ajan örgütlere dönüştüğü ortadadır. KDP tarihine, diğer küçük-burjuva grupların tarihine bakın, objektif ajan olma konumunu hiçbir zaman aşamadılar. İstenildiği kadar da subjektif ajanlığa zaten yatırıldılar. Türkiye içindeki sınıf mücadelesinde de durum bundan farklı değildir. Objektif ajanlığı zaten aşamayan sol şimdi önemli düzeyde subjektif ajanlığa da dönüştürülmüştür. Adeta ajanlıkta bir yarış vardır. Kürt kimliğinde olduğu gibi, Türk halk kimliğinde de kendine karşı savaşan bir hainleşme söz konusudur.

Kürt ve Türk toplumlarında çoklarının yaşadığı budur. Kendimi övmüyorum, ama benimki biraz farklıdır. Dikkat edersemiz, kendimi çok değişik ele aldım, çok yönlü ele aldım. Çünkü ben çok iddialı ve inatçı bir biçimde bu savaşı sürdürdüm. TC'nin güncel gerçekliğine karşı benim de kendimi tarihi ve güncel temelde yaratmam gerektiği. Nitekim bugün kendimi bir devlet halinde, bir ordu halinde tutabiliyorum. Bunun çok yönlü değerlendirmesini sizlere sundum, fazla tekrarla-

mayacağım. Şunu söylemek istiyorum. Bu temelde bir partileşme ne anlama gelir? Belirttiklerim işte bu soruya, böyle bir parti katılımının nasıl olması gerektiğine bir cevaptır. İşte dayatılan bu özel savaşın hayvanlaştırma, kimliksizleştirme, felç etme durumuna son vermek istiyorsanız, o zaman öncelikle kendi kişiliklerinizi de benimki gibi bir insani öz kazanmaya, insani direnme yaratmaya ve onun ideolojik, siyasal, örgütsel, askeri tarzına ve temposuna ulaşmaya çalışacaksınız. Biz bu temelde PKK adı altında bir organizma, bir örgüt geliştiriyoruz. Bunun ne kadar geliştiği ayrı bir mesele, ama gelişmek isteniyorsa böyle bir önderliksel gelişmeden başka

■ Yeni insan demek, direnen insan demektir; direnen insan demek direnen halk savaşı demektir. Halk savaşı da halkın demokrasisi demektir.

türlü olamayacağını da şimdi daha iyi görüyoruz. Bunu yalnız partileşmede değil, halklaşmada da görüyoruz. Dikkat edilirse, biz sadece bir halkın kurtuluşu da demiyoruz, yeniden halklaşma diye bir tabir daha yerindedir. Partileşmemiz tamamen bu anlamdadır. Örneğin ben kendimi insan olarak yeniden yapılandırırdığımda, bunu bir parti olarak gerçekleştirdim. Bir parti olarak yeniden yapılandırırdığımda bir halk olarak geliştirdim. Bunu yalnız ben söylemiyorum, dost ve düşman herkes görüyor ve söylüyor. Benim büyümem bir partinin büyümesi ve o da bir halkın büyümesidir.

Eskiden Kürt halkı diye bir şey yoktu. Hatta Türkiye'de demokrasi diye bir şey de yoktu. Benim kendimi büyütme tarzım, Kürt halkının yeniden yaratılış tarzı olduğu kadar, demokrasinin de yeniden yaratılış tarzıdır. Eğer başarılırsa bu böyle devam edip gidecektir. Bu öyle basit bir yaratılış değildir. Salt bir kişinin öden yaratılışı da değildir. Yeni insanın yaratılışıdır. Bu da sosyal, siyasal ve ulusal bir olaydır. Görünüşte bir kişide gelişiyor, ama özünde bütünüyle bir insanlıkta, halkta gelişme oluyor. Bugün Kürt halkında yarın Türk halkında yaygın olarak gelişir. Bu giderek başka halklarda da gelişecek. Demek ki gerçekleri doğru izah etmeyi bilmek gerekmektedir. Belirttiğimiz gibi, partileşme böyle bir kişilikle ilgilidir. Yani kişinin kendisini partileştirmesi ve partinin de kendini halklaştırması söz konusudur. Hiç kimse bu bağlamda PKK'yi yanlış kavramamalıdır. PKK'nin halka yayılış tarzı halkın yeniden yaratılış tarzıdır. Ben kendimi yeniden yarattım, halklaştırdım, yeniden bir halk oldum. Elbette bunu parti aygıtına dayanarak yaptım. Parti olmasaydı veya parti bildiğimiz klasik partiler gibi olsaydı böyle bir gelişme yaşanmazdı. Bizim partileşmemizin başka partilere benzememesi bu nedenledir. Dolayısıyla partimizi, ister komünist partiler gibi, ister burjuva partiler gibi bürokratik bir aygıtla dönüştürmeye gerek yoktur. Ne buna gücümüz yeter, ne de bunda çıkarınız vardır.

PKK yeni insanı yaratma ocağıdır. Yine yeni insanı da bütün alt ve üst yapısıyla yarattığı, kendi içinde demokratik, örgütlü ve iktidar olmayı bildiği, bununla birlikte adım adım halkı da yeni bir halk olarak yarattığı, bunu da halk iktidarı ve halkın yeni demokrasisi biçiminde geliştirdiği açıktır. Dolayısıyla kişide gerçekleşen halk, halkta gerçekleşen kişidir. Daha somut söylersek, partide gerçekleşen halk demokrasisidir. Halkın içinde gelişecek olan partidir ve bu da giderek parti

olmaktan çıkmaktır. Çelişkili gibi görünse de gerçek budur. Partileştiğimiz oranda halklaşıyoruz, halklaştığımız oranda ise parti olmaktan çıkıyoruz. Zaten başka türlü de olamaz. Çünkü partileşme halklaştıtır, ama halklaşma da partisizleştirir.

Bazıları bu noktada saptırma içinde bulunuyorlar. Her ne kadar halkın kurtuluşu gitmesinde, yeniden diriliş ve yaratılış gitmesinde, parti hatta önderlik çok gerekliyse de bunun sürekli olması, bizim içimizde de egemen sınıfa benzer bir sınıflaşmanın yaşanması tehlikesini getirir. Benim için bu durum söz konusu olmasa da, içimizde düzenin, yine geleneksel toplumun etkilerini taşıyan yığınla kişi var, özellik var. Bunlar, daha şimdiden belli bir gelişmeye yol açan partimizi, halkın ba-

nedeniyle böyle bir bürokrasi geliştirdi. Sonuç, yaşanan tasfiyedir.

Şimdi biz daha böyle bir Sovyet devletini de kurmadık, daha doğru dürüst bir halk iktidarı da olamadık, hala imha savaşını durdurmaya çalışan bir direniş hareketi durumundayız. Ama maalesef iktidarlaşmada attığımız çok sınırlı adımlar bile, daha şimdiden birçok öğemizden erken iktidar olma hastalığına, erkenden bürokratlaşmaya ve memurlaşmaya, yeniden ağa olma heveslerine müthiş yol açmıştır. Ben kendi yaşamımdan biliyorum, özel savaşın yemi olmamak için dişimi tırnağıma takıp günleri geçirmeye çalışırken, yanımda günlük olarak memur ürüyor, yeniden ağa ürüyor. Hem de hiç çalışmadığı halde, hiç hak etmediği halde.

le ve ölü gibi durmaya hakkınız vardır. Birisi hayvanlıktan kötüdür, diğeri de özel savaşın ajanlığıdır. Vazgeçeceksiniz ikisinden de. Madem yeni insan, direnen insan, direnen parti ve yeniden halk olmaya kararlısınız, o halde onun gereklerini öncelikle kendi kişiliklerinizde gerçekleştireceksiniz. Bundan başka ne çareniz var, ne de istediğiniz olabilir.

Şimdi bu belirttiklerimizi siz hiç basite almayın. Yani rejim sizi düşürdükçe düşürmüş, güçsüzleştirdikçe güçsüzleştirmiş, şaşırtıkça şaşırtmıştır. Parti ve önderlik ise bunu doğrultuyor ve size güç veriyor. Böylece yeni insanı yaratıyor. Bunlar doğru, ama bunu yeni bir ağa olmanız, veya yeni bir bürokrat olmanız diye değil, tam tersine bunların olmaması için yapıyo-

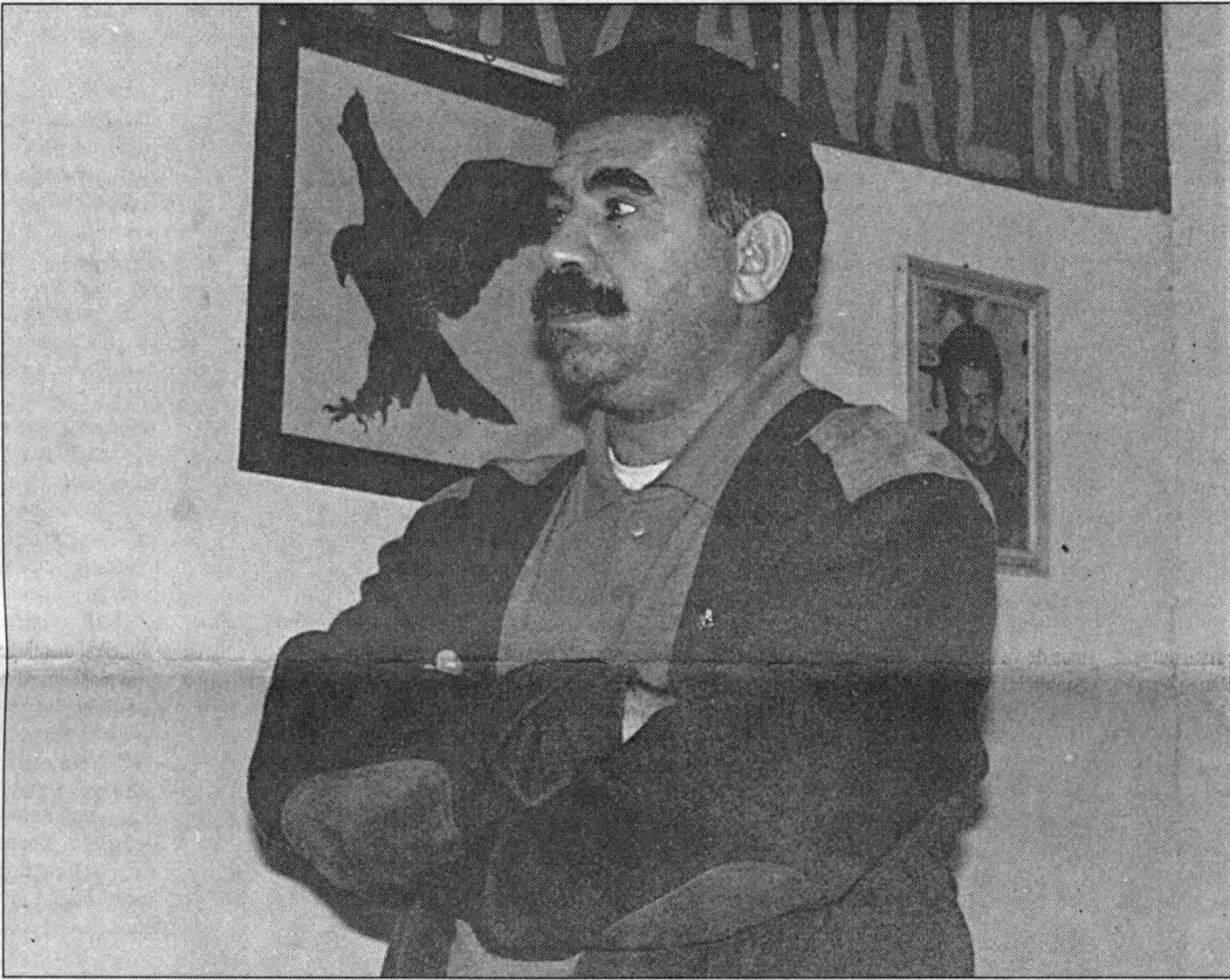
rak, özel savaş bile kendi paketini bize dayandırarak açıklamaya çalışıyor.

Durumlar bu kadar açıkken, hala kendini partiye doğru katabilmek ve doğru demokratikleşmemek kabul edilemez. Düzeni oldukça etki altına aldık. Halk zaten etki altına alınmıştır. O halde onun öncü ve kurtarıcı gücü olan kadro da kendini mutlaka hazırlayacaktır. Erken iktidar olma hastalığı lanetli bir durumdur. Bu münafıklıktır, hatta giderek subjektif ajanlıktan daha tehlikeli bir düzen ajanlığıdır. Buna asla fırsat verilemez. Parti içinde de herhangi bir yaşam tarzı ile yaşanmaz. Kurtuluşçu yaşamın, yeni insan yaşamının bütün özelliklerini edinmeye çalışacaksınız. Biz bu yeni yaşamın özelliklerini ve bu yaşamı sürdüren insanı

tır, yoksa halkın sahibi değildir. Çoğunuzda başka bir anlayış görüyorum, “biz PKK'deniz, dolayısıyla PKK halkın üstünde en otoriter güçtür ve istediğimizi yaparız” deniliyor. Yani hemen mülk edinme anlayışı sizde çok güçlüdür. Bir silahlı güç olarak ordu da en büyük güce sahip olduğu için, orduya katılmaktan bunu anlama, orduda bunu yaşamak isteme eğilimleri ortaya çıkıyor. Bunların hepsi yanlış ve oldukça tehlikelidir. Hiçbir şeyden anlamıyorsanız, hiç olmazsa biraz bana bakın. Eğer bir yoksul köylü olsaydım, şu anda belki bazı değerlere sahiplik edebilirdim; birkaç küçük parça çorak tarlam, birkaç ağacım olabilirdi. Ama şu anda öyle bir durumum var mı? Ben onu daha ilk isyandan beri bırakmadım mı? Şu anda tamamen bir halk hizmetçisi gibi çalışıp yaşamıyor muyum? Biraz düşünün! Bir köylü parçası olarak kalsaydım, bazı değerlerin sahibi olabilirdim, ama şimdi öyle şeylerim yok. İçinde mülkiyet hırsı olanlara söylüyorum; ille bazı şeylere sahip olmak istiyorsan öncelikle kendini bir hizmetçi durumuna getireceksin. Nasıl hizmetçi? Özgürlük hizmetçisi, bir halkı yeniden yaratmanın hizmetçisi. Bunun çıkarını doğru ifade eden düşünce gücü olmaktır; onun örgüt gücü ve eylem gücü olma hizmetidir. Bunun içinde de sahip olma duygusuna yer yoktur. Bu kadar bana mal, bana mülk, bana yetki, bana yönetim demek yoktur. Hayır, hepsi hizmet kabilindedir ve halk demokrasisinin, halkın yönetiminin yaratılması içindir. Zaten bu yaratıldığında da sen, sen olmaktan çıkmışsın demektir. O zaman ortada sadece halk vardır ve halk olduğu oranda da sen varsın. O zamana kadar da sen sadece bir hizmetçisin. İşin gücün savaşmaktır. Sana verilecek yemek ancak kendini götürbileceğin kadardır. Hiç fazla yetki, fazla rahatlık talep etmeyeceksin. Buna hakkın yok! PKK savaşçılığı diyorsanız, işte böyle tanımlayacaksınız: Halkın üstündeki PKK değil, halkın hizmetindeki PKK; halkın hakimi olan PKK'li değil hizmetçisi olan PKK'li. PKK'yi işte böyle anlayacaksınız.

Eğer elinize bir silah geçtiyse, bu en kahramanca hizmet demektir; halkın en zor ve en tehlikeli koşullardaki savaşçısı demektir; halk kahramanlığı düzeyinde savaşa güç yetirmek demektir. Bunu en ileri düzeyde hizmet diye de tabir edebiliriz. Savaşan gerilla, ARGK savaşçısı, bu konuda en çok hizmet eden, en kahramanca çalışan, en cesaretti davranan, bu anlamda en akıllı ve en örgütlü olan kişi demektir. Bunun dışında bir savaşçının “yetkim, komutanlığım, hakimiyetim” diye bir değerlendirmeyi kullanması yanlıştır. Her şey hizmetin büyüklüğü ile ölçülür. İstersen ARGK komutanı ol, hatta istersen halkın başkanı ol, eğer sen yetki zırhına bürünüp “ben egemenlik istiyorum, ben sahiplik istiyorum” dersin, bu PKK örgütü seni kabul etmez. Çünkü PKK örgütü bu konuda tam bir sosyalist örgüttür. Yani bütün egemen ve sömürücü sınıf tarihleri boyunca insana egemen olma adına ne varsa ve yine sömürü adına

Devamı 27. sayfada

■ Benim kendimi büyütme tarzım, Kürt halkının yeniden yaratılış tarzı olduğu kadar, demokrasinin de yeniden yaratılış tarzıdır. Yeni insanın yaratılışıdır. Bu da sosyal, siyasal ve ulusal bir olaydır. Görünüşte bir kişide gelişiyor, ama özünde bütünüyle bir insanlıkta, halkta gelişme oluyor.

şında bürokratik bir aygıt, hatta daha da geri olan ağalık üreten bir aygıt haline getirmek istiyorlar. Biraz ideolojik ve siyasal güç kazanmışlar ve ellerine silah almışlar, bu genelde yeni egemen sınıf olarak kendilerini halkın başında tutmak istiyorlar. Bu noktada ben çok açık bir şekilde şunu söylüyorum: Bile-rek veya bilmeyerek böyle bir sevdada olanlar varsa, hemen vazgeçsinler. Açıkça söyleyeyim ki, Sovyetler'deki komünist parti gibi bir asalak bürokrasi durumuna gelme fırsatını size asla vermeyeceğim. Reel sosyalizmin çözülüşü, komünist partinin böyle bürokratlaşması ile ilintilidir. Belki emperyalizmin etkisi buna yol açtı, içte küçük-burjuva sınıf özelliklerinin büyümesi giderek burjuvalaşmayı getirdi; bir de yanlış devlet sistemi, gelişmeyen demokrasi, hatta gelişmeyen sosyalist insan

Ağalar var çalışarak ve savaşarak ağa olurlar. Yine bürokratlar yirmi yıl okuyarak ve altyapısını hazırlayarak bürokrat olurlar, bizimkiler ise parti sayesinde, benim sayemde bir günde bürokrat kesilmek istiyorlar veya bunun tersi oluyor. Bir kişide bir kutup buysa, diğer kutup da bir kurtuluşçunun kişiliği ile hiç de benzeşmeyen ölmüş ve bitmiş bir kişiliktir. “Olursam, sömürgeci çarklar özel savaş rejimi içinde beslenen bir insan gibi olacağım, olmazsam da onun ölüsü olacağım, yani dirim onun dirisi, ölümüm de onun elinde ölüdür” deniliyor. Şimdi bunun ikisi de yanlıştır. Siz tehlikeli bir biçimde parti içinde bunu yaşıyorsunuz; alta yansıtmaya çalışıyorsunuz ve halka da taşımaya tevessül ediyorsunuz. Tehlikelidir bu. Buna hiç hakkınız yok. Ne bürokrat ve ağa olmaya, ne de kö-

ruz. Yeni halka gitmek, halkın yeni demokrasisine gitmek istiyorsak, o zaman parti içindeki bu istismara ve sapmacılığa son vermelisiniz Nasıl son vermelisiniz? Kendinizi partiye doğru katarak ve halka doğru taşıarak.

Şimdi şu çok açıktır: Parti olmadan halkın direnişi olmaz, hatta ben olmadan halk olmaz. Bazıları bunu abartılı bulabilir, ama şimdi gerçekleşen budur. Benim otuz yıllık ayarlamam olmasaydı, Kürdistan halkının böyle doğuşu hikayeydi. Böyle eylemim olmadan Türkiye'de herhangi bir demokrasi de gelişmezdi. Bunu ben söylemiyorum, Türkiye'de kırk-elli yıllık demokrasi savaşı verenler söylüyorlar. Kimse demesin, kendini abartıyor. İşte akli başında olanlar da bunu söylüyor. Hatta burjuvalar bile demokratikleşme paketlerini bize dayandırarak

ayrıntılı biçimde çözümledik. O çözümlemelerimizi, yeni insan çözümlemelerimizi didik didik edecek ve tam temsiline mutla-ka ulaşacaksınız. Biliyorsunuz, yeni insan direnen insandır; direnen insan örgütlü insandır; örgütlü insan savaşan insandır ve bu da halk savaşını geliştiren-dir. Tabii bunun için gerekli olan eğitimidir, günlük tecrübedir ve savaşımın kendisidir. Zaten onlarsız da insan olunamaz.

İşte bütün bunlar parti içinde gelişme sağlandığında, sizler halka taşındığınızda ve partiyi halka götürdüğünüzde artık parti halklaşmış demektir. Dolayısıyla biz yeni halkı yaratmış, yeni demokrasiyi yaratmış oluruz. İşte bu da yeni insanlıktır. Peki bu neyle yaratılır? Kuşkusuz halk ordusuyla. Halk ordusu, halkın yeniden yaratılmasının en temel kurtuluş aracıdır. Dikkat edelim, sadece bir araç-

PKK 5. KONGRESİ

Başarı ve zaferin güvencesidir

Baştarafı 1. sayfada

duğu, insanlığın eşitlik ve özgürlük mücadelesinin daha gerçekçi bir çizgide, olgunlaşmış ve büyük potansiyelini harekete geçirme gücüne yeniden kavuşmuş olarak süreceği gerçeğini tespit ederek, partimizin 5. Kongre gerçeğinin bunun kanıtı olduğunu ilan etti. Bu temelde Kürdistan devriminin insanlığı ilgilendirme ve etkilme gücünü ve derin enternasyonalist içeriğini yeniden vurguladı.

PKK 5. Kongresi, insan ve toplum yaşamında ideolojinin büyük önemine dikkat çekerek, emperyalizmin insanı ideolojisizleştirme çabalarının ve Sovyet sosyalizminin dogmatik ve kaba materyalist yaklaşımlarının toplumları kolay yönetme isteminden kaynaklandığını ve insanlık için büyük bir tehlike oluşturduğunu belirledi. Bu temelde “sosyalizmin ilkel ve vahşi dönemi” olarak ifade ettiği Sovyet sosyalizminin bir tür sapma olduğunu vurgulayarak, PKK'nin sosyalizme bilimsel ve yaratıcı yaklaştığı, en geri durumda olan Kürdistan toplumunda, dünyadaki bu kadar aleyhte gelişmeye rağmen, yaratılan büyük devrimci başkaldırının bu yaklaşımın sonucu olduğu gerçeğini tespit etti.

Partimizin 5. Kongresi, partide bir yenilenme ve reform kongresi oldu. Yirmi yıllık mücadele ile birlikte sağlanan büyük ideolojik, politik ve örgütsel gelişme temelinde ve dünyada yaşanan değişiklik de dikkate alınarak “Parti Programı” yeniden gözden geçirildi ve belli bir kısmı değiştirilerek yenilendi. Yine küçük bir grupken toplanan Parti Kuruluş Kongresi'nde kabul edilen, oldukça dar ve genel hükümlü olan “Parti Tüzüğü” yerine, bugünkü büyümsü ve önderleşmiş partinin üyelik gerçeğini, örgüt yapısı ve işleyişini ifade eden yeni bir tüzük hazırlanıp kabul edildi. 5. Kongremizin ortaya çıkardığı yeni “Parti Programı ve Tüzüğü”, partimizin bilimsel ve yaratıcı sosyalist anlayışının sistemleştirildiği, dünya ve Kürdistan'daki durumla insanlığın geleceğinin bu anlayış temelinde değerlendirildiği, dünyadaki sosyalist örgüt pratiklerini esasta aşan ve her türlü küçük-burjuva eğilimi

açığa çıkarıp tecrit eden örgüt çizgisi ve gerçeğinin yazılı ifade edildiği belgeler oldu.

Türk özel savaş yönetiminin 1994 yılında “kesin bitireceğiz” planıyla yürüttüğü çok kapsamlı ve vahşi saldırılar sonrasında toplanan Parti 5. Kongremiz, bütün vahşiliğine rağmen TC'nin topyekün özel savaşının başarısız olduğunu, savaşı sürdürmede artık son sınıra geldiğini, yaşadığı ekonomik ve siyasi iflas koşullarında artık ciddi biçimde zorlandığını iç ve dış kamuoyuna gösterdi. Bu gerçeği tespit eden ve dört yıllık savaş pratiğini değerlendiren kongre, bundan sonra TC'nin kendini yaşatmak için çırpınacağını, savaşın Kürdistan'da her şeye hükmeden gerçek olduğunu, ulusal kurtuluş savaşımızın artık zaferi yaratma sürecine girdiğini ve Kürdistan tarihinde ilk defa kazanma koşullarının aynı anda ve bir arada olduğunu belirledi. Kuzeybatı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelemizi bütün Kürdistan'ı etkisi altına alan ve Kürdistan ulusal sorununu yönlendiren önder bir mücadele olarak tespit eden 5. Kongremiz, Güney Kürdistan'daki mevcut gelişmenin bu mücadelenin doğrudan etkisiyle ve bir uzantısı olarak ortaya çıktığını, bu gelişmeyi emperyalizm, sömürgecilik ve gericiliğin hizmetine koşturarak, tasfiye etmek isteyen güçlere karşı aktif mücadele edileceğini ve özgün yöntemlerle Güney Kürdistan devriminin daha da derinleştirilip ileri götürüleceğini vurguladı.

Parti 5. Kongremiz, geçen dört yılın büyük mücahadesini ve yaşanan devrimci pratiği eyalet eyalet ele alarak, adeta didik didik edercesine inceledi; devrimci ve geliştirici olanla hatalı ve engelle-

yici olanı birbirinden iyice ayırt etti. Bu konuda, çok kapsamlı bir değerlendirme biçiminde sunulan “Genel Başkanlık Raporu” ile birlikte her eyaletin ve çalışma alanının raporunu da ayrı ayrı ele alıp değerlendirdi. Geçen dört yılda yaşanan politik, örgütsel ve askeri gelişmeleri Kürdistan tarihinin eşi bulunmayan gelişmeleri olarak selamlayan 5. Kongremiz, bu temelde gerilla savaşının Kürdistan'ın her tarafına oturtulduğunu ve sağlam bir gerilla ordulaşmasına ulaşıldığını, halk serhildanlarının Kürdistan'ın her tarafında sömürgeci düşmanın yüreğine korku saldırdığını, bu mücadele ile Kürdistan'ı bölen sınırların ruhta, düşüncede ve çizgide yok edildiğini, bu mücadelenin yaratıcısı ve yöneticisi olan partimizin Kürdistan ulusal kurultuşundaki önderliğinin kesinleştiğini ve geçen dört yılda yaşanan ve görkemli gelişmeler temelinde savaşan bir halk ve devrimci bir ulus gerçeğine ulaşıldığının altını çizdi.

PKK önderlik çizgisinde doğru yürümek, böyle başarılarla ve devrimci kazanımlara yol açarken, önderlik çizgisine tam katılmama, doğru yürümeye ve onu sağa-sola sapıtma tutumlarının da ağır kayıplara yol açtığını ve yenilgi nedeni olduğunu vurgulayan 5. Kongremiz, geçen dört yıllık dönemde erken iktidar olma anlayışının bir hastalık gibi parti bünyesine bulaştığını, orta sınıftan kaynaklanan bu anlayışın artan olanaklar üzerine konarak kendini egemen kılmak istediğini ve buna meydan verilme-yince de ya intihara, ya da düşmanla açık işbirliğine yöneldiğini belirledi. Bununla birlikte, parti ve mücahadeleye her türlü fanatik, lafazan ve ağavari yaklaşımın geçen dönemde yaygınca yaşandığını somut pratikleri irdeleme temelinde ortaya koyarak bu anlayış ve tutumların parti öncülüğünü aşındırdığını ve partileşmeyi engellediğini, yine ordulaşamamızın temel nedeni olduğunu ve halk serhildanlarının yeterince değerlendirilememesine yol açtığını tespit etti. Her alandaki parti pratiğini irdeleyerek,

“Bütün halkımızı 5. Kongremizin aydınlatıcı ve birleştirici gerçeğinde kendini eğitmeye, kitle birliklerinde örgütlenip birleşmeye ve ulusal devrimci başkaldırımımıza tüm gücüyle katılarak, sömürgeci düşman egemenliğini yıkıp kendi halk iktidarını adım adım inşa etmeye çağırıyoruz.”

ruhta ve düşüncede en gizli eğilim halinde olanından en açığa çıkanına kadar bu tür parti ve mücadele karşıtı anlayış, tutum ve ruh hallerini ortaya çıkaran ve bunların hepsini ezici bir biçimde mahkum eden Parti 5. Kongremiz, önümüzdeki bir yılda yaygın ve aktif bir tarzda sürdürülmek üzere temel partileşme hamlesi başlattı.

PKK 5. Kongresi, böyle bir irdeleme temelinde gelişen büyük bir yargılama ve adalet kongresi oldu. Parti pratiği üzerinde yaptığı kapsamlı tartışma sürecinde pratikte ortaya çıkan her türlü yanlış ve hatalı tutum ve suç teşkil eden durumu açığa çıkarıp bunların sahiplerini büyük bir sabır ve özenle belirlemeye çalıştı. Geliştirdiği kapsamlı eleştiri-özeleştir platformunda bunların çok büyük bir kısmını yargılayıp mahkum ederken, açık suç teşkil eden halleri de mahkemede yargılayıp cezalandırdı. Böylece başarının sahibi olanla kayba yol açanı ayırdığı gibi, her türlü hata, yetersizlik ve suç da kendi çerçevesinde yargılayarak adaleti gerçekleştirdi. Bu temelde, geçen mücadele sürecinde yaşanan bazı hatalı cezalandırma olaylarını tespit ederek mağdurlara itibarlarını iade ettiği gibi, halka karşı da görülen yanlış tutumları açığa çıkarıp şiddetle mahkum ederek, böyle tutum sahiplerinin de hesap vermesini kararlaştırdı.

“Halk İktidarlaşması Kongresi” şiarıyla toplanan ve çalışan Parti 5. Kongremiz, geçmiş ayrıntılı irdeleyip yargıladığı gibi, aldığı çok kapsamlı kararlarla Kürdistan devriminin ve halkının geleceğini de çizdi. Devrimimizin ve halkımızın üzerinde belirleyici etkisi olan partimizin öncülüğünü geliştir-

mek, parti içi eğitimi ve yaşamı düzeltip geliştirerek, partimizi önderlik görevini eksiksiz yapacak hale getirmek için çok çeşitli tedbiri ve çalışmayı planlayıp kararlaştırdı. Önümüzdeki dönemin büyük savaş dönemi olacağı ve savaşın da orduyla yapılacağı gerçeğine dikkat çekerek, önümüzdeki süreçte gerillayla birlikte yarı düzenli birlikleri de içeren bir ulusal ordunun kurulmasını, ordulaşmamızı engelleyen ve zayıflatan her türlü askerlik dışı anlayışın kesin aşılacak, ordu yaşamında tam askeri disiplini ulaşılmasını, parti ve halk olarak geleceğimizin tek dönemsel güvencesi olarak belirledi. Geçen dönemde olduğu gibi önümüzdeki dönemde de halkımız için tek varlık ve yaşam aracının devrimci savaş olacağı gerçeğini çok net bir biçimde ifade eden Parti 5. Kongremiz, partimizin devrimci savaş çizgisini doğru ve başarılı uygulamanın tedbirlerini, dönemin doğru savaş taktiklerini belirledi ve bu temelde kapsamlı bir savaş planı ortaya çıkardı. Savaş Türk sömürgecilerinin çıkarıp sürdürdüğü ve vahşet uygulamasında hiçbir sınır tanımadığı gerçeğini bir kez daha vurgulayan kongremiz, son gücünü de kullanan Türk sömürgeci özel savaşına karşı devrimci savaşın zafer çizgisinde sürdürüleceğini, TC savaşta ısrar ettikçe devrimin zaferinin savaşla yaratılacağını, ancak siyasal dialoga da her zaman açık olunacağını kararlaştırarak, Parti Genel Başkanlığı'nı ve Merkez Komitesi'ni bu tür siyasal çözüm arayışları için yetkili ve görevli kıldı. Parti ve orduda merkezileşmeyi yaratarak uygun alanlarda halk iktidar organlarını oluşturmayı karar altına alan 5. Kongremiz yerel, bölgesel ve eyaletler düzeyinde halk meclislerinin ve yönetimlerinin inşaa edilmesini ve ulusal kurultuş mücahadesinin bu temelde yürütülmesini, önümüzdeki süreçte Kürdistan Ulusal Meclisi'nin toplanmasını ve devrim hükümetinin ilan edilmesini, halk yaşamı ve ulusal kurtuluş mücadelesi alanlarında yürütülen bütün çalışmalarını merkezileştirerek, demokratik bir halk yö-

görüldü. Ortadoğu'da ve dünyada ilerici, demokratik güçlerle kurulan ilişki düzeyi değerlendirilerek, tüm dünyada sosyalist, demokrat, çevreci, özgürlükçü ve eşitlikçi hareketlerle ilişki ve dayanışmanın daha da geliştirilmesi, bu nitelikte uluslararası kuruluşlara katılınması ve bir devrimci-sosyalist enternasyonalin geliştirilmesi için çalışılması karar altına alındı.

Tarihi zindan direnişçiliğinin selamlanıp, cezaevlerindeki mevcut durumun değerlendirildiği ve sayıları binleri bulan kahraman şehitlerimizin mücahadelemizdeki önder yerlerinin bir kez daha teyid edildiği Parti 5. Kongremiz, oybirliğiyle kabul edilen Parti Tüzüğü'ne uygun olarak yapılan Parti Genel Başkanlığı, Merkez Komitesi ve Merkez Disiplin Kurulu seçimleriyle, başarı ve zafer kazanma andıyla sonuçlandı.

Parti 5. Kongresi, yirmi günlük yoğun çalışmayla parti içindeki her türlü hatalı ve yetmez anlayış, tutum ve tarzı açığa çıkarıp ezici bir biçimde mahkum ederek, partide yeni bir düzeltme hareketi ve yeni bir partileşme hamlesi başlattı. Bu, bütün parti kadro ve çalışanları için mutlaka yerine getirilmesi gereken bir emir, bir devrimci çağrıdır. Biz de, tüm parti militan ve çalışanlarını, partimizin 5. Kongre gerçeğinde kendini yenileyip düzeltmeye ve önderlik çizgisinde devrimci pratiğin üzerine yürümeye çağırıyoruz.

Parti 5. Kongresi, gerçek bir yargılama ve adalet kongresi olarak geçen dönemin bütün olumsuzluklarını mahkum edip hatalarını düzelttiği gibi, halkımızın zafer çizgisinde savaşmasının ve iktidarlaşmasının önünü açarak, önümüzdeki dönemin halk iktidarlaşması dönemi olduğunu ilan etti. Bu, ülkemizde yaşayan ve dünyanın her tarafına savrulmuş olan halkımız için, düşmanı yenme ve demokratik iktidarını kurma çağrısıdır. Biz de, dünyanın her tarafında yaşayan bütün halkımızı 5. Kongremizin aydınlatıcı ve birleştirici gerçeğinde kendini eğitmeye, kitle birliklerinde örgütlenip birleşmeye ve ulusal devrimci başkaldırımımıza tüm gücüyle katılarak, sömürgeci düşman egemenliğini yıkıp kendi halk iktidarını adım adım inşa etmeye çağırıyoruz. Ayrıca Kürdistan'da yürütülen özel savaştan en çok zarar gören kardeş Türkiye halkını da artık bu gerçeği görmeye ve bu imha savaşına destek vermemeye, faşist-sömürgeci egemen sınıfın yalan ve demagojilerine aldanmamaya, partimizin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücahadesinin en az Kürt halkı kadar kendisinin de özgürlük ve kurtuluş mücahadesi olduğu gerçeğini kavramaya ve Kürdistan halkıyla omuz omuza faşist rejime karşı mücadele etmeye çağırıyoruz!

PKK 5. Kongresi, yaptığı kapsamlı değerlendirmelerle Türk sömürgeciliğinin ardındaki destekçi gücü açığa çıkardı ve emperyalist gericiliğin suçlu konumunu ortaya koydu. Bu durum, emperyalist gericilik için açık bir uyarı, demokratik kamuoyu içinse somut bir görev çağrısıdır. Biz de, dünyanın tüm politik güçlerini, Türk sömürgeciliği gibi soykırımcı bir gücün destekçisi olmaktan vazgeçmeye ve ondan uzak durmaya, kendine demokrat diyen herkesi ise kendini kanıtlamış olan Kürdistan ulusal gerçeğini ve gücünü tanımaya çağırıyoruz!

- Yenilmez PKK önderlik tarzını esas alalım, 5. Kongremizin başlattığı Mezopotamya'yı insanlık adına yeniden fethetme yürüyüşümüzün fırtına militanları olalım!
- Zafer, PKK 5. Kongre gerçeğine sahip çıkan halkımızın olacaktır!
- Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği, emperyalizm ve gericilik!
- Yaşasın Partimizin 5. Zafer Kongresi!

BAŞKAN APO'DAN AYDINLARA PERSPEKTİFLER-III

Yeni bir insanı yaratmak edebiyatın temel sorunudur

Erkek için var olmak bir kadın için büyük ayıptır

Başkan APO: K. sen nasılsın? Sen de çok şey gördün, ne diyebilirsin?

K.: Evet, ben de çok şey gördüm. Her şeyden önce bizi misafir ettiğiniz için size teşekkür ederim. Ben biraz eski dönemlere değinip, oradan günümüze Kürt kadınının durumu üzerine konuşmak istiyorum.

B.A.: İyi olur.

K.: Büyük bir Kürt şairi vardı, ismi Nali'ydi. Bu şair 150 yıl önce Güney Kürdistan'da yaşamaktaydı. Daha sonra İstanbul'a gitmişti. Nali kadınlardan söz ederken, onları **"habibe"** (sevgili) diye niteliyordu. Ben altı ay Nali'nin şiirleri içerisinde habibenin kim olduğunu öğrenmek için çalıştım. Habibe kimdir? Habibenin kim olduğunu öğrenmem gerekir diye düşündüm. Nali, habibeden

filan gencindi. Bunda düşkünlük var. Habibe için bunları belirtebilirim. Habibe, zafer hareketinin içinde yer almalıdır, halk için var olmalıdır. Habibenin özgür ve büyük bir ruh olması gerekir. Fakat mevcut durumda en büyük habibe başkasının olan habibedir. Bunu değiştirmemiz gerekir. Habibeleri bu durumdan kurtarmak en büyük amaçlarımızdandır.

K.: Elbette, biraz kurtulmuş sayılabilir.

B.A.: Kurtulmuşlar; bu benim en büyük amaçlarımdan birisidir. Kadınların yaşamında neyi gördüm? Daha kendini tanımadan, **"bu benim, şöyle senin, şöyle onun"** yaklaşımları var. Böyle olmaz! **"Bu kadar ülkenindir"** diyeceksin. Bu kadar mülk, bu kadar ruh özgürlüğünüz için yaratılmıştır. Bu büyük bir çalışmadır.

ilişkin bir şey söylemek gerekirse; üzerinde çok şiir yazılmış, destan yazılmış, hatta Mem û Zin de böyle yazılmış. İçinde toplumsallık ve özgür-

değil mi, kötü mü iyi mi? Çoğu zaman korkuyorlar. Bunlara **"kendinizi şöyle koruyun"** diyorum. Çünkü düşürülmüşler birer sorundurlar, doğru bir

çalışmalarını daha da artırma imkanını bulsaydım, hem askeri, hem siyasi olarak erkeklerden bin defa daha güçlenirdi. Zaten bunu anladıktan

da güçlü yürüteceğiz. Bu sadece bir parti çalışması için değil, gerilla çalışması, ulusal çalışma için de geçerlidir. Bunlar bütün Kürt kadınları-

"Kürtlerin düşmanı kimdir? Şimdi ortaya çıktı. Kürtlerin dostu kimdir? Bu da belli oldu. Kimin dostumuz olduğu da belli oldu. Bu 'aydın' Kürtler de kendilerini netleştirsınler. Ne için, hangi temel üzerinde varlar? Ne yapıyorlar? Kendilerini, ailelerini ve birkaç kuruş parayı görmüşler. Bunların etrafında bir dolap beygiri gibi dönüyorlar. Onların yaptığı Kürtlük de küçük yaşam, küçük insanlar içindir."

lük var ama yine de çok dardır. Gerçekten de kadın bireysel ve kendinden başka bir şey görmeyen bir durumdadır.

Kürt kadınına bakıyoruz; erkeğinden, çocuklarından ve varsa biraz malı-mülkünden başka hiçbir şeyi kabul etmiyor. Bu ruh ölü bir ruhtur. Ulusal ruh, özgürlük ruhu değildir. Buradaki çalışmalarımızda bunu gördüğümüzü sanıyorum. Kürdistan kadını ve ailesi konusundaki çalışmalara

yaşamın sahibi değildiler. Bunlar önemli noktalar.

Edebiyat da bu silahları alabilir diyorum. Güzel bir yaşam nedir? Kadın yaşam demektir. Zaten Kürtçe'de kadına verilen isim de **"yaşam"**dır. Ama şimdi bakıyoruz; ölmüş, kokuşmuş, düşmüş bir vaziyettedir. Buna rağmen **"yaşam"** gibi isimler yakıştırılmıştır. Fakat böyle olmaz, kadını gerçekten adı gibi yaşam haline getirmek

sonra kadınlara daha fazla ağırlık vermeye başladım. Ama şimdi gördüğümüz gibi, belki fiziki olarak fazla değil, ama direniş konusunda erkeklerden yüz kişi kaçmışsa, kadınlardan ya birkaç kişi kaçmış ya da kaçmamışlardır. Kadınlar yüzde biri geçmez. Dolayısıyla erkek daha kaçırdır ve daha fazla sorunludur. Burada bir ispat var. Kadının üzerinde ağırlıklı durursan sonuç alabilirsin, askeri sonuçlara da varabilirsin. Öte yandan yaşam konusunda da fedakarlık ve cesaret kadınlarda daha fazla ortaya çıkıyor. Tabii biz de bunları gördük ve üzerinde durduk. Yani bundan sonra siz de üzerinde durabilirsiniz. Yine Kürt erkeği üzerinde de gerçekçi durun, büyük eleştiriler yapın. Kürt erkeğinde ölümlünüz var, zaten kendi kendilerini de öldürmüşler, sizi de öldürüyorlar.

K.: Evet, öyledir.

B.A.: Erkek öldürme işini yapıyor. Kürt erkeği erkek değildir. Bir anlamda kadından daha fazla kadındır. Kendini şeklen ve cinsin erkek sayıyor. Elinde cinsellikten başka hiçbir şey kalmamıştır. Erkeklik cinsellik değildir. Kabul görmesi gereken erkeklik biraz yiğitlik, biraz insanlıktır; biraz siyasal ve toplumsal olmak demektir. Ama erkek yapısında bunlar kalmamış, tükenmiştir. Bunun için de Kürt erkeğinin yaratılışı üzerinde durun. Her zaman hepimize söylediğim gibi, hazır erkek istemeyin. Mesela ben yıllardır bu işlerle uğraşıyorum. Hiçbir zaman hazır kadın aramadım. Onları düzeltmeye, doğruların yoluna koymaya çalıştım ve kazandım. Bu konuda mücadele verdim ve özgürlüğü yakaladım. Siz de böyle yapın. **"Ey erkek, senin bu kadar eksikliğın var, bu noktada düşkünlüğün var, kötülüğün var, şöylesin, böylesin"** deyip üzerine gidin ki, erkekten de şerefli bir insan ortaya çıksın. Bu olmazsa, sizi de öldürecek. Edebiyatın en önemli sorunu budur.

Bu konu üzerinde gerçekten de ciddiyetle durun. Ben burada biraz temelini oluşturdum. Parti içerisinde doğruları yakaladığımız gibi, bunu daha

na, hatta bütün Kürt toplumuna gereklidir. Bu kadar şehit kanı üzerinde bir temel alındı. Kendilerini yakan Kürt kızlarının eylemleri çok önemlidir.

Sizler insanlığın, başarının bayrağı olun. Bu, aydınlardan, hepimizin isteniyor. Geniş bir temel atılmıştır. Bundan yararlanırsanız size ölüm yoktur. Ölümsüzlük sizin için yeterlidir. Evet başka ne diyebilirsiniz?

K.: Biz Avrupa'da yaşadığımız halde, düşüncede, ruhta burayı yaşıyoruz. Birbirimizin yardımına muhtacız, birbirimiz olmadan yaşayamayız. Ve size başarılar diliyorum.

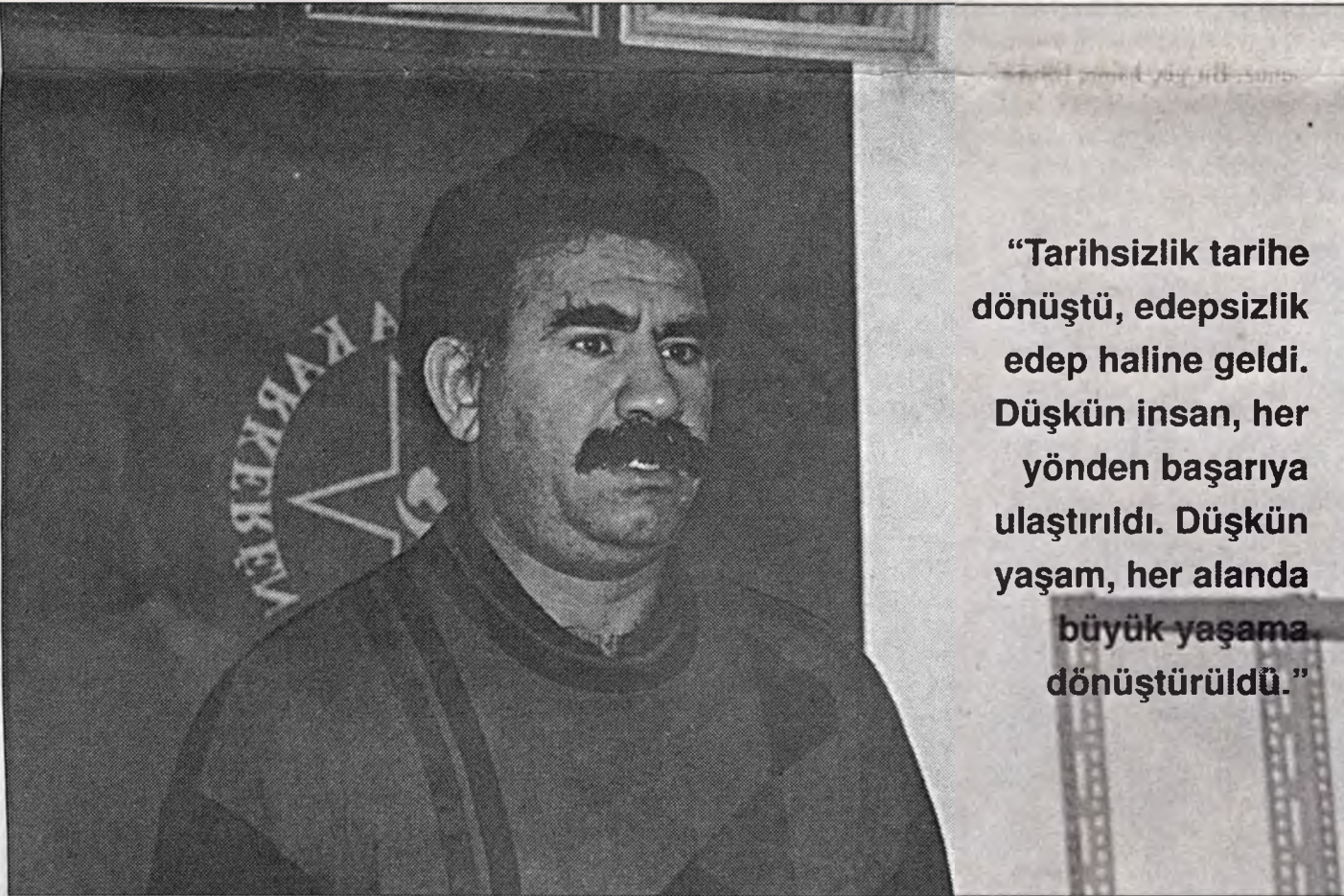
B.A.: Kürt kadınının yarattığı bir dönemde, Kürt tarihinin, Kürt insanının, Kürt yaşamının yeniden yaratıldığını gördün. Bunlar üzerinde yoğun çalışmalarımız var. Kürt edebiyatını yeniden yarattık. Büyük bir temel oluşturulmuştur. Eskiden **"hoşgeldin, böyle geldin, şöyle gittin"** deniliyordu. Biz ise **"bu başarılar üzerinde hoşgeldin, yeni yaşam üzerinde hoşgeldin"** diyoruz. Size vereceğimiz en büyük değer böyle olur. Yani, rahat yaşam sunularak veya başka tutumlara girerek insana büyük saygı gösterilemez. Halkı görmek en büyük saygıdır. Bu yaşamı gördün, Kürt kadınına gördün, kızlarını gördün. İnsanın çarpıcılığı budur, şerefi budur, başarısı budur. İnanıyorum ki, bu senin için de büyük bir güç, cesaret kaynağı olmuştur. Bu yeni yaşamı. Bundan sonra çalışmalarını daha da büyütürsün ve başarılar elde edebilirsin ve sana da başarılar diliyorum.

K.: Teşekkürler.

B.A.: Evet M., sen ne söylemek istiyorsun, neler gördün? Ne aldın? Bundan sonra ne yapabilirsiniz?

"Yeni bir ruhla yazarlığa döneceğiz"

M.: Sayın Başkanım, ülkemizin bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları, bu birkaç gün içerisinde burada ve şu anda da gördüklerimiz, tamamıyla farklı ve nadir şeylerdir. Popüler sözlerle söylemek gerekirse, burada her şey tarihidir. Neden tarihidir?

"Tarihsizlik tarihe dönüştü, edepsizlik edep haline geldi. Düşkün insan, her yönden başarıya ulaştırıldı. Düşkün yaşam, her alanda büyük yaşama dönüştürüldü."

bahsederken, dış görünüşünden bahsediyor. Fakat bu ruhsuzdur. Bundan sonra gördüm ki, habibe diye bir şey yok. O isimsiz bir askerdir; ama Nali büyüktür. Nali, habibenin vasisiyi Nali oldu. Habibe olmasaydı, Nali, Nali olmazdı. Çok araştırdım ve habibe olmak istemedim. Hiçbir Kürt kadını habibe olmamalı.

B.A.: Erkekler için hep var oldunuz. Onları arkadan takip ettiniz; bu büyük bir ayıptır.

K.: Evet bu büyük bir ayıptır.

B.A.: Ama siz şimdi, erkeklerle birlikte eğitim görüyorsunuz, beraber savaşıyorsunuz, silah kaldırıyorsunuz. Eskiden habibe filanesindi, filan şahsındı, filan ağanıdı,

K.: Bundan 25-30 yıl önce Güney Kürdistan'da bir grup şair ortaya çıktı. Bunlar Kürdistan'a bir hayal gözüyle, tıpkı bir habibe gibi baktılar. O dönemde habibenin kim olduğunu öğrenemedim. Fakat bugün habibenin kim olduğunu biliyorum. Onu sizde görüyorum. Habibe kendi iradesini partiye teslim eden kişidir. Niye vardır; yaşamda rolü nedir? Habibe, aynı zamanda kişiliğinin ne olduğunu bilendir.

B.A.: Gerek Ortadoğu'da, gerekse de Kürdistan'da olsun edebiyat genellikle kadının etrafında toplanır veya kadın üzerinde yapılır. Burada çok düşkün bir edebiyat geliştirilmiştir. Bir noktayı iyi anlamak gerekiyor. Edebiyatta kadına

rimızda yapacağımız ilk şey bu hastalığı deşifre etmek ve olumlu yönde bir çözüme gitmektir. Neden? Çünkü bu büyük bir hastalıktır. Eğer Kürt kadını üzerindeki bu bakış açısını aşmazsa, yapısını tek başına değiştiremez. Kadının bu duruma düşmesinin nedeni düşmandır. Düşman, bütün düşkünlüklerin sebebidir.

Evet, gördüğün gibi kadının bakış açısı dardır. Konuşamaz durumdadır, ruhsuzdur ve bu durumuyla da çok çirkindir. Moralinizi bozmak istemem ama bazıları bana **"önderlikle kadın arasındaki ilişki nedir"** diye soruyorlar. Kendim de bunu kabul ediyorum. Sevilir mi sevilmez mi, çirkin mi değil mi, güzel mi

gerekir. Kadın gerçekten kadının olmalıdır.

K.: Evet, böyle olmalıdır.

Eski Kürt erkeğinde kadının ölümü var

B.A.: Kadın üzerinde olduğumuz kadar, erkek üzerinde de duruyoruz. Kürt erkeği, kadına daha fazla bağlıdır. Bu noktayı biliyoruz. Kürt kadınının durumunun bir anlamda erkeğin durumundan daha iyi olduğuna inanıyorum. Bu noktayı da açmak gerekiyor. Kürt kadınlarının içinden yiğitlik, yurtseverlik daha erken ve daha güçlü çıkar. Bu, erkeklerin içinden fazla çıkmıyor. Eğer kadınlar üzerinde

Her yerde ve zamanda **“tarihi”** kelimesi kullanıldığı için söylemiyorum; bugüne kadar burada yaratılanlar, daha önce ülkemizde olmadıkları için tarihidir. Ne ülkemizin tarihçileri bugüne

“Aydın köreltir mi? Hayır! Aydınlatır, yaşamın önünü açar. Fakat bizimkiler aydınlık adına yaşamla oynuyorlar. Yani halktan uzak düşmüşler ve sonuna kadar karanlığa batırmışlar. Bu aldatmayı, bu oyunu değiştirmek gerekir. Yazıktır, bu yaptıklarıyla bizim yarattığımız yaşamın da önünü tıkamaya yol açıyorlar. Buna müsaade etmemek gerekir.”

kadar halkımızın yaşamında ve geçen tarihinde böyle bir şeyin olduğunu söyleyebiliyorlar ve ne de biz böyle bir şeyin yaratıldığını söyleyebiliriz. Yaşımız 47 oldu ve diğer parçaları bildiğimiz halde böyle bir şeyin yaratıldığını söyleyemeyiz. Hatta böyle bir şeyi kitaplarda bile okumadık. Bilimlerde bile bu özelliklere sahip bir şeyi göremedik. İşte bu anlamda tarihidir, bu anlamda farklıdır. Hatta burada gördüğümüz, Parti Önderliği'nin yolunda ahlak, disiplin, terbiye ve yeni bir kişilik kazanan arkadaşlar da kendi anne ve babalarından çok farklıdır diyebiliriz. Burada yeni insanlar yaratılıyor.

Çok büyük bir içtenlikle ve inançla söylenebilir ki, burası bir laboratuvar gibidir. Bu laboratuvar Kürdün sorunu, Kürdün hastalığı, Kürdün yarası, Kürdün problemi çok iyi teşhis ve tahlil ediliyor. Sadece teşhis ve tahlilini değil, tedavisini de, tedavisinin metod ve yöntemini de görmek mümkündür. Bu birkaç gün içerisinde birtakım gerçekleri görebildik. Önderlik gerçeğini yakından tanıyabildik. Partinin savaşçı ve gerilla yapısını yakından tanıdık. Burada, yeni bir toplumun ve sosyolojinin temellerinin nasıl atıldığını yakından gördük. Biraz da halk arasında gezdik. Şehitlerin anne ve babalarını gördük. Köy ve kasabalarımızı gördük. Toplumun nasıl güçlü, genişliğine ve derinliğine değiştiğini, (gerçi aydın ağır bir kelimedir) kendi gerçekliğimizi de gördük. Yaşadığımız gafleti ve içinde bulunduğumuz dipsiz kuyuyu daha yakından gördük ve tanıdık. Biz aydınların problemlerinin ve sorunlarının ne olduğunun farkına vardık. Herkesin ben merkezliyetçiliğini ve bireyselliğini gördük.

Yeni devrim gerçekliğinden uzak olduğumuzun farkına vardık. Devrimle aramıza büyük bir mesafe girmiştir. Eğer bu uzaklık-mesafe ortadan kalkmazsa, bu devrim ile aydınların düşüncesi arasında bağlantı kurulamazsa, devrim

gerçekliği ve devrim önderliği görülemezse, aydınların çalışması ve niteliği ister tarih, isterse edebiyat vb. olsun hepsi isabetsiz olur. Bu durumda aydın kaldırmayı gereken yükü kaldıramaz ve oynaması gereken rolü oynayamaz. Her aydının bu devrime yakın olması gerekir. Kalbi devrimin kalbiyle beraber atmalıdır. Bu önderlikten uzak olmaması gerekir.

Şunu söyleyebilirim ki: Yeni bir heyecanla, daha güçlü bir ruhla, yurtseverlikle ve sorumlulukla yazarlığa daha güçlü dönebiliriz. Bu temeller üzerinde çalışacağız ki, yeni bir ekolün temelini atabilelim. Öyle bir ekol ki, devrimle iç içe büyüyecek, devrime uzak olmayacak, devrimin hizmetinde ve korumasında olacak. İnaniyorum ki, üzerinde durduğumuz en önemli işlerden birisi de budur. Bunun için bütün imkanlarımızı seferber edip, uygulamaya sokacağız ve yerine getireceğiz.

Yeni insan ve yaşam için çalışmayan aydın değildir

B.A.: Evet, sen de önemli birtakım şeyler almışsın. Partiden, halktan, önderlikten alınamayacakları almışsın. İçinde bulunduğunuz yaşamın bazı özellikleri var. Buna İsveç ekolü deniliyor. Keşke İsveç ekolü, Kürdistan'a hizmette bulunsaydı. Daha birçok aydınlar var. Bunların Kürdistan için aydın olmalarını istedik. Orada birçok yazar ortaya çıktı. O yazarların Kürt edebiyatına, Kürt sanatına hizmet etmelerini, Kürdistan devriminin hizmetine girmelerini istedik. Burada aldıkları onlara iyi kavrattırsan, ulaşırsan, devrime geleceklere inaniyorum. Ya iflas ederler ya da dürüst olurlar. Avrupa'daki aydınlar ya burada ortaya çıkarılan gerçeklere, Kürt edebiyatı ve sanatı için ortaya çıkan Kürt ruhuna ulaşırlar, büyürler, ya da sahtekar olup kendi kendilerini kandırırlar ve iflasa giderler. Bunun dışında onlara hiçbir yol kalmaz.

Bunu görüyorsunuz. Temsilini yapıp yürümelisiniz. İnaniyorum ki bunlar bizi de büyük gerçeklere ulaştırır. Ülkemizde, gerçeklerden, sanat ve edebiyattan uzak olan biri Kürtlük adına ancak kendi kendisini kandırır ama başka kimseyi kandıramaz. Ucuz bir yaşamın, soğuk ve ölü bir ruhun Kürdün ruhu olduğunu söyleyemezsin. Ağzına birkaç Kürtçe kelimeyi almakla ve birkaç satır yazmakla Kürtlük adına konuşamazsın. Kendini bu yalan durumundan kurtarmak lazım.

Dediğim gibi edep, yeni Kürt ruhunun yaratılması içindir. İyilik ve güzellik temelinde halkımızın sanatı içindir. Ama bunlar çirkinliği, ülkeden kaçışı yüceltiyorlar. Büyük bir devrim var, fakat onlar bu devrime karşı çıkıyorlar. Yeni bir Kürt insanı yaratılıyor, yeni Kürt kadını yaratılıyor, fakat onlar bundan kaçıyorlar. Büyük Kürt sevgisi yaratılıyor, bundan da kaçıyorlar. Bunun yerine ucuz kadın sevgisine, ucuz yaşam sevgisine, Avrupa sevgisine gidiyorlar.

Bu, Kürdistan'a, Kürt insanına, kadınına düşmanlıktır.

Kendilerini bu durumdan kurtarmaları gerekiyor. Kendi ülkesiyle beraber olmayan birisi, dünyayla beraber olmaz; diğer halkların karşısında şerefli bir yaşamı temsil edemez. Aydınlarımız kendilerini bu ayıptan kurtarmalıdır. En büyük ayıp da bunu aydınlık adına, edebiyat adına yapıyorlar. Bu büyük bir yanılgıdır. Hatta yanılgı da değil, büyük bir ihanettir.

İnaniyorum ki, kendilerini dürüst kılabilirler. PKK'de çalışsınlar demiyoruz. Kürtlüğe hizmet etsinler de, bu isterse PKK aleyhinde olsun. Bu o kadar önemli değil. Ama Kürtlerin düşmanı kimdir? Şimdi ortaya çıktı. Kürtlerin dostu kimdir? Bu da belli oldu. Kimin dostumuz olduğu da belli oldu. Bu **“aydın”** Kürtler de kendilerini netleştirsinler. Ne için, hangi temel üzerinde varlar? Ne yapıyorlar? Kendilerini, ailelerini ve birkaç kuruş parayı görmüşler. Bunların etrafında bir dolap beygiri gibi dönüyorlar. Onların yaptığı Kürtlük de küçük yaşam, küçük insanlar içindir.

Kendinizi bu durumdan çıkarın! Kendinizi bundan kurtaramazsanız, büyük düşüncelere ve bilince ulaşamazsınız. Yurtsever bir yaşama geçemezsiniz. Burada yalancı konumda olmanızı istemiyoruz.

Bunun dışında büyük gelişmeler yarattık. Bu yaratılanlar değerlendirilip büyütülebilir. Üzerinde düşünün, yazın ve toplanın. Aydınların gücünü oluşturun. Tek kalmayınız. Tek tek kalırsanız zayıf olursunuz. Bir güç haline gelin ki sesiniz çıksın, kaleminizin etkisi olsun. Bunun için, maddi olarak, teknik olarak zayıfsınız. Size yardım da edebiliriz. Ama siz de bir şeylere sahip olun. Güç sahibi olun. Sorunlarınız varsa kaldırmalısınız. Kendinizi halka kabul ettirin. Kendinizi halka kabul ettiremezseniz, halkın içinde bir etkiye sahip olamazsınız. Tabii ki bu durumda kimse size değer vermez. Aydın da halk için, tarih için vardır. Aydınların görevi aydınlatmaktır. Aydın köreltir mi? Hayır! Aydınlatır, yaşamın önünü açar. Fakat bizimkiler aydınlık adına yaşamla oynuyorlar. Yani halktan uzak düşmüşler ve sonuna kadar karanlığa batırmışlar. Bu aldatmayı, bu oyunu değiştirmek gerekir. Yazıktır, bu yaptıklarıyla bizim yarattığımız yaşamın da önünü tıkamaya yol açıyorlar. Buna müsaade etmemek gerekir.

Başarısızlık namussuzluktur

Yine her zaman belirttiğim gibi, sonuna kadar bizi eleştirin. Eksikliklerimiz varsa söyleyin. Kendinizi Kürt ve Kürdistan gerçekliğine son derece bağlayın. Halk gerçekliğine bağlanın. Başka partilerden de olsanız, hatta partisiz bile olsanız, yine de birleşin. Halka ve zafere yerinde bağlanın. İnsan zafersiz, başarısız olamaz. Başarısızlık namussuzluktur. Halksız yaşam mümkün değildir. Bu dünyada bizden ulusalı olmayan başka halklar var mı? Bunun için söylüyorum, halklaşın ki bu dünyada size yaşam olanağı olabilsin. Böyle söyledim zaman, **“şöyle**

diktatörlüktür, şöyle herkesi bastırmacıdır” diyorlar. Hayır! İnsan halksız, toplumsuz olamaz. Toplumsuzluk insan-sızlıktır. Bir hayvan olmak gibidir. Kendisinin dışında kimseyi tanımaz.

Kendinizi bu durumdan tamamen kurtarın. Halk içinde çalışmalarımız olmaktadır. Kendinizi birer öncü haline getirin. Toplanın, amaçlarımızı açalım. İmkanlarımızı isteyin. Halka ulaşmaya çalışın. Bu kadar halk var, onlarla hiç toplantı yapmamışsınız. Toplantı yapın. Ben iki gün bile toplantısız tahammül edemiyorum. İnsan günlerce, yıl-

larca tek kalabilir mi? Halkı bırakmayın. Halk sizin için de bir güç kaynağıdır. Halkı ne kadar görürseniz, sorunlarına ve yaralarına o kadar ortak olun. Yine kendinizi ne kadar tanıtırarsanız, o kadar sorunları çözebilir, bilinç sahibi olabilirsiniz. Böylece bazı sorunları halledebilirsiniz. Yani size metod, çalışma tarzı ve pratik adımlar gereklidir.

Bundan sonra da inaniyorum ki sonunda siz de bir güç haline gelirsiniz. Nitekim ulusal kurtuluş hareketinde oluşan büyük devrimde sizin de yeriniz oluşmaktadır. Kendinizi buna layık görün. Burada gördükleriniz sizin için büyük bir kuvvettir. Size büyük bir heyecan vermelidir. Bu, yeni ve büyük bir ruhu size veriyor. Buna layık olun ve sonuna kadar yararlanmasını bilin. Yaratıcı olun ve bunu ülkeye taşıyın. İmkanlarınız yoksa bizden isteyin. Yeter ki yürüyün. Evet, başka ne diyebilirsiniz?

M.: Halkımız görevlerini yerine getiriyor; savaşçılarımız çok zor şartlar altında görevlerini yapıyorlar. Önderliğimiz çok değişik ve yaratıcı bir tarzda, dünyada bugüne kadar olmamış bir şekilde çalışmalarını ve görevlerini yapıp, gerekli ve önemli perspektifler veriyor. Biz önderliğin görüş ve isteklerini, kendimize bir emir gibi alıyoruz. Devrimin emirlerini, hak-hukukun emirleri gibi görüyoruz. Bu temelde ve bu ruhla geri döneceğiz.

Bin yıl sonrasının önderliği yaratılıyor

B.A.: Evet, tabii. Önderlik size hizmettir. Burada yanılgıya girmeyin. Önderlik sizin için çaredir, güçtür, hizmettir. Önderlik sizin üzerinizde kendinizi yükseltmez; buna tenezzül etmez. Önderliği doğru tanıyın. En çok da Kürtlüğü doğru tanıyın. Yani birçok kişi **“biz iyi, güzel Kürtleriz”** diyor. Ama gerçekte ise kendilerini rezil etmişler. Güzel Kürtlük başka bir şeydir. Yeni yaratılan Kürt insanını, Kürt yaşamını eğer göremezlerse bu önelere sorun

fotoğrafını çektim. Kürt toplumunun iç ve dış dünyasını gördüm. Önderliğin iç ve dış dünyasını gördüm. Ben hem dışın fotoğrafını çekmek istedim, hem de iç dünyanın, ruhun fotoğrafını çekmek istedim. Bundan dolayı da çantamı doldurmuşum. Çantamın içi hep notlarla, röportajlarla, fotoğraflarla, seslerle doludur. Bunun dışında da kafamda netleşen birçok şey var.

Arkadaşlar bunu uzun uzun açtılar. Gerçekten, halkın içinde olup da devrimden uzak olmak kabul edilmez. Fakat ben kendi adıma, geçmişte fazla olmazsa da, hep halkın arasında

olarak çıkar. Nefes bile almazlar; rezil olurlar. Bir an önce onlara ulaşın, yaratılan yeni yaşama çekin. Yaratılan yeni yiğitlik anlayışına gelsinler. İsmimi de anmaya gerek yok. Benim var olmam, yok olmam önemli değildir. Apo'yu filan bırakın. Bin yıldan bu yana ilk defa bin yıl sonrasının önderliği yaratılıyor. Kendimiz için

“İnsanların dışarısının ve içerisinin birçok fotoğrafını çektim. Kürt toplumunun iç ve dış dünyasını gördüm. Önderliğin iç ve dış dünyasını gördüm. Ben hem dışın fotoğrafını çekmek istedim, hem de iç dünyanın, ruhun fotoğrafını çekmek istedim.”

(A.T)

bunu doğru değerlendirelim.

Hepinize başarılar diliyoruz. İnaniyorum ki, dürüst hareket ederseniz, bu ziyaret yaşamınızda yeni bir başlangıç olacaktır. Ve içinde büyük gelişmeleri yaratacaktır. Akıllılığınıza, çalışmanıza bağlıdır. Böyle bir adımı da atın. Çünkü bununla yaşamı yakalayacak, bununla büyüyecek olan sizsiniz. Bu temelde sana da başarılar diliyorum. Evet, A. sen de çok şey aldın, gördün ve bundan sonra da güç yetirebilirsin.

“Çantamın içi not, röportaj, fotoğraf ve sesle doludur”

A.T: Önderlik sahasına geldiğimden bu yana, insanların dışarısının ve içerisinin birçok

çalışmadığımızı gözetebilirler.

Gördüğüm başka bir şey daha var: PKK içerisinde eleştirir ve özeleştirir kavramlarını derinliğine anlayabildim. Eleştirir-özeleştirir nedir? Bir kamçı gibi insanları devrime doğru sürükleyebildiğini, yıllardır üzerimizde bulunan pislik ve kokuşmuşluğun nasıl temizlendiğini görebildim. Önderliğin yeni bir insanı nasıl yaratmak istediğini, sabunla ve her şeyle yıkadığını, onu büyük bir enerjiyle, büyük bir inançla nasıl donattığını ve düşmana karşı savaşıştığını gördüm.

Hem halk arasında ve hem burada ulaştığım başka bir sonuç da, büyük mesafelerin alındığıdır. Halkın tümünün, hatta okuma-yazması olmayan köylülerin bile bu felsefeyi yakaladıklarını, anladığını

gördüm. Köylere kadar, her yaştan ve cinsten insanın, okuma-yazması olanın ve olmayanın herkesin bu seviyeye ulaştığını gördüm. Benim için bu çok büyük bir olaydır. Kısaca bunları belirtebilirim.

Ben önderliğimden memnun değilim

B.A.: Evet, A. senin de gördüğün gibi çok önemli ve büyük işler yapıyor. Kürtlükle, Kürt pedagojisiyle ilgilediğin için bunlar senin için de tamamen bir anahtar gibidir. Bundan sonra birçok olguyu birbirinden ayırın. Akıllı olan biri, bizden olmasını bilen biri, inanıyorum ki her şeyin üstesinden gelebilir; dolayısıyla çok büyük şeyler yapabilir. Kürtlerin yaşamında her zaman iflas etmişliği görüyorum. Bugünkü toplantının başında da söylediğim gibi sürdürülen mevcut yaşam oldukça çürük ve içi boştur. Kendilerini kandırıyorlar; yazıktır. Fakat önderlik, çürümüş bir yaşamı kendisi için bir yaşam şekli yapmak istemez. Önderlikten de beklenen bu olmalıdır. Buna karşı başarılı bir yaşamın nasıl yaratılabileceğini hepinizin gözleri önünde ispatladık. Tabii, doğrudur; sen de bunun içini gördün, dışını gördün. Gözlerinin önünde birçok şey netleşti. Kürt insanının yaratılışını, terbiyesini, birçok yönden binlerce yıldır var olan pisliğin nasıl temizlendiğini gördün. Hafifliğin, her yönden düşünülüşün ne kadar olduğunu gördün. Ve nasıl dirildiğini, burada önderliğin ve neşterinin, kılıcının, sorularının ne olduğunu gördün. Bunların halk içinde nasıl yürütüldüğünü gördün. Akıllı olursanız, bunlar sıradan gelişmeler değildir.

Bütün bunları sizin için istiyoruz. Kendinizi bir bütün

olarak verin. Yaşamınız elden gidiyor, buna karşı kendinizi kandırmayın. Bütün insanlar ve Kürdistan halkı için söylüyorum: Kendinizi büyük güç haline getirin ve büyük adımlar atın ki, sesiniz duyulsun. Kararlı ve güç sahibi olun. Neden sessiz gelip sessiz gidiyorsunuz; yoksul gelip yoksul gidiyorsunuz; boş gelip boş gidiyorsunuz; yaşamı tanımadan geldiniz, tanımadan gidiyorsunuz? Yazıktır size. Ben bu halimle bile kendimi bir şey saymıyorum. O kadar şey gördüğümüz ve yarattığımız halde, hala da bana hiçbir şey yapmadım gibi geliyor. Daha nasıl büyük yaratılır diyorum. Bazıları bana, “daha tatmin olmadın mı? O kadar çalışmak, imkan karşısında yeterli değil mi?” diyorlar. Kesinlikle razı değilim. Eğer razı olursan, zaten üretim durur. “Yeter, yükümü kaldırdım, kendimi büyüttüm” dersin, büyüyemezsin, hiçbir yere varamazsın. Ama ben kendi önderliğimden memnun değilim. Ben böyle yapıyorum. Siz daha yükselmemişsiniz, hakim olmamışsınız, yaratıcı değilsiniz. İmkan var; bunu değerlendirin. İnsanı yücelten çalışma tarzı, “düşünceni bir yere ulaştırabilmek için, daha çok çalış, daha çok imkan ol, daha çok yüksel”dir. Sizin için de bu tarz gereklidir ve temel bir metoddur.

Bazı küçük işler yapıp, “bize yeter” diyorsunuz. Ağzınıza biraz yemek giriyor, “bize yeter” diyorsunuz. Elinize küçük bir yaşam fırsatı geçiyor, “bize yeter” diyorsunuz. Rahatlıyorsunuz. Bu rahatlık üretkenliğinizi, düşünmenizi engelliyor. Bu nedenle tatmininiz büyük değil. Yani büyüklüğün yolunu, yöntemini, metodunu kendinizden uzak tutuyorsunuz. Çok çabuk do-

yuma ulaşıyorsunuz. Susamışsınız “susamadım”; açsınız “aç değilim”; bilmiyorsunuz “biliyorum”; yapamıyorsunuz, “yapıyorum”; sesiniz çıkmıyor “sesim çıkıyor” diyorsunuz. Kendinizi kandırıyorsunuz.

“Biz bu kadar yaptık” derserseniz, doğru değil. Çünkü hiçbir şeyi üretmediniz, mahvettiniz derim. Bu kendini kandırmaktır. İnsanlık adına bazı önemli şeyler yapmak istiyorsanız, bu noktalar üzerinde ciddi durmanız gerekiyor. Bu temelde üzerinde durmazsanız, yaptıklarınızın ve yazdıklarınızın bir değeri olmaz. Yazıktır. Madem bu konularda bu kadar yıl çaba harcamışsınız, o zaman bu çabalarınız boşa gitmesin. Kendi üzerinizde durun, kendinize güvenin. Her zaman söylüyorum, eğer insan kendi üzerinde durur ve yoğunlaşırsa, tek başına birkaç devrim yapabilir. Tarihe bakın: Birçok kişi büyük işlere tek başına başlamış, büyük doğrular, büyük insanlık üzerinde durmuşlar. Bunlar sonunda özgür insan olabilmişler. Para her şeyi yapamaz. Parayı yaratan insandır. Siyaseti, savaşı yaratan da insandır. Başlangıçta benim ne siyasetim, ne savaşımım, ne param, ne de malım-mülküm vardı. Hiçbir şeyim yoktu. Başlangıçta insan önemlidir. Eğer böyle bir insan olabilirsiniz, bu her şeye bedeldir. Yani başlangıçta mütevazı bir insan vardı, kendisini insan yerine koyan bir kişilik vardı. Kendisini doğru bir insan haline getiren bir kişilik vardı. Bir kuruş param bile yoktu. Hep borçluydum. Ama ben kendi kendime, “kendimi nasıl bir insan haline getirebilirim” diye sordum. Kendimi öyle bir insan haline getirmeliydim ki, önce ben kendimden razı olmalıyım.

“Ben insan oldum” diyebilirdim. Ben bu insanları yarattıktan sonra baktım ki, bütün bu kişiler gerçek bir insan haline, asker haline, savaş haline gelmişler. Bu büyük bir isptattır.

Kendini yaratırsan, dürüst bir hale getirirsen, sonrasında her şey kendiliğinden olur. Bu, sizin için de en büyük güç olmalıdır. Biz bu gücü size verdik. Umarım bundan iyi yararlanabilirsiniz. Yapabilir misiniz? Bu konuda birkaç kitap yazın, birkaç adım atın ve kendinizi başarılı kılın. Gelişiniz, ziyaretiniz bu konuda önemlidir. Çizdiğim çerçeve dahilinde kalkarsanız bir hamle yapabilirsiniz. Senin için de bu temelde başarılar diliyorum.

Yokluk üzerinde durmak, zenginliği ortaya çıkarır

Aydınlar için yaptığımız bu toplantı, yerinde ve başarıyla sonuçlanıyor. Gerçekten de temel ve çerçeve iyi yaratılmıştır. Bundan sonra üzerinde ciddi olarak durun. Birkaç kitap yazabilirsiniz. Bunları daha çok güç haline, yol gösterici bir konuma getirebilirsiniz. Önemli sonuçlar çıkarmanız bilin. Bu da zaten sizin işinizdir. Gideceğiniz yerde, Avrupa'da bu çalışmalar iyi yürüyor. Avrupa'da bir milyona yakın halkımız var. Avrupa'da gücümüz var. Avrupa'da teknik var; bir günde kendinizi ülkeye ulaştırabilirsiniz. Eskisi gibi değildir. İsteseniz, bir günde ülkesiniz. Bunlar üzerinde dürüst bir şekilde durursanız, Kürt edebiyatı ve sanatında bir hamle yapabilirsiniz. Bundan sonra bazı adımlar atabilirsiniz. Kürt Kültür Konferansı'nda bazı sorular sormuştunuz, burada bu soru-

ların yanıtını çok geniş aldınız. Ne yapmak istediğimizi, çağrımızın ne olduğunu iyi gördünüz. Bundan sonra bütün aydınlara bunu ulaştırın. Sizde çok fazla büyüyen bir yayıcılık, yine içine girdiğiniz yanılğı ve yanlışlardan kurtulun. Kendinize bazı çalışma sahalarını yaratın. Bu konuda siz de hazırlığınızı yapın. Bir hazırlık komitesini oluşturun. Dostlarla bazı ilişkiler kurun. Diploması faaliyetlerinde de bu konu üzerinde durabilirsiniz. Avrupa'da “Kürdistan Üniversitesi” kurulabilir. Bu büyük bir adım olur. Akademi de var. Büyük bir aydın gücünü oluşturabilirsiniz. Partili arkadaşlar da yardımcı olur. Ama siz de kendinizi biraz ölçün: Gerçekliğiniz nedir, yaşamınız nedir? Bundan önce nasıldı, bundan sonra nasıl olacak? Yaşam üzerinde çok mütevazı bir şekilde durun. Ve kendinize güvenin. Cesaretiniz olsun. Daha her şey elden gitmemiştir.

Ulusal çalışmalar, özgürlük çalışmaları yalnız gençlerin, önderliğin tek başına yürüteceği çalışmalar değildir. Bütün bir halkın görevidir, hepimizin görevidir, insanlığın görevidir. Kürdistan devrimi Ortadoğu'da bir rönesanstır; yeniden yaratılıştır. PKK büyük esarete karşı, büyük ve eski medeniyete karşı kendisini bir yaşam haline getirmek istiyor. Bu iddia çok güçlüdür. İmkanları da vardır. Bunun üzerinde de çok güçlü durmanız gerekir. İnsanlık için Kürdistan devrimi hangi yönüyle uygarlıktır? Eski uygarlığa ne verebilir? Bunun üzerine çok şey yapabilirsiniz. Dünyadaki diğer halklar da çok şey duymak istiyorlar bizimle ilgili. Bunu daha çok siz onlara duyurabilirsiniz.

Çalışın, çaresiz kalmayın. Başlangıç zayıf olabilir, imkansız olabilir, ama sabırla, inatla ve kararlılıkla yürürseniz, arkası büyük gelir. Bu bizim şimdiye kadarki çalışma tarzımızdır. Hiç kimse benim kadar çaresiz, güçsüz, imkansız bu işe başlamamıştı. Ama şimdi gördüğünüz gibi, bazı imkanlar ortaya çıkıyor. Israrla yokluk üzerinde durmak, zenginliği ortaya çıkarır. Israrla yaşam üzerinde durursan, ölüden bile yaşamı çıkarabilirsin. Bunların nasıl yaratıldığını gördünüz, hepsi gözlerinizin önündedir. Tarih-sizlik tarihe dönüştü, edepsizlik edep haline geldi. Düşkün insan, her yönden başarıya ulaştırıldı. Düşkün yaşam, her alanda büyük yaşama dönüştürüldü. Size verdiğimiz en değerli güç budur. Bu, yaratılan çok değerli bir hediyedir. Bundan başka da hiçbir şeyi değerli saymayın. En temel büyük isteğiniz, daimi isteğiniz buydu. Buna da değer verin.

Geldiniz, bir daha selamlıyorsunuz. Yerinde bir gelişir ve büyük oranda amacına ulaşmıştır. Dürüst, ısrarlı, kararlı bir şekilde üzerinde durun. Ve her zaman bunları yayın. Böylece ulusal bir edep olur, aydın edebi olur. Kürt sanatında birçok gelişme yaratabilirsiniz. En çok da Kürt edebiyatında birtakım gelişmeler sağlayın. Yine sizinle beraber olacağız. Her türlü yardımlarımızı sürekli sunacağız. İsterseniz size daha da fazla hizmet edebiliriz. Hepinize, bütün Kürdistan aydınlara, Güneyli olsun, Kuzeyli olsun hepinize bundan sonra başarılı bir yaşam diliyoruz. Buradakilerin hepsine de başarılar diliyorum ve teşekkür ediyorum.

Bitti

Bizim savaşımız, bir yönüyle anlayışa çekme savaşıdır. Anlayışsızlık duvarı sanıldığından daha fazla kalın. Ne kadar vursak da, anlama sınırına

“Ey zaman, benim için kolay geçmeyeceksin; ya sana bir başarı bahşedilecek, ya da seni yaşanmamış sayacağım”

varamıyoruz. Beton gibi anlayışsızlık duvarlarınız var. Bu sanıldığından daha fazla zorluyor. Bu kadar değerlendirmeye, bu kadar büyük yaşam savaşına rağmen, hala kendinizi bile doğru dürüst çözümleyemiyorsunuz.

Düşman aynı zamanda insanı sadece sömürgeleştirip sömürmez, çok anlayışsız da yetiştirir. Bir de bu yönüyle kendi gerçekliğimizi anlamaya çalışmalıyız. Acaba sizi nasıl bir

anlayışsızlık içine sokmuştur? Anlama gücünüzü ne kadar ortadan kaldırmıştır? Yanlışla, hatta ihanete açık hale nasıl getirmiştir? Bunlara anlam vermek gerekiyor. Anlayış savaşını geliştireceğiz.

Yetişme olayı çok zor ve hatta çarpık, saplantılı gerçekleştirilmiştir. Bu durumda yetişme gücünüz neye yeter? Mutlaka kendinize sormanız

NASIL YAŞAMALI?

Anlayışsızlık duvarını yıkın

ABDULLAH ÖCALAN

gerekiyor. Yaptığımı kendi kendime bir düşünüyorum ve diyorum ki, “ben büyük anlayışsızlıkla karşı karşıyayım” ve “anladık” diyenlerin de gafletini, çarpıtmasını, dayatmasını görüyorum.

Kendinizi yetiştirmeniz çok mu zor? Edep, akıl sahibi olmak çok mu zor? Veya kutsal işlere güç yetirmek niye o kadar zorunuza gidiyor? Kaldı ki, devrimin işleri veya özgürlük işleri en kutsal işlerdir. Bu kadar tıkanmanızı, bu kadar çözümsüz kalmanızı kendinize nasıl yediriyorsunuz? Nasıl kölece yaşamışsınız, buna aklım duruyor. Bu sakat kişiliği nasıl geçiştirip gidiyorsunuz?

Bu bir düzey meselesi. Düşünlük

var olan düzeyi gösteriyor. Ben hala bu halimle kendimi asla kabul etmiyorum. Zamanı adeta çalarcasına bir kavga zemini yapmışız. “Ey zaman, benim için kolay geçmeyeceksin; ya sana bir başarı bahşedilecek, ya da seni yaşanmamış sayacağım” demişiz. Ama sizin üzerinizden yüzyıllar akıp gitse bile, “dur” deme gücünü

kendinizde bulamıyorsunuz. “Şu aralığa şunu sığdıracağım, şu süreçte bunu yapacağım, iddialıyım ve kararlıyım” diyen var mı?

Halkın tarihi davasına sorumluluk duyanların tavrı böyle olamaz. Hep derin düşünmekten, çare olmaktan başka türlü düşünülmemelidir. Mutlaka bir çözüm olmak gerekir. Bir halkın davasına kesin saygı olmalıdır. Onca dökülen kanın anlamına ulaşmalısınız. Görün bu halinizi. Sizi anlayışa davet etmek için bile ne kadar çaba harcıyoruz. İnsanda hırs olmalı, intikam olmalı, çözüm olmalıdır.

Tabii ben bunları suçlamak için

söylemiyorum. Ama büyük sorumluluk duyması gerekenler artık bunu çok iyi anlamalıdır. Herkes, düşmanın yaptıklarına bakarak, kendini anlamaya çalışmalıdır. “Ben neyim, kimim, bana ne yapıyor, niçin?” Bu soruları artık kendinize sormalısınız. Artık biz, bir çoban gibi koyun sürüsünü idare ediş tarzını aşmalıyız. Bir aşiretin yaşamını aşmalıyız. Bunu söylüyorum; ama nerede, kimlerle, hangi kişilerle? Bizim bir kafa yapımız var, daha doğrusu düşünce yapımız var; bazı şeyleri hiç kabul etmez, bazı şeyleri sınırlı kabul eder (yani süzgeçten geçirir) ve ona göre olurunu verir veya olmazını koyar. Bütün olaylara, ilişkilere, yaşamın bütün belirtilerine böyle bir perspektifle bakarız. Birçok olmaza olur diyorsunuz, birçok oluru da kendinize akıtmıyorsunuz. Özünüze çekmiyorsunuz ve böylece öğrenmiyorsunuz. Mutlak reddedilmesi gereken şeyleri bayılırcasına, emfiye gibi içinize çekerseniz, “ne kadar uyuştum” diyen kendinizi hayallere terk edersiniz. Bu sağlıklı bir özümseme olamaz. Yine iliklerinize kadar hissetmeniz gereken hususlar var, onları kişiliğinize nakşetmezseniz, kişiliğiniz bir hiç olur gider. Öğrenmedim, duymadım, özümsemedim, dolayısıyla yetişmedim, yetkinleşmedim demeyin.

Bunu artık terk edin ve anlayışsızlık duvarını yıkın.

Büyük devrim büyük kişilik ister

Bundan on-onbeş yıl öncesine kadar Kürdistan'da yaşam değil, ölüm temsil ediliyordu. Dünyada hiçbir halk ölümü temsil etmemiştir. Ama Kürt halkı hem de ölümlerin en kötüsünü temsil etmiştir. Hemen hemen bütün halklar canlı, yaşayan, diri topluluklar olarak varlıklarını sürdürmüşlerdir. Kültürleriyle, gelenekleriyle insanlığa kattıkları birçok şey vardır. Fakat Kürtler ve Kürdistan ülkesi söz konusu oldu mu her şey değişiyor. Bırakalım insanlığa bir şeyler vermeyi, kendisine işkence etmekten, kendisini öldürmekten adeta zevk alan bir halk durumunda. Bilimle, insanlıkla bütünleşme Kürtler için uzak şeylerdi. Hep geçmiş tekerrür edilmiş, hep günü kurtarmanın hesapları yapılmış. Bu anlamda eski Kürt, günü kurtarmaktan öteye gidememiştir. Geleceği, toplumu, çevresini düşünmemiştir. Hep kendisini, ailesini ve bir-iki hayvanını düşünmüştür. Bundan dolayı da ufku, düşünceleri ve umutları da günü aşmamıştır. Başkan APO Kürt halkını; “Ayaktaki yaşayan ölümler” olarak tanımıyor. Kısacası, ölümü temsil eden bir halk; yaşam kanunlarının olmadığı, yaşam için mücadelenin verilmediği, ölüm yasalarının konuşulduğu bir ülke.

Kürdistan bir ölüm ülkesiydi. Ölümlerin içinde yaşadığı bir ülke. Günümüzde savaş ve gerilla Kürdistan'ı her yönüyle değiştirmiştir.

Şimdi insanlar bu ülkede yaşamak istiyorlar. İnsanların ufukları, düşünceleri ve umutları da değişmektedir. Geleceği düşünen, yeniyi yaratan, arayışlar içinde olan, yaşayan canlı bir halk ortaya çıkmaktadır.

Herkes, bütün dünya Kürdistan'ı izliyor, Kürt insanındaki değişimi anlamaya çalışıyor. Böyle kısa bir sürede bir halkın ölümden yaşama geçişini herkes gibi en başta Kürt halkının kendisi de hayretle izliyor.

Her şeyden önce Kürdistan'da değişen Kürt insanının ruhudur, kalbidir, beynidir. Temiz bir ruha, yaşamın bütün alanlarında ülkesini düşünen, yüreği ülkesi için çarpan, her şeyini ülkesi için feda edebilecek yeni insanlar çoğalmaktadır. Sadece Kürdistan'da değil, Kürtlerin olduğu her yerde yeni Kürt ruhunu, yüreğini, düşüncesini görmekteyiz.

Ölü bir halkı diriltip onurlu bir ulus haline getiren PKK'dır. Yirmi yılda büyük ulusal değerler ve kazanımlar yaratan PKK'dır. Siyasi, askeri ve örgütsel olarak ayakta olan ve hiç kimsenin görmezlikten gelemeyeceği güç PKK'dır. PKK, Kürt ulusunun tartışılmaz iradesidir.

Kürdistan halkı, PKK öncülüğünde devletleşme ve iktidarlaşma sürecine girmektedir. Kürdistan tarihinde ilk kez iktidar olmaya bu kadar yaklaşmıştır. Tarihinde hiçbir zaman devletleşmemiş,

kadar düşmanları da artmaktadır.

Bütün Kürdistanlılar arasında ulusal kurumları yaratma, devletleşme ve iktidar sorunları yoğunca tartışılmaktadır. İktidar öyle kolay ve hızla ulaşılabilecek bir şey değildir. Kendisiyle birlikte büyük sorunları, görevleri ortaya çıkarmaktadır. Bir partinin, ordunun tek başına yapacağı bir iş değildir. İşte burada her Kürt insanına büyük görevler düşmektedir. “**Sadece parti, partililer bu işi yapar**” demek büyük bir yanılgıdır. Aynı zamanda büyük bir tehlikeyi de içinde barındırmaktadır. Parti ve partililer ancak öncü rolünü oynayabilir. Perspektif ve çözüm yolu sunabilirler. Bunun dışında tüm halk kesimlerinin devletleşmeye katılmaları şarttır.

Olağanüstü bir dönemden geçmekteyiz. Savaşın en şiddetli yaşandığı ve kendisini bütün alanlarda hissettirdiği bir süreci yaşamaktayız. Düşmanlarımız sıradan düşmanlar değildir. Bütün Kürtleri yok ederek, kıyımdan geçirerek düşman amacına ulaşmak istiyor.

Her Kürdistanlı bu sürece olağanüstü girmelidir. “**Bütün yeteneklerim ülkem ve halkım için**” demelidir. Ancak

tir, halkımız değişmiştir, dostlarımız artmıştır, sorunlarımız, görevlerimiz artmıştır. Kısacası iktidara giden bir halkın sosyal yaşamından tutalım düşüncelerine kadar her şeyi değişmiştir. Her Kürt vatandaşı yemeğinden, uykusundan, içeceğinden kısacası her şeyinden mahrum olmayı göze alacaktır. Bütün özel yaşamından kısıntı yapmak zorundadır. Zafer için büyük düşünecek, yüreği büyük çarpacaktır. Kendini kırk parçaya değil, elli parçaya bölecektir. Kişisel kaygılara, “**banana ne olur**” kaygısına hiç girmeden, zafer ve kurtuluş görevlerine sarılmak zorundadır. Aksi halde yok olup gitmekten kurtulamaz.

Olağanüstü, büyük altüst oluşların gerçekleştiği dönemler büyük kişilikler, olağanüstü kişilikler ister. Büyük devrim, büyük zafer ancak bu şekilde gerçekleşebilir.

Zafere giderken işlere eski Kürt ölçüleriyle yaklaşmak kaybetmek demektir. En önemli bir görev de eski Kürt'ün düşüncelerini, ölçülerini bütünüyle tasfiye etmektir. Eskinin tasfiyesi gerçekleşmeden tam kurtuluşa ulaşılamaz. Zaten her sahada çıkan yetersizlikler, sorunlar eskinin ölçülerini ve düşüncelerinden kaynaklanmaktadır.

Tüm bu gerçekler, PKK ve Kürt ulusu için kazanma vaktinin geldiğini gösteriyor. Gelişen aşamada artık geriye dönmek bir ulusun topyekün imha olması demektir. Şimdi Kürdistan halkının eline büyük bir fırsat geçmiştir. Tarih bir daha Kürtlere bu kadar cesur ve cömert davranmaz. Artık bundan sonrası bu fırsatı kaçırmamaktır.

“Büyük altüst oluşların olduğu böyle bir döneme sıradan girilemez, sıradan bir Kürt gibi ya da bir yurtsever gibi bakılamaz. Zaten dönem böyle Kürtleri ve yurtseverleri de istemiyor.”

kendi iradesiyle geleceğini kurma hakkına kavuşmamış bir halk, hızla devlet olma ve kendi iradesini konuşturma yoluna doğru gidiyor. Kimileri buna inanmak istemiyor. Kurtuluşa doğru giden Kürt halkının dostları artarken bir o

bu anlayışla savaş kazanılabilir. Büyük altüst oluşların olduğu böyle bir döneme sıradan girilemez, sıradan bir Kürt gibi ya da bir yurtsever gibi bakılamaz. Zaten dönem böyle Kürtleri ve yurtseverleri de istemiyor. Ülkemiz değişmiş-

“PKK, yeni insanı yaratma ocağıdır” (Başkan APO)

“İŞ BITİRİCİ”

İ. Dayıoğlu

15 Ağustos büyük Kürt atılımından sonra iktidar olan tüm TC hükümetleri hep “iş bitirici” olacaklarını söyleyerek iktidar oldular. Ancak geçen süreç “iş bitiren”lerin kendi bitişlerine tanık oldu. Her gelenin “ayrılıkçıları, teröristleri” gün biçerek kısa sürede bitireceklerini söylediği 10 yıllık süreçte bu devlet çok lider eskitti. İşin asıl ilginç yanı ise siyasal partileri sahneye sürerek hep arka planda duran ve “memleket tehlikeye girdiği” zaman sahneye çıkan devlet partisi TC ordusu da bu süreçte hep sahnede kalmasına rağmen başarılı olamadı ve o da artık eskimeye başladı.

Lafta her yeni gelen hükümet eskisinin işleri bitiremediğini, kendilerinin en kısa sürede bu işleri bitireceklerini söylemelerine karşın, işlerin bitmesi şöyle dursun, eski işlere yeni işler de eklendi. En son sarışın kadını getirdiler, kendilerine makyaj olur zannettiler, ancak makyaj kısa sürede etkisini yitirerek eskidi. “Ya bitecek, ya bitecek” diyen Çiller, şimdi kendisi bitmemenin mücadelesini veriyor. Bitecek denilen Kürt özgürlük hareketi ise her yıl gücünü her alanda misliyle katlayarak geliyor. Artık kukla hükümetin arkasındaki devlet partisi ordu liderleri de “iş bitirmeden” bittiler. Doğan Güreş şimdi anılarını yazıyordu. Yenisi de yakında anı yazmaya başlar. Anılar aktif yaşamdan çekilenlerce hep yazılmıştır.

Artık mevcut hükümetin kendi desteklerinin gözünde de inandırıcılığı bitmiştir. Bu hükümetin gideceği yer de tarihin çöplüğüdür. Şimdi Çillersiz hükümet arayışları var. Ama gelenler de çare olabilecekler mi? Çiller bir “ekonomi profesörü” olarak enflasyonu üçe katladı. Türkiye enflasyonda da madalya alarak, Brezilya ve Rusya'nın ardından dünya üçüncülüğünü kazandı. Türkiye insan hakları ihlallerinde dünya şampiyonu oldu. Türkiye hayat pahalılığı yaratmada da şampi-

yondur. Çiller'i destekleyen basın da artık bağıyor, “Ya bitmeli, ya bitmeli, bitmiyorsa gitmeli” diye. Türkiye artık her alanda devlet ciddiyetini de yitirmiş durumdadır. Siyasi, ekonomik ve diplomatik alanda tüm kurumlarıyla dökülüyor TC.

Modernleşme, yenileşme adına en evrensel devlet kuralları rafa kalkmıştır. Yolsuzluklar ayyuka çıkmış, tüm değerler parsel parsel satışa çıkarılmıştır. TC artık işbitiriciliğini mafyaya havale etmekte, kendi bitiremediği işler mafyaca bitirilmektedir. “Baba”lar birbirini vururken, artık “bir büyüğümüz istedi bu işi yaptım” diyerek açıktan devletin işlerini üstlendiklerini söyleyebilmektedirler.

70 yıllık cumhuriyet tarihinde hep devlet partisi iktidar olmuştur. Bu, ordu. Sivil görünüm vermek için hükümet olanlar ise hep ordu başkanlarının sekreteri rolünü üstlenmiştir. Tarihinin her döneminde iktidar olan ordu, sivil memurlarının işleri yüzüne gözüne bulaştırdığı anda açıktan iktidarı devralmışlardır. Bugüne kadar birbirlerine alternatif olarak iktidar olduklarını söyleyen her parti, muhalefeteyken, iktidardakilerce yapılan işlere karşı çıkarken, iktidara geldiğinde eski hükümetin yaptıklarını yapmış, muhalefete düşen eski iktidar partisi ise bu sefer eski yaptıklarına karşı çıkar olmuştur. Bu durum onların aslında gerçek anlamda hiçbir zaman siyasal bir parti olmadıklarını gösteriyor. Çünkü TC anayasaları aslında çok partililiği hiçbir zaman kabul etmemiştir. TC anayasalarında kemalist olmayan hiçbir partiye yer yoktur. Kemalistlik görevlerini yerine getirmekte açmaza düştükleri anda ise hemen devletin partisi duruma müdahale etmiştir.

12 Eylül 1980'de iktidara gelen generaller darbe-lerin gerekçelerini açıklarlar-ken, “Devletin tüm fonksiyonları ve örgütleri ile işlemez hale gelmesi yüzünden yıkıcı ve bölücü siyasal parti mücadelele-

rine yol açılmış ve neticede 27 Mayıs, 12 Mart ve 12 Eylül hareketlerinde görüldüğü gibi silahlı kuvvetler devleti kurtarma hareketlerine mecbur kalmıştır” diyorlar. Yine darbeciler çok partililiğe ise şöyle bakıyorlar: “Çok partili siyaset döneminde, politikacılar iktidarı ele geçirmek için bir yandan gizlice veya açıkça devlet kuruluşlarını tahrip ederek yasama, yürütme ve yargı müesseselerini işlemez hale getirmişlerdir.” Görüldüğü gibi TC, hep bir askerler devleti olmuştur. Anayasalar hep darbelerle askerlerce oluşturulmuş, meclisler hiçbir dönem anayasa yapıcı olamamışlardır. MGK her dönemde parlamentonun üstünde yer almış, halkın egemenliğini yönlendirip denetlemiştir. Askerler hep yargının dışında bırakılmıştır. TC yasalarına göre Türk ırkından, Müslüman dininden ve Sünni mezhebinden gelmeyenler vatandaş sayılmamıştır.

Demokrasiyi savundugunu söyleyerek kurulan her parti, bugüne kadar demokrasinin baş düşmanı bu anlayışa ve bu yasalara karşı bir program savunamamış, savunmaya çalışmamıştır. Ve Türkiye'de ilan edilen her sıkıyönetim, yapılan her darbe hep bir Kürt isyanı dönemine rastlamıştır. Çıkarılan her gerici yasa Kürt halkını baş hedef almıştır. Böyle dönemlerde yapılan bu uygulamalara ise hiçbir zaman kurulu siyasal partiler karşı çıkmamış, tersine destek vermişlerdir. Karşı çıkmaya çalışanlar ise belirttiğimiz gibi susturulmuştur.

Bugün de çıkmaza düşen TC'de yeni partiler kuruluyor, alternatif politikalar ürettiklerini söylüyorlar. Ancak bu partilerin hiçbirisi anda ise hemen devletin partisi duruma müdahale etmiştir.

riz” deyip sahte komünist parti kuran M. Kemal mantığıdır. 20 yılı aşkın tek başına iktidar olan CHP, 1960'lardan sonra Türkiye'de hafif sosyalizm rüzgarları esmeye başladığı bir ortamda “ortanın solu” fikrini ortaya atarak düzen dışı bir akım olma şansını yakalayan kitleleri ve sosyalist geçinen solu uzun yıllar arkasına takmıştır. Bugün aynı mantıkla “eğer çözülecek bir Kürt sorunu varsa, onu da kendi yöntemlerimizle çözeriz” mantığıyla sahte Kürt partisi kurulmaya çalışılıyor. Yine demokrasiyi tam uygulamak adı altında başında bir iş adamının bulunduğu Yeni Demokrasi Hareketi oluşturuluyor. Bu partinin başkanı Cem Boyner açıkça “bizim programımız daha radikaldir ama açıktan söylersek bizi kapatırlar” demektedir. Bütün bunlar yükselen Kürt hareketinin önünü kesmek içindir.

Devlet partisi hala DYP-SHP memurlarını kullanmakta ısrarlıdır. İktidarın yıkılmasına yol açabileceği endişesiyle MGK son anda CHP-SHP birleşmesine müdahale etmiş ve Hikmet Çetin liderliğine tüm “aslan sosyal demokratları” razı ederek birleşmeyi sağlamaya çalışmıştır.

12 Eylül faşist generalleri ve sonrası iktidar, yükselen Kürt hareketinin karşısına dinci akımları dikti. Ancak bu akım çare olamadı. Şimdi aynı akımı tehlike göstererek Batı'nın desteğini alıyorlar. RP de diğer partiler gibi özünde en kemalist partilerden biridir. Halkın yükselen tepkisini ve öfkesini düzen içinde eritmede kalkan amacıyla desteklenip güçlendirilmiştir. 12 Eylül öncesi Kürt özgürlük hareketi ve devrimci demokratik hareketine karşı çıkarılan ve binlerce yurtsever ve devrimciyi katleden MHP bugün de faili meçhuller için ve ölüm mangaları için sahnededir.

Ulusal Önder Abdullah Öcalan, Özgür Ülke gazetesinde açıklama yaptı: MHP başkanı faşist Türkeş 35 yıldır gizli başbakandır. Bugünkü başbakan ve yardımcısı da eski Türkeş ar-

tıklarıdır. Bugünün kont- rgerillası, özel timi, hepsi MHP militanlarıdır. Mafyanın önemli bir kesimi de MHP militanlarıdır. Düne kadar ilerici insanlara, Kürt devrimcilerine karşı cina-yetleri üstü örtülü işleyen MHP, bugün bunu gizlemeye dahi gerek duymuyor. Artık açıktan yaptıklarını üstleniyor.

Yukarıda çizdiğimiz tabloda da görüleceği gibi Türkiye'de mevcut hiçbir parti gerçek anlamda siyasal bir işlev görecektir kapasite ve yüreklilikte değildir. Hiçbirisi bugün Kürt özgürlük hareketi karşısında çıkmaza düşen ve kör şiddetten başka bir yöntem kullanmayan mevcut iktidara alternatif olamaz. Bu anlamda TC'nin içinde bulunduğu durum tam bir kördüğündür. Süren kirli savaşa TC, bütçesinin yarısından fazlasını bu alana aktarmaktadır. Enflasyon canavarı emekçilerin yanında birçok küçük iş adamını da yaşayamaz hale getirmiş durumda, dünya kamuoyu ve siyasal çevrelerinde artık TC'nin dış temsilcileri TC'yi savunamaz hale gelmiştir. TC her gün Batı'ya birkaç ihale ve politik taviz vererek durumu ne kadar götürebilecek? Bütün bunlar soru işaretleridir. Bu kördüğümü çözecek bir burjuva seçeneği görülmezken, emekçi kitleler ve halkların barış ve kardeşlik içinde eşitçe bir arada yaşamasından yana olan tüm katmanların temsilciliğini yapacak etkin bir alternatif güç ise hala ufukta görünmüyor. Kördüğüm sağı da solu da bağlamış durumda.

Bu durumdan kurtulmayı, bu kördüğümü çözmeyi isteyen her siyasal yapılanma dönüştürmeyi hedef almakla yükümlüdür. TC'de ise partiler dönüşüme, değişime değil, hükümete adaylar. Siyasal partinin amacı toplumsal sorunlara çözüm olmaktır. Toplumsal sorunlar üretken bir toplum yapısında çözülebilir. Üretken bir toplumun olmadığı yerde partiler de yapay kalır. Siyasi yapı yapay ve suni kalır. Bugün Türkiye'de siyasi yapı oyla seçiliyor, ancak hiçbir zaman gerçek iktidar olami-

yorlar. Devleti yönetemiyor, devlete sığınıyorlar, halk da seçtiğini denetlemekten mahrumdur.

Türkiye'nin önünde iki yol duruyor, ya savaşı daha da şiddetlendirecek, açıktan büyük katliamlara yönelecek, dünyadan yalnızlaşmayı göze alacak ve batacak. Ya da Kürdistan Ulusal Önderi'nin uzattığı eli tutacaktır. Başka yolu yoktur. Artık Kürt eski Kürt değildir, dünya eski dünya değildir. TC'nin ekonomisi, dış desteği bu savaşı uzun süre kaldıramaz, Kürt hareketinin ise böyle si sorunları yoktur.

Şimdi önemli olan şudur: TC batarken yanında emekçi halkı da batırıyor, emekçilerin temsilciliğine soyunanların ise bu durumu önlemek görevleri vardır. Bunu önlemenin yolu ise Türkiye devrimi için yola çıktıklarını iddia edenlerin Kürdistan ulusal önderliğinin öneri ve yol gösterici açıklamalarını hesaba katarak ayağa kalkmalarıdır. Bugün Türk halkı, pahalılığın, işsizliğin terörü altında inim inim inlemekte, bütün insani değerlerini bir parça ekmek için satışa çıkarmaktadır. İnsani değerlerini yitiren, düşkünlüğü yaşayan bir halkın ise ayağa kaldırılışı daha da sancılıdır. Türk insanı savaşın şiddetlenmesi ile her gün metropollere giden asker cenazeleri ile uzun süre savaşa seyirci kalamayacaktır. Bu yüzden egemen çevreler bugünden sahte demokrasi hareketleri ile tepkiyi düzen içinde tutmaya çalışıyorlar. Devrimcilerin ise Kürt özgürlük hareketinin ortaya çıkardığı bu muazzam olana-ktan yararlanarak, bu tarihsel fırsatı değerlendir-mesi gerekiyor. Yapılamadığında, yapanlar çıkacaktır, tarihte hiçbir sorun uzun süre çözümsüz kalmamıştır. Çözüme ve çözümün yaratacağı olanaklara ortak olunmak isteniyorsa, çözüm yolunda ödenecek bedellere de ortak olmak gerekiyor.

“İş bitirici” TC'nin işi bitiyor, bu bitiş hızlandırmak için, sömürüye, zulme karşı olanlar görevlerine daha çok sarılmalıdır.

TC'NİN BITİŞİ

Emeğe göre söz hakkı

Z. Umut

Emek en kutsal, en saygın bir kavramdır. Hiçbir gelişme emeksiz düşünülemez. En adaletli, en doğru ölçü emektir. Kim nedir, ne değildir? Hak edilen nedir, ne değildir? Emekçi kimdir, asalak kimdir? Emeğiyle kazanan kimdir, gaspeden kimdir? Benzer sorular zincirini uzattıkça uzatmak mümkün. Kısacası, doğru olan, adaletli olan, olumlu olan, insanlığa hizmet eden her şey emek üzerinde yükselir. Emek bir tarihtir; her yerde her zaman geçerlidir. Bu tarih insanın var olmasıyla başlar ve yaşam var oldukça da devam edip gider.

Egemenler, sömürgeciler de emeğin sömürüsü temelinde ayakta duruyorlar. Emekçileri, gerçek emek sahiplerini emek sömürüsüyle güçten düşürüyorlar ve böylece kontrol altında tutuyorlar. Bunun da bir tarihi vardır. Bu yönüyle tarih emekçiler ile asalakların sınıfları arasındaki şiddetli mücadelelerine tanıklık.

Emeğin kutsal bir kavram olduğuna, yaşamın emek üzerinde geliştiğini, bununla birlikte bu kavramın nasıl kullanıldığını kısaca belirttik.

Kürdistan ulusal ve bir anlamda uluslararası kurtuluş mücadelesi, bu kavramı da yerli yerine oturtmuş, değerini yükseltmiş, kutsallığını ispattı. PKK'de emek kavramı bu temelde esas ölçü olarak oturtulmuştur. Gelişmeyi, netleşmeyi, hak ve adaleti, başarıyı, bağımsızlığı, özgürlüğü, yeni insanı, yeni yaşamı, kişilik dönüşümünü ve sosyalizmi bu kutsal ilkeye dayandırmıştır. Denilebilir ki, emeğin büyük mücadelesi ve çok yönlü sonuçları üzerinde ortaya çıkarılan kazanımlarla eski devir kapanmış, yeni bir devir açılmıştır. Her şey ve herkes bundan payını almıştır. Dolayısıyla her kişilik boyunun ölçüsünü almıştır. Daha iyi kendisini tanımıştır. Eskisi gibi bazıların çalışması, bazıların da asalakça gaspetmesi dönemine set çekilmiştir. Bu anlamda, Kürdistan halkının gerçek emek tarihi de PKK ile başlamıştır. Emeğine sahip çıkmayan, gelişmesini emeğine dayandırmayan hiç kimse bağımsız ve özgür yaşamın sahibi olamaz. Kürdistan'daki bağımsızlığı ve özgürlüğü bir de bu yönüyle görmek gerekir.

Kürdistan'da sınıflar, insanlar ayrışmıştır. Doğrular ve yanlışlar netleşmiştir. Kimin ne yaptığı ve ne yapmadığı ortaya çıkmıştır. Eski konumlar altüst olmuştur. Herkes emeğine göre yer tutmuştur. Yine herkes emeğine göre söz sahibi olmuştur. Bu büyük bir sınıf mücadelesine, büyük bir iç

mücadeleye dayanmıştır.

Yeni kurulan Kürdistan dünyasında herkes emeğine göre yer alıyor, konum kazanıyor, saygı görüyor. Geçerli olan ölçü budur. Bu kabul görmüş bir yasadır ve Kürdistan'da da egemendir. Kendini bu süzgeçten geçirenler doğruyu yakalıyorlar, toplumda bir yer ediniyorlar, halkla beraber oluyorlar.

Bu yeni gelişmeden rahatsız olanlar da vardır. Bu gelişmelerin ağır etkisi altında zorlanıyorlar. Kimileri karşıt konumda bulunuyor, kimileri de kabul eder gibi görünüyorlar. Bunlar halkın politikleşmesinden müthiş rahatsızlık duyuyorlar. Hep tek ve ayrıcalıklı kalmak istiyorlar. Halkla birlikte değil, onun üstünde olmaya sevdalanıyorlar. Bazı yetenekleri, onların tek sermayesidir. Öyle ulaşılmaz, bulunmaz yetenek de değil söz konusu olan. Gerektiğinde kendilerini bir numaralı demokratlar olarak yansıtır. Gerçekte ise demokratinin "D" harfini geçmiş değiller. Demokrat olan, demokrasinin savışçısı gibi yaşar. Her şeyi halk için yapar. Halkı eğitir, halkı politikleştirir, halkı örgütler ve bütün bunlarla halkın büyük iradesini ortaya çıkarır. Halkı güçlendirdiği oranda güçlenir; halka demokrasi kazandırdığı oranda demokratlaşır. Bu da kutsal emekle olur.

Bazıları emeğe dayanmadan kimi özel yetenekleriyle halkın üstünde yer almak amacındadırlar. Bunu en doğal hakları olarak görürler. Kitaplar okumuştur, şurada burada değişik yollarla bazı şeyler öğrenmiştir. Gerçekten de öğrenmek için çaba harcamıştır. Hırs taşımıştır, bu konuda önüne hedef koymuştur. Planlamış, varmak istediklerine ulaşmıştır. Ama ne için öğrenmiştir? Kimin için yoğunlaşmıştır? Halka daha fazla hizmet ve onu daha fazla aydınlatmak için mi, yoksa kendi kariyeri için mi? Bu kişiliklerin yaptığı ikincisidir. Sadece ve sadece kendilerini düşünürler. Yaptıklarıyla daha fazla halkın üstüne çıkmak isterler. Halkın ulaşamayacağı kadar mesafe açmak çabasındalar. Dolayısıyla öğrendiklerini uygulamak için değil, kendilerine hayal ettikleri yeri bulmak için öğrenirler.

Bu durum daha çok kimi aydınlar da somutlaşıyor. Bunların yerleri daralıyor. Müthiş zorlanıyorlar, yakınıyorlar. Neden saygı-sevgi görmediklerinden, neden pürdikkat dinlenilmediklerinden, neden "evet efendimcilik"le karşılaşmadıklarından öfke duyuyorlar. Hatta büyük bir gaflet örneği olarak, kendilerine haksızlık yapıldığını düşünüyorlar. Aslında bu tutum de-

rinliğine bilimsel bir analize tabi tutulursa, bunun, asalakça bir yaşama onay istemek olduğu daha iyi anlaşılır. Bir kere insan kendisi için başkalarından saygı veya değer isteme hakkına sahip değildir. Saygı, sevgi, değer, konum vb. emekle, mücadeleyle yaratılır. Tarihe, ancak iz bırakılarak geçilebilir. Kendi kendini yargılayarak, kendi kendini yenileyerek, kendi kendini gerçek gelişmenin yoluna koyarak insan toplumsallaşır ve özgürleşir. Böyle bir gelişmeyi yaşayanın yakınıma, rahatsızlık duyma, başkalarından saygı-sevgi bekleme gerekçesi veya ihtiyacı olmaz. Zaten toplumsallaşmayan kişi insanlaşamaz. Günümüzde daha çok, birey tek başına bir şey değildir. Halklaşan, toplumsallaşan kişi aynı zamanda güç kazanan bireydir. Bunu çıkış noktası olarak alırsak, bir birey olarak güç olmak, etkili olmak, rol oynamak istiyorsan, öncelikle halklaşacaksın, uluslaşacaksın, toplumsallaşacaksın.

Artık aydın olmanın ölçüleri değişti. Bu ölçüyü tuturanların sayısı, tuturamayanların sayısından çok azdır. Bir aydın bunalımı yaşıyor. Bu klasik aydın ölçülerini aşamamaktan ötürüdür. Söz konusu ettiğimiz Kürdistan koşullarıdır. Mücadele eden halktır. Evi yıkılan halktır. Tutuklanan, işkenceden geçirilen halktır. Katledilen halktır. Şüphesiz bu mücadelenin içinde yer alan aydınlar da vardır. (Öncülük etmediklerini de hemen belirtelim.) Bunlar da ya cezaevine atılmakta, ya da katledilmektedir. Asıl aydınlar savaş içindedir. Bunun yanısıra aydın sayılabilecekler ne yurt içinde, ne de yurt dışında rahat olmayanlardır. İlegal ve legal koşullarda mücadele eden aydınlar, TC gibi, emperyalizm gibi, gerici gibi düşmanlara sahiptir. Ve halkın içindedirler; birlikte hareket ediyorlar.

Bu platform dışındakiler neye dayanarak aydın olma sıfatını kendilerine yakıştırıyorlar? Diyelim böyle kendilerini kabul ettiler, peki başkaları, en önemlisi de halk onları aydın olarak kabul ediyor mu? Bir köşede yazı yazmak, hazır materyallerden ve olaylardan derleme kitap yazmak aydın olmak için yeterliyse, okuma-yazması olanların yüzde doksanı "aydın"dır sonucu ortaya çıkar. Bu da büyük bir "aydın enfasyonu" olarak sorun durumuna gelecektir. Demek ki yazmak değil, nelerin gün ışığına çıkarılarak, nelerin yorumlanarak yazıldığı önemlidir. Tabii çok değerli aydın ve yazarları bunun içine katmıyoruz.

Kitap veya bazı olayları yazan bir-

çok aydın araştırıyor mu; ne kadar okunup okunmadığını? Kaç kitap sattığını, ne kadar ilgi topladığını takip ediyor mu? Aslında bu kesimler taklitçi, "aydın delisi", bedavacı, kariyerist olanlardır.

Bunlar tutucudurlar, statükocudurlar, hiçbir şeyin değişmesinden yana olmayanlardır. Değişim öncesi günleri ararlar, özlerler. Bu konularıyla da gericidirler. "Aydınca laflar"la kendi gerçekliklerini gizleme gücünde değildirler. Geçmiş "güzel günleri"ni geri getirmenin mücadelesini verirler. Bütün çırpınışları bunun içindir. Büyük devrimsel altüst oluşa bu nedenle karşıdırlar. İnsan yazıklanıyor bu sefil duruma. Fakat ne yapalım ki, esas gelişme artık yoluna girmiş ve bu gerçekleri herkesin gözleri önüne seriyor.

İşte emeğin kutsallığı budur. Emek esas ölçü alınmaya görsün, her şey çok rahatça yerli yerine oturacaktır. Böylece ayrışma doğrultusuna girecektir. Sömürü kalkacak, özgürlük gelececek, eşitlik ortaya çıkacaktır.

Bir de emeğine, çabasına, mücadelesine sahip çıkmama tutumu vardır ki, bu da emeği gaspedip asalakça bir yaşamı esas alan kesimleri ortaya çıkarır. Emeğine sahip çıkmazsan sahip çıkıp üzerine yatmaya hazır olanlar hemen yanbaşımda belirir. Ne için emek sarfettiğini bilmeyenler, emeğinin sonuçlarını örgütlemeyenler boyunduruk altından, başkalarına kölelikten kurtulamazlar. Emeğine doğru sahip çıkmayanlar, niyetleri ne olursa olsun, halka da, devrime de, parti, ordu ve cephe örgütlerine de sahip çıkamazlar.

Bu anlamda PKK savaşımı, aynı zamanda emeğin kurtuluş savaşıdır. Son dönemlerde Başkan APO'nun sıkça bahsettiği "yeni insan, yeni yaşam" mücadelesi, hak ve adalet, bağımsızlık ve özgürlük dünyası içindir. Böyle bir dünyanın kurtuluşu oranında insanlar eşit koşullara sahip olacaklar ve bütün kazanımların ortığı olacaklardır.

1995 yılında ulusal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı bu aşama, yine 5. Kongre ruhu nasıl karşılanmalı sorusuna cevap verilecekse ve bu vazgeçilmez bir kesinlikte ise, o zaman büyük emek sahibi olmak, bu emeğe büyük sahip çıkmak, bu emeğin gaspına yönelik büyük tavır geliştirmek, bu emeğin büyük kazanımlarını iktidarlaşmaya dönüştürmek emek kadar kutsal görevimizdir. Herkesin bu yıl mutlaka ödemesi gereken borcu budur. İnsan olduğumuz için de borcumuzu ödeyeceğiz."

"5. Kongre ruhu nasıl karşılanmalı sorusuna cevap verilecekse ve bu vazgeçilmez bir kesinlikte ise, o zaman büyük emek sahibi olmak, bu emeğe büyük sahip çıkmak, bu emeğin gaspına yönelik büyük tavır geliştirmek, bu emeğin büyük kazanımlarını iktidarlaşmaya dönüştürmek emek kadar kutsal görevimizdir. Herkesin bu yıl mutlaka ödemesi gereken borcu budur. İnsan olduğumuz için de borcumuzu ödeyeceğiz."

"Kürdistan'da sınıflar, insanlar ayrışmıştır. Doğrular ve yanlışlar netleşmiştir. Kimin ne yaptığı ve ne yapmadığı ortaya çıkmıştır. Eski konumlar altüst olmuştur. Herkes emeğine göre yer tutmuştur. Yine herkes emeğine göre söz sahibi olmuştur."

uçurumlardan attıkları bilinmektedir. Düşmana teslimiyet yerine bu tür bir direnmenin, eylemin seçilmesi bu bakımdan bir miras olarak adlandırılabilir. Arandığında yok edilmeye, gizlenmeye ve vahşete karşı yeni açıklanmaya başlanan Kürdistan tarihi içinde eylemsel intiharın çeşitli tarzları, özellikleri de olabilir. Bunun kültürümüz içindeki yeri irdelenmeyi bekleyen bir konudur.

İntiharı bir eylem biçimine dönüştürmek, politik bir düzeye kavuşturmak, tarihsel bir dönümü bu tarz bir eylemle gerçekleştirmek Diyarbakır zindan gerçekliğiyle birebirdir. Sömürgeci karanlığa ve vahşete karşı başvurulmuş tarihi bir eylem tarzı olmuştur. **Mazlum DOĞAN**'ın 1982 yılı 21 Mart'ında Newroz gecesinin kutsallığıyla gerçekleştirdiği intihar eyleminin taşıdığı tarihsellik bugün yaşanan savaş gerçekliğiyle apaçık ortadadır. Tamamen politiktir. Kahramanca ve kutsal bir destandır. Sömürgeci faşizmin zindan vahşetiyle yok etmek istediği mazlum Kürdistan halkının tarihi umudunu onurlu bir eylemlilikle karşılamadır. Sömürgeci vahşet bu eylemle yanıtlanmış, direnişin kıvılcımı bununla çakılmıştır. Ardılları bu tarz tarihi politik bir intihar eyleminin açtığı yolda yürüyerek daha da görkemli eylemlilikler gerçekleştirip, dünya insanlığına katkılarını sunarak kahramanlık payesiyle ödüllendirilmişlerdir. Bu ne sömürgeci vahşetin piyonlarının, işledikleri suçların hesabının sorulacağı korkusuyla pis bedenlerini ortadan kaldırmaları, ne de fiziksel acıların korkusu-

nun türevi bir intihardır. Tarihin beton zeminlerine bedenlerin yatırılarak, bir deri bir kemik yığını haline getirilip halkların kurtuluş umutlarını, devrimin onurunu, insanlık gururunu savunmanın, korumanın dirençliğini, inançlarının yenilmezliğini nakşetmenin eylemidir. Halkı için alev alev olmanın, dağları tutuşturmanın eylemidir. **“Bir kişi devlete karşı savaştı ve kazandı”** diye açıklar bu durumu önderlik. Burada fiziksel intihar bir politik üst eylem biçimidir. Sömürgeciliğe yöneltilen bir eylemdir. Dağların gerillaya kavuşturulmasıyla sonuca erişmiş bir kahramanlıktır.

Fiziksel intiharın politik bir eylem olarak gerçekleştirilmesi, politik intihar kavramının bir anlamı olmaktadır. Bir diğer anlamı ise, politik yok oluşturma. Bu, ihanet, döneklilik ve politik kişilik olmaktan çıkışa değin genişletilebilir. Bireyin, haklı, onurlu, halklar, emekçi sınıflar ve insanlığın kurtuluş mücadelesinden dışlanması, kendini tecrit etmesi-ettirmesi politik intihardır. Yürütülen politik mücadelenin amacından sapılan bir rotaya sokulması da aynı kavrama içerilebilir.

Oldukça geniş bir anlam içeren intiharın bir başka yönüne vurgu yapalım: Sınıfsal intihar. Kürt insanı yabancı egemenlik altında sadece ulusal gerçekliğine yabancılaştırılmış değildir, sınıfsal gerçekliğine de yabancılaştırılmıştır. Kontra cumhuriyetin özel savaş yönetimi altında Kürdistan halkına dayatılan onursuz bir intihardır. Kürdistan halkı kendi gerçeğine ihanet teme-

linde intihar ettirilen, intihar eden bir halk konumuna sürüklenmiştir. Kendini yok sayan düşmanını benimseyen; özgürlüğü unutan kölelikle onurlanan bir halk için en uygun terimlerden biri intihardır. Darağacını sömürgeciler kurmuş, ipi onlar vermiş, işbirlikçiler ipi boynuna geçirmiş, ancak ayakları altındaki kürsüyü tekmeleme noktasına gelince bunu yapan Kürdistan halkı olmuştur. İşte bu can çekişme anında son bir umut gerçekleşir: PKK!.. PKK, intihara sürüklenen, ayakları boşlukta çırpınan bir halkı diriltmiş, kurtuluş yoluna sokmuştur. Aksi durumda belki de tarih en büyük intiharlarından birine, Kürt halkının intiharına sömürgeci özel savaş yönetimi altında tanık olacaktı. Kemalist diktatörlüğün şahsında bir halkın kendi elleriyle kötü bir intihara nasıl girdiğini, kemalizmin halkları ne denli düşüren bir güç olduğu görülecekti. PKK bu kirli intihar oyununu bozdu. Bozulmuş, kendine yabancılaşmış Kürt kişiliğinin yerine yeni ve özgür kişiliği koydu.

PKK'nin en büyük ve tarihi eylemliliklerinden birisi gerçekleştirdiği sınıfsal intihardır. Kürdistan toplumunda bunu gerçekleştirmesidir. PKK sömürgecilik altında biçimlenen Kürt kişiliklerinin, sınıflarının intihar ocağıdır. Bu sınıfsal dar anlamıyla proletarya dışı sınıf bireylerini kapsar. Geniş anlamıyla da kendine yabancılaşmış tüm Kürt bireylerini. Farklı sınıf ve tabakalara mensup bireylerin, kemalizmin etkilerini taşıyan bireylerin bu ger-

çekliklerini reddederek devrimci sınıfın, proletaryanın ve ulusal kurtuluşun gerçekliklerine, onun ideolojik-politik doğrultusuna bağlanmasındır. Eski kişiliğin reddi yeni kişiliğin özümsemesidir. Örneğin küçük-burjuvazi intihar etmek, PKK'de proleter olarak doğmaktadır. Bu soylu ve yüceltici. Halk karşıtı konumdan halk savaşçısı konumuna gelmek de aynı anlamı taşımaktadır. Ulusal kurtuluş safalarına niceliksel katılımın yoğunluğunda bu eylemin çok kapsamlı olduğu açıkça görülmektedir. Yüzbinler, milyonlar bu intihar eyleminin içindedir. Eski kişilik, eski düşünce, eski yaşam şiddetle reddedilerek yeni kimlik, yeni kişilik kazanma mücadelesi verilmektedir. Bu, kölelerin yeniden özgürce doğabilmek için gerçekleştirdikleri büyük ve tarihi bir intihar eylemidir. Köle Kürt, PKK önderliğinde intihar ediyor, özgür Kürt doğuyor, bunun savaşımı yaşanıyor.

Buna karşın en büyük ve en ciddi zorluk ve sorun da bu eylemin gerçekleştirilmesinde yaşanıyor. Öncünün, önder olma adına yola çıkanların kendilerinde köktenci bir intiharı gerçekleştiremedikleri, sergiledikleri yetmez pratikle meydana çıkmaktadır. Devrimin yükseliş rüzgarlarının akıntısına kapılanlar bu yarımlıktadır. Kendinde onurlu ve kesin intiharı gerçekleştirme cesaretini, yürekliliğini gösteremeyen, düzenden kopamamış, düzeni kendinde intihara uğratamamış kişilik, hiç kuşkusuz onursuzluğun çirkefinde devinecektir. Düzeni devrim safalarında ya-

şatmak, konuşurmak, özel savaşın politikalarını dayatan kişiliklerin sonu, işlediği suçların hesabının sorulacağı korkusuyla intihar edenlerden daha vahimdir. Kürt işbirlikçilerinin durumu bilinmektedir. İşbirlikçi bile olma yeteneğini göstere-mediklerinden (bunlar ki seh-paya çıkarılmış, boynuna ipi geçirilmiş idam hükümlüsüne benzer), ne kendisi ayakları altındaki kürsüyü tekmeleyebilmenin onurlu cesaretine sahiptir, ne de infazcının kürsüyü tekmelemesine imkan verir, kararsız, bitkin ve cansızdır. Devrim safalarında mücadeleye karar kılmış her bireyin mutlaka ama mutlaka tam, kesin ve net olarak onurlu, sınıfsal intihar eylemini gerçekleştirmesi kaçınılmazdır. Bu politik var oluşunu gerçekleştirmenin, kendi ayakları üzerinde durabilmenin yiğitliğidir. Gerilla, ulusal kurtuluş savaşının fedaisidir. Politik var oluşu için hiç tereddütsüz fiziksel varlığını adamaktadır. Kürdistanlı binlerce kadın ve erkeğin ulusal kurtuluşun gerekli kıldığı, her türlü eylemselliği gerçekleştirebildiği bir kurumdur.

Düşmana teslim olmaktan sonuna kadar çatışarak son mermisini, son bombasını kendinde patlatan gerillanın, halk savaşçısının eylemi insanlık tarihine nakş olan bir destandır. Haklı, meşru ve yüce bir davanın savaşçısı olan gerillanın sömürgeci faşizme, onun çapulcu barbar kuvvetlerine fiziksel varlığının son anında indirdiği görkemli bir darbe de bu intihar eylemi olmaktadır. Fiziksel varlığını milyonların özgür ve bağımsız

yaşama hedefi için adayarak, düşmana vurulan anlamlı bir darbe, destansı bir direniş, kahramanca bir çarpışma haline getiren gerilla, bu politik savaş eylemiyle fiziksel olarak intihar ederken, manevi ve politik bakımdan sonsuzluğu yaşamaktadır. Sömürgeci özel savaş kuvvetlerinin hiçbir şekilde güç yetiremeyecekleri de budur. İntiharı dahi sonuç alıcı yüksek bir eylem tarzına dönüştüren öncülerimiz ve onlarla bütünleşen Kürdistan halkı karşısında sömürgecilerin yapacakları tek şey vardır: Kürdistan'dan çıkmak. Zaten bugün Kürdistan'da yapabildikleri tek şey de intihar etmektir. Özel savaş TC'nin kirli ve onursuzca intihar tarzı olmaktadır. Bu da Kürdistan'dan çıkmanın gerçekleşen bir başka biçimidir.

Denilebilir ki, intihar dümdüz bir olgu değildir. Onur ve şeref kavgasında bazen görkemli bir eylem niteliğine de sahiptir. Hatta tüm politik bireyler, bu ülkenin namuslu insanları gerektiğinde onursuzluğa karşı fiziksel varlığına son verebilme yücelik, cesaret ve inancında olmalıdır. Anı geldiğinde fiziksel yok oluşunu dahi bombalı, kurşunlu, ateşli onurlu bir intihar eylemine dönüştürme basiretinde olmak durumundadır. Şerefsizce tek bir anı bile soluklamaktansa şereflice savaşmalı, bunun imkanı kalmadığı noktada ise bedenini bomba ve kurşun yapmalı, fiziki varlığını son ve onurlu eylemle noktalamaı seçmelidir.

Besta Dilan

Özgüce güvenmemenin sonu yenilgidir

Amad Tigris

Günümüzde diğer bilim dalları gibi psikolojinin de insan ve toplum yaşamında gittikçe yeni ve geniş çalışma alanları geliyor. Bu alanlardan biri **“Kendine güvenme”** psikolojisidir. Bu hem birey hem de toplum için geçerlidir. Bu yazıda daha fazla kendine güvenmeme psikolojisinin toplumsal yönü üzerinde durmaya çalışacağım.

Kendine güvenmeme psikolojisi Kürt insanının ve Kürdistan'ın mücadele tarihinde büyük roller oynamıştır. Büyük tahribatlara neden olmuştur.

Bilimsel olarak tarihteki Kürt başkaldırıları incelendiğinde bu gerçeği çıplaklığıyla görmek mümkün. Kürt başkaldırılarının önderliğini yapanların, dönem dönem merkezi işgalci devlet ve güçlere karşı başkaldırdıklarını ve bir yere kadar da direndiklerini görüyoruz. Ancak bir yerden sonra görülüyor ki, önder kadrolar başkaldırdıkları işgalci düşmana kendi ayaklarıyla tıptış tıptış gidip teslim oluyorlar. Kürdistan mücadele tarihinde bunun örnekleri çoktur. Şeyh Ubeydullah, Seyid Rıza, Kadı Muhammed, son olarak da Mustafa Barzani'yi buna örnek verebiliriz. Bu örnekleri çoğaltabiliriz de. Hemen hemen tüm Kürt başkaldırılarında bu ya da buna benzer teslimiyetçi tavırları az ya da çok farkla görebiliriz. Bu

başkaldırıların neden ve biçimleri her ne kadar değişik olursa olsun, neticeleri aynıdır: Düşmana teslim olmak.

Kendi özgücüne güvenmeyenler savaşı örgütleyemezler. Hazır örgüt bile olsa yine savaşamazlar ve çok kısa bir zamanda hazır olan örgütü de dağıtırlar. Çünkü savaşmak ve devrimi kazanmak bir inanç meselesidir. İnanmayanlar niçin savaşsınlar ki? Humeyni'nin ilk iktidara gelişinde Doğu Kürdistan'da Kasımlı'nın durumu böyle idi. Siyasi bir boşluk vardı. Milyonlarca insan İran-KDP'sinin etrafında toplanmıştı. Silah ellerinde savaşıyorlardı. Ancak önderlik kendi özgücüne değil, başkalarına güveniyordu, bel bağlıyordu. Sonuç ne oldu? Kısa bir süre sonra hepsi dağıldı gitti.

Evet, sonuç bir ulusal ve sosyal felakette bitiyor. Eğer bu Kürt ulusal başkaldırılarının tümünün bir sosyo-psikolojik analizini yaparsak, sonuçta göreceğiz ki, bu yenilgilerin temel nedenlerinden biri kendine ve halkına güvenmeme olgusudur.

Psikoloji biliminde, kendine güvenmeme olgusu baştan yenilgiyi getirir. Bu hem kişisel yaşamda ve hem de toplumsal ve siyasal yaşamda böyledir. Kanser gibi ölümcül hastalığa yakalanmış kişiler kendine güvenme ve direnme ruhunu geliştirdikleri için, o ölümcül hastalığı yenmişlerdir. Değil kanser hastalığı, basit bir hastalığa yakalanan birçok zayıf iradeli

kişiler ise kısa bir sürede çöküp gitmişlerdir. Elbette siyasi ve toplumsal mücadelede de böyle bir bilimsel paralellik vardır.

İkircikli ve amacı net olmayan mücadele, örgütü ve bireyleri frenler. Yarı yolda bırakır. Kendi safalarında gevşekliği getirir, panik yaratır. Direnme ruhunu çürütür, yok eder. Kendine güvenmeme olgusu, daima teslimiyeti içinde taşır. Düşmanın saldırılarına imkan ve üstünlük sağlar. Kendi özgücüne güvenmemek, karşıdaki düşmanı baştan beri büyük ve güçlü olarak kabullenmek anlamına gelmektedir. O zaman da iki alternatif kalmaktadır: Ya başka bir yabancı güçten yardım beklemek, ya da çaresiz ve koşulsuz olarak düşmana teslim olmak. Bunun en açık ve somut örneğini siyasi olarak bugün Güney Kürdistan parçamızda görüyor ve yaşıyoruz.

Yine bu konuda, birey ve küçük gruplar halinde de olsa, Kuzey Kürdistanlılar arasında çok ilginç ve iğrenç olaylara, tavırlara tanık oluyoruz. 15-20 yıldan beri Avrupa'da politik sığınmacı olarak kalan ve hatta Avrupa vatandaşlığına geçen kimi Kürt **“yazar”** ve **“politikacılar”**, TC ordusunun Kürdistan'ı cehennemine çevirdiği bir dönemde, üstelik kendi istekleriyle Türkiye'ye gidip, TC'ye paralı askerlik yapmaktalar. Hem de Türkiye'de resmi istatistiklere göre 250.000 asker kaçığı varken. Neredeyse NATO'nun TC'ye silah ambargosunu düşüneceği bir zamanda bu gibi kişiler barbar Türk ordusuna her biri tam 15.000 DM ödemek şartıyla askerlik yapmaktadırlar. Bunun temelinde kendine ve halkına güvenmeme psikolojisi yatmaktadır. Dünyada bundan daha aşağılık bir psikoloji olabilir mi?

Bütün bilim dallarında olduğu gibi psikoloji bilimi de insanın mutluluğu ve refahı için geliştirilmiştir. Zaten psikoloji bilimi bireyin ve toplumun huzurlu ve sağlıklı gelişebilmesi için doğmuştur. Ne yazık ki, diğer bilim dallarında olduğu gibi, egemen güçler bu bilim dalını da insan ve insani değerlere karşı kullandılar ve hala da kullanmaktadırlar.

Egemen devletler ve güçler, insanı ve insanlığı yok etmek için **“savaş psikolojisini”** geliştirdiler. Özellikle günümüzde ulusal kurtuluş savaşlarına karşı modern silahlarla paralel

olarak savaş psikolojisini de geliştirdiler. Yazımsal ve görsel medyanın yardımıyla da psikolojik savaşın boyutunu oldukça yükseltip genişlettiler. Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına karşı, özel savaşın hizmetindeki Türk gerici basın, özel ve resmi TV kanallarının verdikleri psikolojik savaşın boyutlarını hepimiz gözlerimizle görüyoruz. Hepsinin ortak amacı Türk ordusunun güçlü olduğunu, yenilemeyeceğini yansıtarak, sonuç olarak savaşan Kürt tarafını moral ve psikolojik olarak çökertmektir. Milyonların destek ve güvenini kazanan gerilla güçlerini psikolojik olarak etkilemektedir. Bununla birlikte sonuna kadar gerilla güçlerine ve dolayısıyla PKK'ye sonuna kadar güveni ve desteği olan Kürdistan kitlelerinin moralini bozmaktır. Sömürgeci güçler şunu çok iyi biliyorlar ki, bilinçli, örgütlü ve kendine güvenen bir halkın mücadelesini modern silahlarla donanmış milyonluk ordular yenemez. Vietnam'da bunun en açık ve somut örneğini gördüler. On yıldan fazla bir süredir bunu Kürdistan'da da denediler, sonuç ortadadır.

PKK'yi incelediğimizde, ta kuruluşundan bugüne kadar bir kararlılık ve özgüce güvenme olgusunu görmekteyiz. Temel gücün emekçi Kürt halkı olduğunu görüyoruz. Şartlar ne kadar zor olursa olsun, örgütlenen Kürt halkını hiçbir devletin ordusu ya da gücü yenemeyeceğine inandığını görüyoruz. Dönem dönem kimi olumsuzluk ve zorluklara rağmen, güvensizliğe ve paniğe kapılmadan, kendini yeni dönemin koşullarına hazırlayarak savaştığını görüyoruz. Ve bu konuda kendini dost ve düşmana karşı da ispatlamıştır.

PKK'yi PKK yapan özgüce güvenme ve dayanma bilinci, bu bilincin de pratiğe yansımalarıdır. Bin yıllık korku ve aşağılık psikolojisinin temelini nihayet Kürt dinamitini koyup paramparça etmiştir. Kürt siyasi literatür ve pratiğinde güvenmemenin **“-me”**sini silmiş ve **“güvenme”** psikolojisini Kürt halkının beynine ve ruhuna sıringa etmiştir ve kazımıştır. Bunun için de hem birey ve hem de toplum olarak sonuna kadar kendine güvenen yeni bir Kürt tipi yaratmıştır. Bu tip yenilmez ve ergeç mutlaka kazanır.

Gerillanın günlüğünden

B

O

T

A

N

Botan sarp, çetin dağlarıyla, coşkun akan sularıyla ve serin yaylalarıyla meşhurdur. Halkımız tarihinde birçok beyliklerin kurulup yıkıldığı egemenlere karşı en çok direnildiği, zaptı kolay olmayan, savaşın sönmediği, sıcaklığın her dönemde korunduğu ülkemizin bir bölgesidir, sahibidir. Adını Botan suyundan alır. Bir hilal gibi doğudan batıya ve güneye akan bu suyun çemberi dolu olana Botan denilmiştir. Boti aşireti esas olarak, Ertüşi aşiret konfederasyonunun bir koludur. Ertüşi konfederasyonu 12 aşiretten oluşur. Bunlardan Çatak (Şax), Masiro, Çeme Karne, Müks, Hizan sularının yanı sıra daha birçok kaynaktan aldığı sularla Botanlaşır.

Dağları sarp ve çetindir. Tarihte halkımıza, bugün gerillaya analık yapan, onu bağrına alıp koruyan bir savaş kalesidir. Cudi'ye bakalım gerillasıyla adını en çok duyuran dağlarımızdandır. Halk denizinde duran, bir gemiyi andıran duruşu vardır. Haşmetli olmasına haşmetlidir. Gire Hermo'suyla meşhurdur. Kere koluyla Sareveye, Kesrik'a uzanırken sarp kayalıklarında Nerduş suyuna yol vererek ve daha da besleyerek Şaç kapısından Dicle'ye gönderir. Navaner alanıyla daha bir güç ve güzellik sağlar. Zirvelerinde kar bitmez, yaylasıyla yaşam verir. Zirvesinde 3-4 metre kar oluşurken, hemen dibindeki Nerduş'da kar bulunmaz. Gerillalaşan ve halklaşan Cudi, egemenlerin korkulu rüyası olurken, gerillanın sökülmez savaş kalesi, halkımızın ordulaştığı mekandır. Cudi yanbaşındaki Gabar'la kardeştir.

Gabar deyip geçilmez. Etrafı kale surları gibidir. Üstündeki sarnıçlardan anlaşılıyor ki, direnme yatağıdır. Geniş bir sahayı kaplar. Doğudan batıya günlerce süren bir mesafesi olan bu alan bir uyumluluğa sahiptir. Hala bağrında onlarca köy yaşar. Fınık Kalesi'yle ve Çiyaye Bizinan'ıyla (Keçi dağı) meşhurdur. Agit yoldaşla daha da nam saldığını biliyoruz. Esas itibarıyla bir siteyi andırdığını söylersek abartılı olmaz. Kaya ve gür ormanlar iç içe geçmiş yapısı ve cadde gibi uzanan ara boşluklarıyla yürüyüşe itme kuvveti verir. Deşta Bira, Deşta Gabar birer meydan gibidir. Derşew, Karne, Mamiroka, Zivingok, Ere, Xürs, Bere, Mire, Avni-Benat, Meydin, Bertur, Şerefiye, Destlalo, Zewe, Kızılsu, Amuriye, Biava köyleriyle iç içe ve bu köylerle kuşatılmıştır. Bir vadiyle Çirav dağından ayrılır. Araya

Welate Bukate ile Umdağ arasında bol sulu güzel bir çanağı oluşturur. Ondan fazla köyle tam bir bahçedir. Çirav'ın buz gibi serin sularıyla sulanır. Çirav yaylalık, ormanlık ve sarp kayalıklıdır. Önemli bir bölümü çıplaktır. Şırnak'tan Eruh'a kadar uzanır. Metrelerce kar alır. Adından da anlaşıldığı gibi (Çirav) suyu azdır. Altan pınarlar verir. Hemen yanı başında Serxwebun dağıyla birleşir. Gür ormanlarıyla çevresine yaşam verir. Hemen karşıdan Gire Niske'ye geçeriz. Sanki elle yapılmış toprakla yükselen ve sivri bir kule gibidir. Batıya doğru derin çukurlarıyla köylere uzanır. Herekol'a karşı durmaya çalışırsa da onun yanında küçük bir tepe gibi kalır. Herekol, Eruh, Şırnak, Pervari kazalarının ortasında kurulmuş, üç kayayı birleştiren yan kollarıyla Botan Çayı'na uzanan, son derece kendinden emin ve mağrur bir dağdır. Güney ve batı cepheleri güzel ormanlıklarla gerillaya sahiplik eder. Bestler'e bakan yüzü saatlerce uzanan ve yol vermeyen bir surla çevrilidir. Ancak Deriye Agit'tan ve Deriye Doğa'dan zorlukla inilebilir. Doğu yakası yıkılmış bir şehri andırır. Buraya 10 metreden fazla kar düşer. Yazın Ağustos ayında bile burada soğukta durulamaz. Derin kuytu çukurlarında yazın dahi birkaç metre kar bulunur. Dört cepheden bir rüzgarı vardır. Rivayete göre, burada bir adama tüm ihtiyaçları verilmiş, odunu temin edilmiş, yıkılmaz sağlam bir ev yapılarak bırakılmış. Baharda ölü olarak bulmuşlar. Fakat neden öldüğünün sırrı çözülmemiş. İkinci bir kişiyi aynı şekilde denemişler, zavallı adamın tüm yiyeceği ve diğer ihtiyaçları karşılanmış olmasına rağmen yine ölü bulunmuş. Neden öldüklerinin sırrı yine çözülemedi. Bu kez sağır ve yaşlı bir adam bırakılmış yine tüm ihtiyaçları karşılanmış, ama bu sefer yaşlı ve sağır adam bahara sağ çıkmış ve Herekol'un sırrı bu sefer çözülmüş. Meğer kışın esen şiddetli rüzgarın sesinden adamlar korkudan ölürlermiş. Sağır adam sesi duymadığından sağ kurtulmuş.

Herekol-Piro dağıyla birleşerek Bestler'i çevirir. Piro Herekol, gerillanın bir kalesi gibidir. Gerillanın sağlam bir mevzisidir. Buralara ulaşmak için, saatlerce ter dökmek gerekir. Piro'nun Pare, Herekol'un Kepene yaylaları meşhurdur. Bu yaylanın üstünden fışkıran süt gibi akan beyaz suyun kaynağından içmek veya fışkırışını seyretmeye de-

ğer. Üstten Bestler'e bakıldığında bir ova görünümünü verir. Merga Mar gür ormanı ile yemyeşil bir bahçe gibidir. Küçük tepelikleriyle muazzam kıvrımlar oluşturur. Çok geniş oluşuyla gerillaya iyi bir manevra kabiliyetini sağlar. Gündüz çok sıcak olmasına karşın gece dağlardan esen soğuk rüzgarların etkisiyle soğuktur. Gire Sevo, Gire Helize, Besta Meyreme, Beste Bili ze, Besta Bike vs. bestleriyle meşhurdur. Bahar mevsiminde tüm Bestler taşarak kollar halinde birleşerek Hezil çayını güçlendirirler. Hezil 8'ler grubuyla kızılarak türküler söyler.

Kela Memê dağını kuşatarak, doğudan güneye bir yay çizerek ilerler. Gücünü göstermesine sert ve coşkulu akar. Suyu az olmasına rağmen, yaz dışında geçit vermez. Buradaki yükseltisi 3000 metreye ulaşan Kela Memê boydan boya yayladır. Metrelerce kar alır. Sonbahardan baharın son aylarına kadar burayı aşmak zordur. Baş dumanlıdır. Yaza doğru yaylaya çıkan zomlarla şenlenir. Yazın onbinlerce insanımız hayvanlarıyla buraya çıkarak dağa renk katarlar. Yemyeşil otları, buz gibi tatlı suları, berrak ve temiz havasıyla ve rengarenk çiçekleriyle bir parkı andırır. Berivanların rengarenk giysileriyle daha bir canlılık kazanır. Tenün'den hemen hemen kopmaz. Böylece bu silsile Hezil'den Xabur'a uzanır. Tenün dağı, Kele dağıyla yarış halindedir. Yüksekliğiyle, karıyla, yaylarıyla, buz gibi havasıyla

ve de fırtınalarıyla ondan aşağı değildir. Üzerine çıkmaya cesaret gerekir. Dolambaçlı yolları uzayıp gider. Hemen kuzeyden Kato (Çiya Kunde), Kürt dağı batıdan doğuya bir şerit gibi uzanır. Gerillayla sarmaş dolaştırır. Kaç ağaçlarıyla pek tatlıdır. Savaşmaya ve üstlenmeye elverişlidir. Kato'nun her yanı yaylalarla çevrilidir. Bunlardan Meydan Cesas ve Meydan Kolya yaylaları meşhurdur. Yazın binlerce insanı kendisine çeker. Bestler'e tepeden bakar Pervari, Çatak'a sınır oluşturur. Masiro suyunu kaynaklarıyla besler. Gire Neriya (Tekke dağı), Gire Ezmanan (Gök dağı) komşuluk yaparken, Tatreş'e paralel uzanır. Tatreş dağı Masiro'ya eşlik eder. Birçok çatışmanın yaşandığı ve gerillaya analık yaptığı bir dağdır. Bağrında taşıdığı şehitler vardır. Sömürgecilerinden ölümcül yediği darbelerle kolay kolay zaptedemediği revaslarıyla (ışkın) meşhurdur. Merga Zer yaylasına güzellik katar. Bir koldan Masiro üzeri Bindarine'ye, oradan (Xelilan Kato'su) Masiro ile Şax (Çatak) suyu arasında geniş bir alanı kaplarken zozanlar diyarı olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. Kaniya Zer (Altun Pınar) pınarıyla meşhurdur. Bazı kısımları savaşta yıkılmış büyük bir kenti andırır. Kaç ağacıyla süslüdür. Dört bir yanı ormanlarla kaplı ve serindir. Doğuya doğru Çile Buka (Gelin Taşı), Gire Hesena (Demirdağı) dağlarıyla Kure Nazo, oradan Piling ağa ve onun yanıbaşında Memê

Müs dağlarıyla kesintisiz uzanarak devam eder. Bu alanlar boydan boya yaylalıktır. Feraşın yaylası bölgede meşhur olduğu gibi güzelliğini dile getiren türküler az değildir. Yine kuzeyde Perik dağı çevresi ve Çalyan, Nabirnav yaylaları vardır.

Her yıl ülkenin en ücra köşelerinden binlerce insanla buralar canlanır. Dağın güney yamaçlarında yeni, taze yemyeşil otlar bitmeye başlar. Beyaz kar parçaları arasında görünen kadife gibi yeşillikleri ve serin rüzgarları, buz gibi pınarları yaşama başka bir anlam kazandırır. Halkımızın kendisini en çok özgür hissettiği yaylalar baharda bayram yerine döner. Her biri bir seyahat köşesidir. Hakkari'nin kuzeyindeki Şerafan yaylaları da bir o kadar güzeldir. Dağın en yüksek tepesindeki çanak gölleri etrafındaki sıralar halindeki birkaç koldan yürüyüşleri yanıbaşındaki gerillayı diyardan diyara dolaştırır. Her biri bir manzara, her ressamın kolay kolay çizemeyeceği manzaralar. Bu yaylalar Gürpınar'dan Van'a kadar uçsuz bucaksız devam eder. Suyunu buralardan alan Zap nehri Hakkari'nin ortasından güneybatıya doğru bir kavis yaparak güneye doğru sarp vadilerden geçer ve dağlarla savaşarak ilerler. Burada Çukurca'yı doğudan sıkıştırarak altından geçer. Levine vadisi yaylalarında toplandığı suları Marinus Kato'sundan bir boğazla aşarak Zap'a yollar. Marinus Kato'su engebeliği ve

sarplığıyla mahkumlara yataklık yapmış. Gerillanın koruyucu kalkanı gibidir. Doğudan batıya doğru uzanarak, Marinus köyünü kucağına alarak Kate yaylalarında biter. Hemen ötesinde Feraşın yaylasında çıkan Xabur suyu muazzam kıvrımlarla Çukurca-Beytuşşebap, Çukurca-Uludere'ye sınır çizerek ilerler. Burada arazi haşınlaşır. Birbiriyle kesişen dağlar geçit vermez hatlar yaratır. Meydan Belek yaylasını solda bırakır. Meydan Belek yaylasında düşen çığlar vadiyi kapatırlar. Yüzyıllardan beri düşen bu çığların altında uzanan bir tünel oluşmuştur. Altı buzdolabı gibi soğuk ve serin bir rüzgar verir. Xabur'un Güney Kürdistan çıkışı kapısında Uludere vadisi başlar. Xabur bu vadiyle Hezil'le bağlantısını kurar. Elcan ve Bilikan Tax'la tamamlanırlar. Çukurca'da Kometa Betkar vadisiyle Zap, Xabur arasında bir ada teşkil eder. Doğuya doğru dağ silsilesi Marok dağı, Samedarlar Hine dağlarıyla kollar halinde Çilo'ya dayanırlar.

Çilo haşmetli ve öfkelidir. Baş sürekli karlı ve dumanlıdır. Güneyden kuzeye belli kapılar dışında geçit vermez. Hemen kesintisiz Çarçel dağıyla birleşir. Her iki dağ da yükseklikleri ve çetinlikleriyle birbiriyle yarışır. Ama Çarçel aşağıya ve doğuya doğru biraz ılımlaşır. Gür ormanlarla gerillayı kendisine çeker. Basyan vadisiyle Basyan suyu na yol verir. Ama Basyan suyu yolculara kolay kolay yol vermez. Güzelliğine,

sert akışına diyecek yoktur. Buradaki suların hiçbirisi tembel olamaz. Akışlarıyla gerillaya hareket tarzı üzerine eğitimlik yaparlar. Dağlarda da öyle. Hepsinin de başı dik ve gururludurlar. Yenilmek nedir bilmezler.

Bir Govende dağı vardır. Sanki özel surlarla çevrilmiş kale gibi alanın tek egemen gücüdür. Ancak birkaç kapıdan girilebilir. Şemdinli'nin karşı kıyısında Goste halini alan ve birkaç koldan çevreleyen Karker dağıyla selamlaşır. Zağros dağı Karker'e abilik yapar. Güne'ye yani Metina dağına geçmek istemiyoruz. Bu birleşik coğrafya adım adım anlatılabilir. Birbirinden ayrılmaz dağ şeritleriyle bağlanırlar.

Botan'da dağlar, sular kucak kucağıdır. Karşıt kuvvetler gibi biri diğerini kuşatır. Bir yerlerden kuşatma yapılır. Her biri zafer kazanmışçasına kendisinden emindir. Baharda bu sular yatağını yırtarcasına yükselirken dağlar eriyen karlarla onlarca koldan güç verirler. Egemenlere hiçbir zaman yenilmemiş olan bu dağlar, yöre insanını da isyankar yapmış. Botan geçmişte olduğu gibi günümüzde de mazisine yaraşırçasına isyan halindedir. Dağlar, sular, halk, gerilla ortak bir savaş cephesinde omuz omuza tarihi bir hesaplaşma içindedir. Akıyor dağlardan ovaya Dicle nehri gibi. Dicle de dağları yarararak ovada güçleşerek Fırat'a, oradan okyanuslaşıyor. Botan da Kürdistanlaşmak istiyor.

Batı'da oportünizm

Kürt halkının katline onay Yahudi soykırımına mahkumiyet

Alman Başbakanı Helmut Kohl, 27 Ocak 1995 günü Alman vatandaşlarına yaptığı çağında, Nazi hakimiyetinin toplama ve tecrit kamplarında işlenen insanlık suçunun bir kez daha Almanya toprakları üzerinde tekerrür etmemesi için herkesi ortak çabaya çağırdı ve Nazi toplama kampı Birkenau'da katledilen 1 milyon Yahudi'nin acısına hürmeten başını önüne eğerek saygı duruşunda bulundu.

Birkenau toplama kampının 25 Kasım 1944'te yıkılması emrini SS (Koruyucu Kademe)lerin önderi Heinrich Himler vermişti. Çünkü, Kızıl Ordu ilerliyordu ve 30 Nisan 1945 tarihinde intihar edecek olan Hitler'in ve Alman faşizminin sonu yaklaşıyordu. Auschwitz (Gaz odalarında Yahudi soykırımının gerçekleştirildiği kamplar)in en büyüğü olan Birkenau'da Himler'in bu emrinden sonra bile Yahudi soykırımı devam ediyordu. Sovyet Kızıl Ordusu 27 Ocak 1945 tarihinde Birkenau'da yaşamakta olan 7000 Yahudi tarafından büyük bir coşkuyla karşılanıyordu.

Alman Başbakanı, Yahudi soykırımını mahkum ederken, Kızıl Ordu'yu onurlandırmıyor ve en önemlisi, faşizmi yaratan politik coğrafyanın ne olduğuyla ilgili bir cevap arayışına da girmiyordu. Neden? Çünkü, aynı Almanya, Yugoslavya'da halkların birbirini kırma savaşını başlatan temel

güçlerden biridir ve Kürt halkının katledilmesinde de önemli rollerden birini (geçmişte ve günümüzde) oynamıştır. Yahudilerin "gaz odalarında" yok edilmesi için "Syklon B" zehrini üreten "IG Farben" firmasının devamı olan başka bir şirket, 1988 yılında Halepçe'de Kürt halkının katledilmesi için kimyasal silahlar üretmiştir. Açıkça görülüyor ki, faşizmi her "tehlike koridorunda" yeniden hortlatabilecek sistem, bugün Almanya'da yaşayan sistemdir.

13 Eylül 1942 tarihinde, "Ural'a kadar uzanan German Götik İmparatorluğu" hayalini kurduğunu açıklayan Hitler ile "Türklerin Orta Asya'ya yeniden hakim olmaları" için harekete geçen Türk egemenlerinin zihniyeti arasında büyük bir fark bulunmaktadır. Tek fark, 1940'lı yıllarda Hitler'in sırtını dayadığı Almanya'nın güçlü oluşu, günümüzde Türk egemenlerinin adına konuştukları Türkiye'nin yokluştan aşağı doğru yuvarlandığıdır.

Hitler faşizminin dünyayı bölüşmek ve hakim olmak için Polonya'ya saldırıyı başlattığı 1 Eylül 1939'dan bir yıl sonra, 2 Ekim 1940'taki "Polonya için sadece bir efendiden söz edilebilir, bu da Almanya'dır. Bundan dolayıdır ki tüm Polonya dirayeti (varlığı bn.) öldürülmelidir. Bu kulağa sert geliyor, ancak yaşamın kanunu budur" sözleriyle

le, Mahmut Esat Bozkurt'un "Kürtlerin sadece bir hakları vardır o da Türk'e kölelik yapmaktır" belirlemesi veya Cemal Gürsel'in 1960 yılı yazında Diyarbakır'da Kürtlere hitaben; "Size Kürt diye hitabedenlerin suratına tükürünüz" tehdidi arasında ne fark var ki?

Alman yöneticileri ve Avrupa'nın diğer devleri, Yahudi soykırımına karşı durmakla, diğer bir deyimle, "anti-semitizmi yargılamak"la, bugün gerçekleştirdikleri soykırımların bedelini (!) ödemek istiyorlar. Bu sorunun bir yanı. En belirleyici olan ise: Yahudi soykırımının veya faşizm felaketinin hala Alman toplumu, entellektüelleri, bilimcileri tarafından bile tam olarak anlaşılmamış olmasıdır. Bundan dolayı da Yahudi soykırımı üzerine yüzlerce tez üretilmektedir. Hitler faşizmi üzerine yürütülen teorilerden 42'sine, son yayınlanan (1944) yapıtlarından birinde yer verilmiş. En önemlileri, Auschwitz'in ebedi açıklanamazlığı. Nüfus sayısında düşüşü sağlamak amacıyla Auschwitz; Avrupa'nın modernleşmesini önlemek amacıyla Auschwitz; Almanların kolektif kını olarak Auschwitz; psikopat Hitler'in eseri olarak Auschwitz; Bolşevizme karşı savaş olarak Auschwitz; insanlığın aydınlanmasına karşı Auschwitz...

Önemli ve egemenlerin ideolojisi dışında düşünenlerin birleştikleri bir nokta;

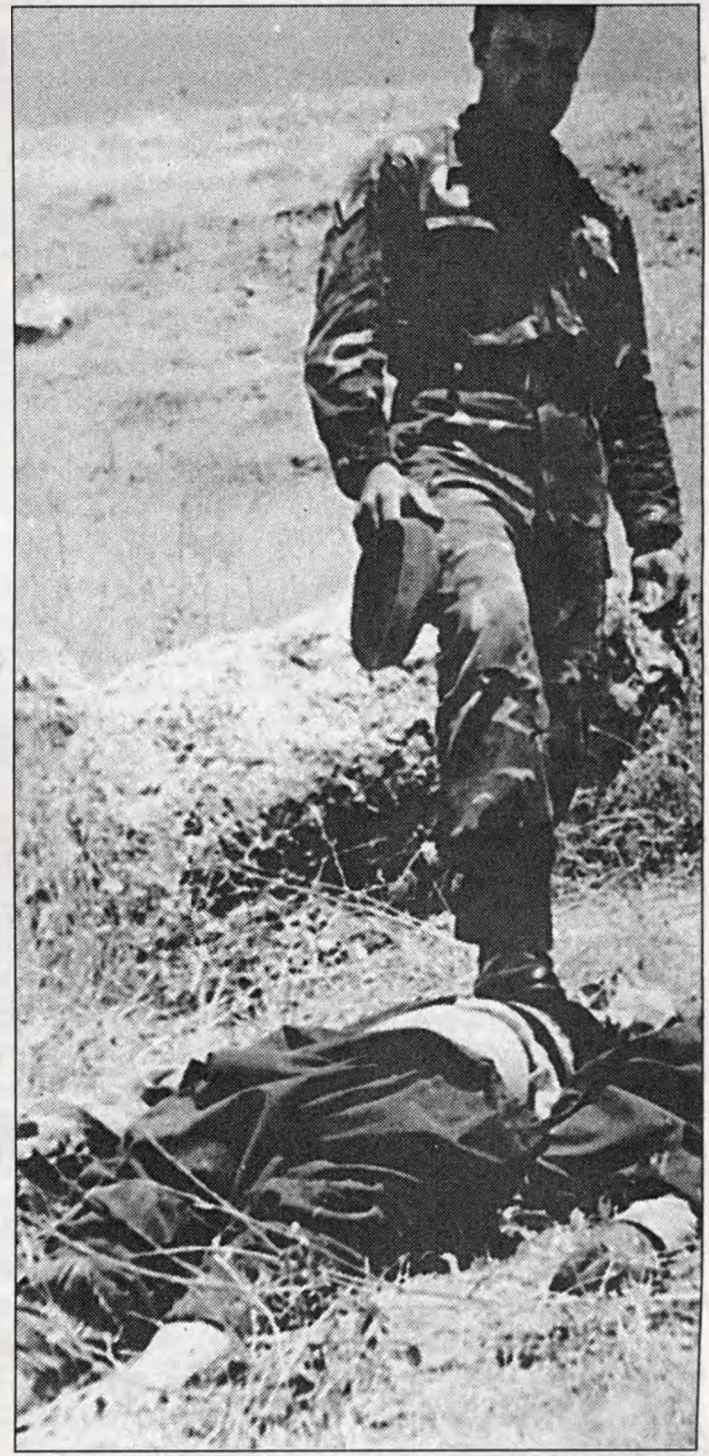
faşizm, burjuvazinin tüm kanunlarının işlemediği bir tarih kesitinde, yeni bir kanunla (o zamana kadar kanunsuzluk) sistemini yeniden "normal" işlevine kavuşturabilecek bir mekanizmayı yapılandırmaya gitmesidir. Artık irrealite ve felaket başlamıştır. Bu, içinde egemenlerin dar tutukları bir mantığın felaketi olarak faşizmin, burjuvazinin yaralarını sarmak üzere ortaya çıkmasıdır.

Alman faşizminin temelinde anti-semitizm ve anti-komünizm vardır. Türk sömürgeci devletinin temelinde, anti-kürdizm ve anti-komünizm vardır. Hitler, 1941 yılında yaptığı bir konuşmada "Mustafa Kemal'in birinci öğrencisi benim" derken, Musollini de "ikinci öğrencisi benim" demiştir. Ne gariptir ki, bugün Kemalist Türk devletine onay veren Batılılar Hitler'i "mahkum" ediyorlar.

İlk Auschwitz kurbanları Yahudiler değildi. 3 Eylül 1941 yılında Auschwitz'de "Syklon B" gazıyla yakılarak kurban gidenler 650 Sovyet savaş tutsağıdır. Alman firması "IG Farben" savaşın sonuna değin, 23.000 kilo zehir üretmiş. Öncelikle; Birkenau'da 1 milyon, Treblinka'da 750.000-1.200.000, Belzel'de 550.000, Sobibor'da 200.000 ve Majdanek'de 50.000 Yahudi ve diğer uluslardan insan gaz ocaklarında katledilmiştir.

Sadece 1942 yılı soykırımında katledilen Yahudilerin sayısı 1,3 milyondur. 8 Mayıs 1945 tarihinde, yani savaşın sonuna kadar en az 6 milyon Yahudi katledilmiştir. Aynı dönemde katledilen Sinti-Romanların (Çingene) sayısı ise yarım milyondur.

4 Ekim 1941 günü Reichssicherheitshauptamt (Devlet Güvenlik Başdaresi)'de "Yahudi Sorununa Çözüm Konferansı" yapılmıştı. 6 gün sonra, 10 Ekim günü Yahudilerin Almanya dışına çıkmaları yasaklanmıştı. 25 Ekim 1941 tarihinde çalışamayacak durumda olanların öldürülmesi emri verilmişti. Tarihçiler, SS Başkomutanı Brak'a Yahudilerin tümünün yok edilmeleri emrinin Hitler tarafından verildiğinin, kendisinin de, bunu Himler'e ilettiğinin

ortaya çıktığını belirtmektedirler.

Yahudi katliamının nedenleri ne olursa olsun insanlık tarafından hiçbir zaman sindirilemeyecektir. Bu akıldışı felaket, daha yüzyıllarca belleklerden silinmeyecektir.

Karşılaştırmadan, tarihin Kürdistan'da başka bir tarzda tekerrür ettiğini görüyoruz. Bir tarih boyunca; Jön Türklerden günümüze, Alman militarizmi, Türk militarizminin öğretmeni olmuştur. Doğan Güreş 1994 yılında, Türk ordusunun hala bazı araçları devreye sokmadığını, Kürt meselesinin çözümünde bu araçlara gerek duyulacağını belirtti. Yüzbin Kürdün katlinden sonra Türk basınında yayınlanan yazıların altına "Kürdistan burada defnedilmiştir" ibaresini koyanların mantığı soykırım mantığıdır. Bu mantık günümüzde Türk politikasına egemendir.

Jenosit Grekçe'den gelmektedir (Latince, caedere-öldürmek). Bu kavram, ilk defa Yahudi soykırımında kullanıldı. Son yıllarda da birçok kez Kürtler konusunda diplomasi dilinde gündemleşti.

Alman faşizmi yenildiğinde, 6 yıl devam eden bu felakette toplam 40-60 milyon insan yaşamını kaybetti. Sovyetler, en çok kaybeden taraf oldu: Yakinen 20 milyon ölü. Almanya'nın savaştaki kaybı 4 milyon civarındaydı. 10 Aralık 1948'de BM, "soykırımın cezalandırılması" için bir konvansiyonu onaylıyordu.

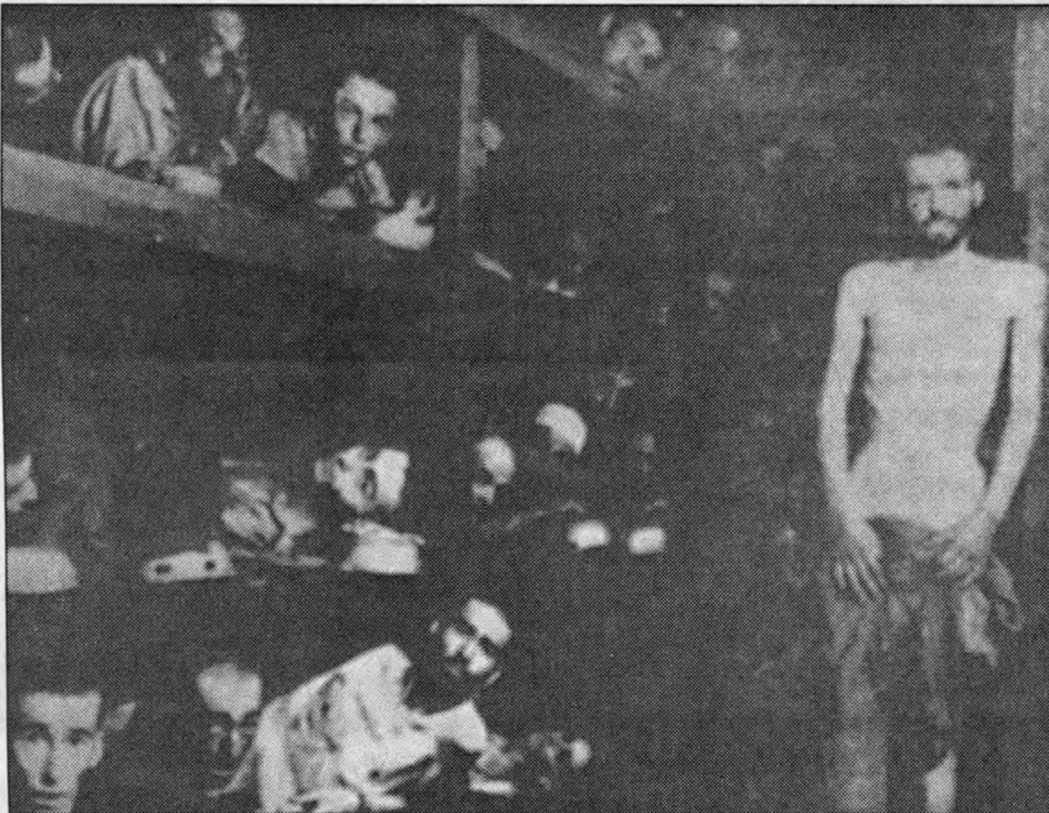
1948 yılından bu yana Kürdistan belirli aralıklarla kan gölü haline getirildi. Türk devleti Nazi Almanyasını aratmayacak metodlara başvurarak; Kürt halkına soykırım uygulamaktadır. Avrupa'nın devlet başkanları, Yahudi soykırımının 50. yılında, nazizme karşı olduklarını belirttiler. Üçüncü dünya halklarının sömürülmesi üzerine yükselen Avrupa'nın zengin merkezlerinde anti-nazi parolaları hükümetler tarafından sloganlaştırıldı. Ancak günümüzde nazizmin başka bir biçimde birçok ülkede halklara karşı uygulanmakta olduğu üzerinde durulmadı. Soykırımla karşı karşıya olan Kürt halkını kuşatan egemenler, Almanya, Fransa ve İngiltere tarafından desteklenmektedirler. 1. Dünya Savaşı'nda "Miğfer devlet" olan Almanya ile "Müttefik devlet" olan Fransa ve İngiltere yeni bir savaşta Kürt halkına karşı blok oluşturuyorlar.

Tarihten öğreniyoruz. Halklar yok edilemezler. Haklı olanlar en erken kazananlar olacaklardır. Kürt halkının kavgası bir tarihi hesaplama kavgasıdır. Kürt halkına yapılan katliamlara ortak olanların antinazizmlerinde, başka bir coğrafyaya taşıdıkları faşizm barınmaktadır.

1945'e gelindiğinde çok geçti.

1995'te, 50 yıl sonra, insanca bir politika başlatmak için zaman hala "erken."

S. Ferat

Dicle'nin kıyısına ineceğim, kendimi çamurun...

Baştarafı 2. sayfada

mız olan her şeyi almak için hiçbir fedakarlıktan geri kalmıyoruz. Filistinli öğretmenlere karşı saygılıyız. Saygıda deyim yerindeyse kusursusuz. Bu nedenle Filistinli öğretmenler de bizleri seviyorlardı. Her fırsatta gelip bizleri ziyaret ediyorlardı. İşte yine çadırımıza çok sevdiğimiz ve değer verdiğimiz, bize özel olarak bomba yapımını öğreten öğretmenimiz birkaç dakikalığına gelmişti. Bizleri çok seviyor ve her defasında şunu söylemekten kendisini alamıyordu: “Sizleri her gördüğümde rahatlıyorum. Aklıma Filistin'in ilk gerillaları olan arkadaşlarım geliyor. Sizler de ülkenize, halkınıza ve önderliğinize bağlısınız, temizsiniz, kararlı ve fedakarsınız. Aman aman sizler kendinizi **şimdiki Filistinliler gibi olmaktan koruyun**” diyordu. İşte bu değerli öğretmenimize yemek teklif ettik, zamanının olmadığını belirterek kabul etmedi. Ama buna rağmen çayımızı içebileceğini söyledi. Hemen kalktım. Ufak tüp ocağını yaktım, üzerine demliği koydum. Lübnan'da şeker ve dem önceden demliğe konulur ve su ısındıkça şeker erir. Su kaynağında çay olmuş demektir. Ben aynen böyle yaptım. Ama dalgınlıkla toz şeker ile tuzu karıştırmışım, şeker yerine tuz atmışım demliğe. İlk yudumda fark ettik, çayı döküp yeni baştan yaptım. Demliği iyi yıkamamış olacağım ki çay yine tuzlu olmuştu. Tüm ısrarlarımıza rağmen öğretmenimiz “**Selman'ın yaptığı çayı içeceğim**” deyip tuzlu çaydan iki bardak içti, tabii ki biz de kendisine eşlik ettik. Evet bu anı da öğreticidir. Dikkat, düzenlilik ve emeğe bağlılık vb. sonuçları çıkartmıştım.

Mücadele saflarında ilk isimim Selman'dır. Şikestun'dan geçerken eğer bir ad almam söz

konusu olursa ve partide uygun görürse Selman olmalı ismim diye düşünmüştüm. Bilmiyorum ismini aldığım şehit yoldaşımız Selman DOĞRU'ya layık olabildim mi? Şehitlerimize layık olmak bizler için bir boyun borcu olmalı. Mücadele pratiğimiz bence layık olup olmamanın ölçütü olmalı, bunu kendi pratiğime vurduğumda layık olmaya çalıştım. Tabii ki yeterli değil yaşanan pratik.

Ülkeye dönüşü coşkuyla, büyük zorluklarla yaptık. Partimizin, Parti Önderliğimizin emeklerine layık olmanın çabası için deyken esir düştüm düşmana. Ve bu kez zindanda savaşı sürdürme yeminiyle omuzladım devrimin yükünü.

Sözüm var size dostlar, yoldaşlar. Bu hasret, özlem bitecek. Artık hiçbir güç duramayacak sevdama akışımın önünde. Hiçbir set duramayacak ve her şey düzleşecek önümde. Bugün vardık özgürlük tünelimizin elliüçüncü metresine. Aynı tempo ile sürdürürsek bilemediniz yirmiyirmibeş gün sonra özgürüz. Bu zulüm diyarında, zindanında beraberimde götüreceğim tek şey şu gördüğümüz elimdeki çividir. Delinmez denilen üç metre kalınlığındaki betonu Apocu azmimizin gücüyle delen ve elliüç metrelik yaşam tünelimizin kazılmasında yararlandığımız tek alet olan çiviye istiyorum sizlerden. Onu götürüp vereceğim ülkeme. Hasretim ve özlemimin nişanı olarak. Gerektiğinde onu düşmanın ve ihanetin kafasına çakacağım. Gerek kalmadığında ise onu Demirci Kawa'nın torunları demirciler çarşısına götürüp halka yapacağım. Esaretten kurtulmanın, özgürlüğe ve sevdama kavuşmanın sembolü olarak boynumda taşıyacağım.

Söyleyeceklerim bitmedi ama, yine sizler için kısa keseceğim. Bir şey daha yapacağım ülkemiz Kürdistan'a vardığım-

da. Yahudiler aradan binlerce yıl geçmiş olmasına rağmen Filistin'e döndüklerinde ilk yaptıkları şey yere kapanıp toprağı öpmek olmuştur. Ben de güzel ülkemın hayat damarlarından olan Dicle'nin kıyısına ineceğim. Onun diyar diyar toplayıp kıyısında harmanlaştırdığı çamuruna boyayacağım kendimi. Bir süre öyle kaldıktan sonra onun dağlardan alıp getirdiği kar suyuyla yıkanacağım. Ancak böyle temizlenebilirim yılların kirinden.

* * *

Seni yazmaya çalışıyorum yoldaş. Biliyorum seni yazmak güç. Ama yine de yazmak durumundayım; seni ilk günden beri tanıyan ve mücadelenin değişik mevzilerinde birlikte saf tutan bir yoldaşınız olarak. Aslında sizler bizi yazmalydınız ve bu bir haksızlıktır diyorum, sizden önce biz ulaşmalydık şahadet mertebesine. Her zaman olduğu gibi bu sefer de bizleri atlatıp sıra tuttunuz şehitler ordusunda.

Dün gibi anımsıyorum yoldaş, ortak anılarımızı. Adına “**özgürlük tüneli**” dediğimiz çalışma son anda bir talihsizlikle açığa çıkmıştı. Bu talihsizliğe öyle üzülmüştün ki bir süre konuşmamıştın, elinden oyuncağı zorla alınan sevimli bir çocuk gibiydin. Bu durumunu bir süre sürdürdün, ta ki it sürüsünün saldırısına kadar. Saldırıdan sonra parça parça kopartılıp kalarlar eşliğinde hücrelere kapatılmışıuk. O anki Sabri'nin seslenişini anımsıyor musun yoldaş? Hani “**Celal dışlerimi unutmuşum**” diye seslenmiş ve hep birlikte gülmüştük o sinir savaşı ortamında. Daha sonra ölüm orucuna yatmıştık, düşman ne yapacağını şaşırmıştı direnişimiz karşısında.

Evet yoldaş, ölüm orucumuzun 12. gününde düşman yine

saldırıya geçmişti. Parça parça kapalı ringlere doldurulup Aydın zindanından sürülmüştük diğer zindanlara. **Mehmet YALÇIN-KAYA** yoldaş bir grup yoldaşla Eskişehir cehennemine, Sabri arkadaş bir grup arkadaşla Antep zindanına, bir grup arkadaş da Bursa zindanına, senin de içinde bulunduğu bir grup arkadaşla Çanakkale İtdurmaz tepesindeki esir kampına götürülmüştük ve aynı Kürdistan gibi dörde parçalanmıştık. Sabri'yi çok seviyor ve saygı duyuyordun. Ortadoğu sahasında birlikte bulunmuştunuz, ülkeye birlikte yönelip ortak çalışmaların sahibi olmuştunuz. Aynı süreçte tutsak düşmüştünüz düşmana. Diyarbakır cehenneminde aynı koşuğa, aynı bölümde direnişin öncülüğünü paylaşmış, yeni arkadaşlara örnek olup onları direniş temelinde eğitip örgütlemiştiniz. İt soyunda birliktir zebaniler cehennemde moral olmuş, Mazlum'un, Hayri'nin, Kemal'in ve daha onlarca şehitlerimizin direnişçi geleneğini yeni yapıya taşırmada ve oturtmada köprü olmuştunuz. Birlikte çıkmıştınız düşman mahkemesine. Birlikte kararlıca tavır koyarak savunmuştunuz davamızı, davamızın haklılığını ve kutsallığını. Aynı gün birlikte sürülmüştünüz Diyarbakır cehenneminden Aydın zindanına. Keza burada birlikte yürüttünüz tüm çalışmaları. Ve işte ilk kez düşman ayırmıştı sizleri. Bir de bu beklenmeyen ayrılığa üzülmüştün. Oysa birlikte ülkeye uzanma tasarlanmıştı Aydın'daki esaret günlerinde. Coşkuluydun, sevinçliydin bunun için.

Yoldaş anımsamamam mümkün mü? Çanakkale zindanında olağanüstü durum ilan edilmişti PKK'li savaş tutsakları getiriliyorlar diye. Düşman bu zindanda bizleri diğer tutsaklardan ayırtmak istemişti. Yine en önde yer alarak kabul etmemiş, koymuştuk eylemimizi. Siyasi-

ulusal kimliğimize yakışır bir tavırla bu zindana da zindan direniş geleneğimizi senin öncülüğünde taşımıştık. Tavizsiz direnişçi bir duruşla düşmana karşı durmuş ve partimizin doğru ideolojik-politik çizgisiyle diğer hareketler karşısında partimizi ve biz savaş esirlerini hakkıyla temsil etmiştin. Bir an için olsa bile mücadele karşısında görev ve sorumluluklarını unutmadan esaret koşullarında cevap olmaya çalıştın. Birçok konuyu yazdın çizdin her fırsat bulduğunda. Örnektin çalışmanla, önderdin yaşamınla bizlere. Kusursuz, yoldaş canlısı ve gerçek anlamda önder bir yoldaştın.

Bir de öfkeliydin düşmana, ihanete ve esaretten kurtulma fırsatı bulup da gidip oturanlara. Fırsat doğduğunda çok sevdiğin Amed'e uğramadan nasıl da uzun bir yürüyüşle varmıştın Ortadoğu sahasına. Bu ikinci gidişindi yoldaş. Çok özlemiştin partinin en sıcak ortamını. Parti Önderliği'yle ikinci kez karşılaşmış ve onu tekrar görmüş olmanın mutluluğunu doya doya yaşıyordun. Pür dikkattin. Tek sözcük bile kaçırmandan iyi dinliyordun Parti Önderliği'nin çözümlemelerini.

Evet yoldaş, dönem çok hassastı. Bir tasfiyeci kilosuna, boyuna posuna bakmaksızın zindan direniş mirasına dayanarak düşmana oynuyordu. Şehitlere, Parti Önderliğimize ve direniş geleneğimize bağlılığın gereği olarak bu alçakça tasfiyeciliği bertaraf etmeliydik. Bu bizler için olmazsa olmaz kabilinde, yaşamsal önemdeydi. Bir kez daha önder kişiliğini göstererek öne geçip PKK Zindan Direniş Konferansı'na tam katılım sağlamış ve başarıyla yönetmiştin. Bir kez daha yenmiştik düşmanı.

Ülkeye yönelmede sabırsızdın. Hani bir kez varmıştınız Parti Önderliği'nin huzuruna, ülkeye giden grupla gitmek istemiştiniz iki yoldaşla. Henüz erken olduğu için “**Sabredin, baki ben nasıl bunca yıldır bu dar yerde sabır ediyorum.**

Düşmana iyi vurmak için sabretmek gerekir” demişti Parti Önderliği. Yeni devrenin başlangıcında Akademi yapısınca Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'ne koordinatör olarak önerildin Parti Önderliği'ne. Parti Önderliği de uygun görüp onaylamıştı bu yeni görevini. Parti Önderliği'nin çözümlemelerinden iyi şekilde yararlanarak, yine yakın destek ve güç alarak yüzlerce yoldaş eğitip hazırlamıştın Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına. Evet yoldaş bir kez daha görevini başarıyla yerine getirmiş, PKK militan kişiliğini ve yaşamını pratikte yakalamış ve ispatlamıştın. Artık ülkeye yönelebilirdin. Ulusal kurtuluş savaşında ARGK'nin bir komutanı olarak yer almayı hak etmiştin.

Güneş ülkesi Kürdistan; ne kadar şirinsin. Sende yaşandı ilk uygarlık. Bilimin tüm kollarının ilk kez filizlenip boy attığı ve diğer yerlere taşındığı vatansın. Nice kahramanlar bağdaş kurdu sende. Her şeyinle, toprağınla, suyunla, coğrafyanla, madenlerinle, tüm zenginliğiyle hep çekim merkezi oldun tarih boyunca. Eksik olmadı misafirlerin hiçbir zaman. Cömerttin kiskanırlardı seni. Tıpkı sende ardarda yaşanan dört mevsimin birbirlerini kıskanması gibi. Her mevsimin bir güzelliği vardı.

Evet Celal yoldaş şahadetin erken oldu. İhanet çekemedi seni. İyi tanırdın o melunu. Onun için düştü düşmanın önüne, adım adım sürdü izini. Daha önce de ihanet belasına çarpmıştın, tecrübe almıştın, iyi korumalıydın, tedbirleri almakta ihmalkar olmamalıydın ki ihanet boşa çıkabilirdi. Yoldaşlarla iyi çatıştın ihanetle ve it soyundan gelen drakulaları ardarda devirerek ulaştın aşkın Kürdistan'a.

Anınıza, mücadelenize, silahınıza bağlı kalmak, sevdanız Kürdistan'lı düşmandan temizlemek ve onu özgürleştirmek insanlık borcumuzdur diyoruz.

Xoşnaf D.

Demokrat, yurtsever ve devrimci KAMUOYUNA!

26 Ekim 1994 tarihinden bu yana İngiltere'de alıkonulan Kani Yılmaz (Faysal Dunlayıcı)'ın serbest bırakılması ve İngiltere-Almanya komplosunu teşhir etmek için (Faysal Dunlayıcı HM Prison Belmarsh, Western Way, Thamesmead, LONDON SE 28 OEB) adresine protesto mektupları gönderelim.

Halkın yeni demokratik...

Baştarafı 14. sayfada

uygulanan ne varsa hepsine karşıdır. Sonuna kadar insan emeğine göre sonuna kadar özgürlük ihtiyacına göre karşılık verme hareketidir. Kendini bu temelde eğiteceksin. Bu bir ilkedir, PKK'nin esası, özü budur. Yoksa “**bende şu sınıfın etkisi kaldı, şu düzenin sap-tırması oldu, ben kendimi ağa sandım**” sözleri PKK'nin kenarına bile yaklaşamaz. Bunda ısrar eden sınıf düşmanıdır ve uzaklaşıp gider. Diğer yandan kemalizmin etkisi diye ısrar edenler ulus düşmanıdır ve cezalandırılır. Eğer gerçekten devrimciysen, halkların kardeşliğine göre kendini yetiştir! Halkın demokrasisine göre kendini yetiştir! Yetiştiremiyor san bizden uzaklaş! Bizde böyle çok anlaşılır bir yaklaşım

vardır.

Kısaca şunları belirtmek istiyorum: Parti tamamen halkın hizmeti içindir! Ordu halkın hizmeti içindir! Asla egemen olmak için, mal-mülk sahibi olmak için bir parti, bir ordu tanımımız yoktur. “**Ülkenin sahibiyiz, insanımızın sahibiyiz**” demekten ziyade, “**ülkemizin hizmetçisiyiz, halkımızın hizmetçisiyiz**” demek en doğrusudur. Bu da somutta nasıl ispatlanır? Sunulan bütün olanaklar hizmetin büyüklüğünün gereklerini yerine getirmek içindir. Bunlar temel ilkelermizdir. Öyle anlaşılmalıyacak bir yönleri filan da yoktur. Hizmetin büyüklüğü nasıl yerine getirilir? Büyük ideolojik faaliyet, büyük örgütsel faaliyet, büyük savaş faaliyeti yürüttün mü, o zaman büyük hiz-

metin vardır. Büyük hizmetin olduğu için de büyük yöneticisin, büyük yetkilisin, büyük bir otoritesin. Dikkat edin; büyüklük sadece bu anlamdadır, başka hiçbir anlamda değildir. Zaten böyle büyüklüklere ulaştıktan sonra da sen halkın ta kendisi olursun. Kendini halktan ayrı ve ondan üstün görmene de hiç gerek yok.

Şimdi bize gerekli olan büyük hizmet savaştır. Kim en büyük savaşı geliştiriyorsa o en büyük hizmetkardır; dolayısıyla en büyük otoritedir. Halkı da bu duruma getirdiğimizde bu o halk artık kendi demokrasisine ve kimliğine kavuşmuş demektir. Yine ulusal kimlik edinmiş ve toplumsal özgürlük sağlanmış demektir. Bu, insanlık açısından da arzulanan barış temsil eder. Barışın kökenin-

de eşitlik ve özgürlük vardır. Uluslararası ilişkilerde barış isteniyorsa halkların kendilerini özgürleştirmesi gerekir. Bir halkın üzerinde dünya bir baskı aracı olmuşsa, o halk sahtekar bir biçimde kendisine barışçıl olma sıfatını yakıştıramaz.

Halkın iktidarlaşma sürecinin gelişmesinde bir de ekonomik düzenleniş sorunu vardır. Hem yürütülen mücadele açısından ve hem de yeni demokratik iktidarlaşmayı temsil etmesi bakımından bu ekonomik düzenleniş önemlidir. Şimdi bizim esas almamız gereken ekonomide olmamak, denilirse, bir ölüm-kalım savaşı yürüttüğümüze göre biz buna savaş ekonomisi olmalıdır deriz. Savaş ekonomisi, değerlerin azami ölçüde merkezileştirilmesi, ya-

şam için yapılan harcamaların en asgariye indirilmesi ve diğer bütün değerlerin yürütülen savaş için kullanılması demektir. Son gelişmeler devrimimizde büyük bir değer birikimini ortaya çıkarmıştır. Halk neredeyse boğazındaki lokmayı bile keserek, varını yoğunu ulusal kurtuluş için kullanmaktadır. Böyle bir değer birikimini başka mücadelelerde bulmak mümkün değildir. Fakat bu birikimlerin kullanımı hiç de parti anlayışımıza uygun olmamakta, değerlerimiz adeta çarçur edilmektedir. Kimisi adeta çürümeye terk ediliyor, kimisi çok ucuz bir biçimde düşmana kaptırılıyor, kimisi gereğince bir araya getirilmiyor, kimisi yerli yerinde işletilmiyor. Böylece çok yoksul düşürülmüş halkın büyük bir fedakarlıkla yaptığı katkılar çoğunlukla hoyratça çarçur ediliyor.

Değerlere yaklaşım devrime yaklaşımdır, devrime yaklaşım da yeni bir yaşama yaklaşımıdır.

Oysa partimizin baştan beri bu konuda çok titiz ve her şeyi en sınırlı bir biçimde ve yerli yerinde kullanmayı öngören bir yaklaşımı vardır. 5. Kongre partinin bu yaklaşımını pratik sahaya yeniden egemen kılmayı, savaş ekonomisinin bütün kural ve kararlarını açıkça belirleme durumundadır. Değerlerin elde edilmesinden kullanılmasına kadar, bir yerde korunmasından başka yere aktarılmasına kadar savaşın bütün ihtiyaçlarına cevap verecek bir ekonomik politikayı kararlaştırmakla yüz yüzedir. Yine iktidarlaşmaya bağlı olarak mücadelede katılan halkın ekonomik yaşamının yeni demokratik yaşama bağlı olarak düzenlenmesi de gerekir. Bunun için gelişen etkinliğimize paralel bir biçimde ülke değerlerine sahip çıkmak, onları savaşın ve halkın çıkarları doğrultusunda işletme, bunun için gerekirse başka politik güçlerle ilişkiler içinde olma gereği vardır.

Çıkacak

WEŞANÊN SERXWEBÛN 70 NASIL YAŞAMALI? CİLT I ABDULLAH ÖCALAN

ABDULLAH ÖCALAN

NASIL YAŞAMALI?

WEŞANÊN SERXWEBÛN

Nasıl Yaşamalı?

Nasıl Yaşamalı? günümüzde Kürdistan tarihinin en büyük sorusu olarak soruluyor. Ve ancak bir insan devrimiyle, bir yaşam devrimiyle cevabını bulabilecek nitelikte bir sorudur.

Tarihte büyük iz bırakan, uygarlığa büyük katkı sunan, etkileri günümüze kadar devam eden devrimlerin en belirgin özelliği, eski yaşamın yıkılışı üzerinde ortaya çıkardıkları ve kalıcılaştırdıkları yeni yaşam biçimidir. “Nasıl Yaşamalı?” sorusuyla büyük sorgulama mücadelesine girişmeyen, bunun cevabını vermeyen, güncel olan amaçlar dışına taşmayan devrimlerin zamanla silinip gittiğini tarih yazıyor. Yakın tarihin devrimleri de bu sorunun nasıl yakıcı bir ihtiyaç olduğunu çok iyi gösteriyor.

Özellikle hareket sahası Kürdistan olunca, bu konuda “Nasıl Yaşamalı?” deyip geçmemek ve adeta akan suların durduğunu unutmamak gerekir. Bu gerçeklik, sorunun büyüklüğüne birkaç kat büyüklük daha katar. Bu “**soru**”suz belki her şey yapılabilir, ama yapılamayacak tek şey de, uğruna bunca bedeller verilen

devrimdir. Şüphesiz bu bir iddia değil; nitekim inceleyen herkes, her günün, her saatin, hatta her anın bunun pratik gerçekliğiyle dolu geçtiğini rahatlıkla görebilir. Denilebilir ki, tarihin en çeşitli ve en kapsamlı çözümlemesini yapan **Başkan APO**’nun dile getirdiği her kelimenin içinde bu gerçek gizlidir. Tekrarlıyoruz; asla unutmamak gerekir ki, burası Kürdistan. Bu topraklarda yaşamı kazanamayanlar hiçbir şeyi kazanamazlar. Kendini özgürleştiremeyenler hiçbir şeyi özgürleştiremezler. Bağımsız kişiliği yakalayamayanlar kölelikten kurtulamazlar.

Bu nedenle “Nasıl Yaşamalı?” çok önemli; ekmek, su ve hava kadar ihtiyaç duyulan bir sorudur. Bir kere sömürgecilğe ait olan yaşam, yaşam değildir. Kürdistan’da binbir türlü yöntemle insanca yaşam durdurulmuştur. Diri denilen ölüdür; yaşam denilen zindandır; onurlu denilen utanç verici düşkünlüktür. “**Ayaktaki ölüler topluluğu...**” Her şeyiyle yitirilen bir ülke ve bir halk gerçekliği... Nitekim Kürdistan devriminin bir zorluğu da, yaşamın ne olup ne olmadığını

“ayaktaki ölüler”e kavratma gibi bir ek görevle karşı karşıya olmasıdır.

Başkan APO, bu kitaptaki bir değerlendirmesinde, “Nasıl Yaşamalı sorusuna verilecek cevap büyük bir romandır” diyor. Kolay değil böyle bir cevap olabilmek. Herkesin altından çıkamayacağı (çıkamadığı) dünya kadar ağır bir iştir. **Başkan APO**’nun önderlik tarzının benzersizliği, kendisinin deyimiyle “**Kürt diyalektiği**”ni işletme derinliğini yakalamış olması, bunun gereklerine göre bir mücadeleyi esas alması ve “Nasıl Yaşamalı?” sorusuna cevap verebilme gücüne ulaşmasında ortaya çıkıyor.

Her şeyin çarpıtıldığı,

hiçbir şeyin olması gereken yerinde olmadığı, kişiliklerin büyük düşkünlük batağında boğdurulduğu, birbirine zıt gerçeklere yer değiştirildiği Kürdistan’da “Nasıl Yaşamalı?” sorusunun cevabı büyük savaştır. Bu savaş, ilk akla gelen kuru kuruya silah kullanma biçimi değildir; PKK’nin aydınlatma süreci öncesine kadar akla gelmeyen uygulama kompleksiğidir. Eski olan her şeyi büyük yıkma, yerine büyük yapma eylemidir. Bunsuz hiçbir birey alındaki utanç lekesini kaldırma gücünü gösteremez. **Başkan APO** bile, nefes kesen amansız mücadelesine rağmen, hala bu utanç lekesini tam silemediğini söylüyorsa, herhalde hiç kimse bu büyük utanç lekesini mendille silebileceğini düşünme gafletine giremez.

“Nasıl Yaşamalı?” sorusuna ulaşmak ve bunun cevabının nasıl verilebileceğini göstermek, dünyada solan insanlığın yeniden eski merkezi olan Kürdistan’da yeşertildiğini ortaya koyar. Büyük düşünen, kolayca tenezzül etmeyip büyük riskli mücadeleyi esas alan **Başkan APO**,

“Nasıl Yaşamalı?” sorusuna verdiği cevapla, kapsamlı sosyal yaşam çözümlemeleriyle, bu alanda da büyük bir atılıma geçmiştir. Bu büyük atılım karşısında herkes kendi küçüklüğünü dehşetle farketmiştir. Atılan her kurşunun, dökülen her damla kanın, katlanılan her zorluğun boşa gitmediği ve gitmeyeceği, her şeyin yeni bir yaşamın harcı olduğu çok çarpıcı bir biçimde gösterilmiştir. Bu aynı zaman da Kürdistan devriminin inşa sürecine geçişini ifade eder.

“Nasıl Yaşamalı?”, **Başkan APO** önderliğinde **PKK**’nin yeni bir adımdır. Sosyal, siyasal ve kültürel bunalımın bütün ağırlığıyla yaşandığı dünyanın Kürdistan parçasında yeni bir yaşamın tarihi yazılıyor. **PKK** düşmanlarını en çok korkutan gelişme budur. Kaldı ki, **PKK**’nin başarılı askeri savaşımları, müthiş irade keskinliği, tavize ve teslimiyete tümünden yabancılaşan bağımsızlık çizgisi vb. her şeyi, son tahlilde yeni bir yaşam içindir. Tabii ki, bir yerde kadın bu yaşamın temelidir. Zaten Kürtçe’de “**Jin**”ın bir anlamı da “yaşam”dır. Fakat en çok yaşamdan düşürülen kadın, **Başkan APO**’nun özgürlük çözümlemeleriyle adına uygun bir yapılandırma sürecine tabi tutuluyor. Artık gelinen noktada kadın sorununun ne olup ne olmadığı konusu tarihsel ve güncel yönleriyle çözümlenmiş, şimdi bunun pratik adımları zorlanmaktadır.

Özellikle son iki yıldır **Başkan APO**’nun sosyal yaşam çözümlemeleri ulusal kurtuluş mücadelesine yeni bir soluk kazandırmıştır. Kabul görmesi gereken erkek ve kadın tipini bütün yönleriyle izah etmiştir. “Nasıl Yaşamalı?” kitabı yapılan bu çözümlemelerden derlenmiştir. Kitabın bir özelliği, 10 yılı aşkın süredir yürütülen savaşın, eski yaşamın yıkılışı temelinde yeni yaşamın yaratılmasında katettiği mesafenin birçok yönüyle yansıtmış olmasıdır. Ayrıca sadece Kürt insanı değil, diğer halklardan insanların da kendilerini görebileceği değerlendirmeler kişilikleri sarsıcı niteliktedir. Bu anlamda her okuyanı sorgulayan, nasıl yaşadığını sorduran bu kitap, kendi alanında ilktir. Yaşam sorunlarının ortaya konulması ve buna çözümlerin getirilmesi itibarıyla, kendisini ve toplumu yeniden yeniden yaratmak isteyenlerin üzerinde yoğunlaşacakları, inceleyecekleri, çok kapsamlı sonuçlar çıkaracakları değerli bir kaynaktır.